

श्री
वैराग्योपदेश विविध
पद संग्रह.

पंडित श्री यशोविरूच्य, विनयविरूच्य
तथा ज्ञानसारविशिष्ट.
तेने

यथा ति संशोधनद्वीने
श्री जापुरी मध्ये

लगादीचर १७ छात्रप्रगट इत्योळे.

संचत् १७३८ सने १८८१.

પાશ્રીજીશ ચિહ્નસ પ્રારંભના પાપદપેહેલું

પારાગધન્યાશ્રીપાચેતનજ્ઞાનકી દૃષ્ટિ નિહી
 લોષ્ણેતનનાદેકામોહ દૃષ્ટિદેખેસો જાણીશે, હો
 તમદામતવાલોપાચેતનનાપામોહ દૃષ્ટિ અતિ
 અંપલકરતહે, ભવવનવાનરથાલોપાચોગવિયો
 ગદાવાનલ જાગત, પાવતનાંદિ વિચાલોપાચેત
 નનારામોહ દૃષ્ટિકાયર નર ડરે, ફેરે અકારનરા
 લોપારનમેદાન જરે નહીં અરિસું, સૂર જરે ન્યું પાલે
 પાચેતનનાડામોહ દૃષ્ટિ જન જનકે પરવશ, દીન
 અનાથ દુખાલોપામાગે ભીજ ફેરે ઘર ઘરસું, કહે
 મુઝકું કોષીપાલોપાચેતનનાજામોહ દૃષ્ટિ મદ
 મદિરા માતી, તાકો હોત જાણાલોપાપર અવગુ

નરાયેસો અહ નિસ, કાગ અસુચિ બ્યૌં કાલોપા
 ચેતનનાપા જ્ઞાન દષ્ટિ પ્રાં દોષન એતે, કરે જ્ઞા
 ન અનુભાલોપાચિધનંદ ધન સુભસ વચનરસ,
 સબ્બન હૃદય પખાલોપાચેતનના કાઈતિપા

પાપહર્ષીભુપા

પારાગસારંગાકંત જિનુ કહો કૌન ગતિના
 રીપારેકાસુમતિ સખી ભઈવેંગી મનાયો કહેયે
 તન સુન પ્યારીપાકંતના પાપન કન કંચન મહ
 જમાલિએ, પિંડિ જિન સખહિ શિભરીપા નિ
 કાબેગ લહુ સુખનાંદી, પિયુ જિયોગ તનુભ
 રીપાકંતનારાતોરે પ્રીત પરાઈ દુરિભન, અછતે
 દોષ પુકારીપા ઘરભંભનડે કહન ન કીભે, કીભે
 કાલજિયારીપાકંતનાડા વિભ્રમ મોહ મહામદ
 ખિભુરી, માયારેન અંધારીપાગર્ભિત અરતિ
 ભરે રતિ દાદુર, કામકીભઈ અસવારીપાકંત

પાશાપિછિ મિલવેકું મુજ મન તલકે, મેપિછિ ખિ
ન મત ગારીપા તુરફી દેઈ ગયેપિછિ મુજકું, નલ
હે પીર પીયારીપા કંતના સંદેશ સુની આજે પિ
છિ ઊતમ, તઈ જહુત મનુહારીપા ચિદા નંદ ઘન
સુનસ વિનોદે, રમે રંગ અનુસારીપા કંતંગાડા

પાપદશીનું

પારાગધન્યાશ્રીપા પરમ ગુરે નૈન કહો ક્યૌં કોવે
ગુરે ઊપદેશ બિના નન મૂઠા, દર્શન નૈન બિગોવે
પાપરમ ગુરે નૈન કહોં ક્યૌં કોવે પાટેકાપા કહત કૃ
પાનિધિ સમનલ ઝીલે, કર્મ મયલ ને ધોવેં પા
કુલ પાપ મલ અંગન ધારે, શુદ્ધ રૂપ નિન નેવે
પરમનારા સ્યાદવાદ પૂરન ને જનને, નયગર્ભિ
તનસવાયાપા ગુન પર્યાય દ્રવ્ય ને જૂઝે, સોઈ
નૈનકે સાચાપા પરમનાડા ક્રિયા મૂઠ મતિને
અજ્ઞાની, ચાલત ચાલ અપૂઠીપા નૈન દશા ઊન

मेही नाही, उहे सो सज ही न्दूही परमनामा
 पर पर नति अपनी कर माने, फिरिया गर्वे धेहे
 जोता छिन कुं नैन कहो झुं कहिये, सो भूरज में
 पहिलो परमनामा ज्ञान लाव ज्ञान सज
 भांही, शिव साधन सहि होना नाम लेख से
 कामन सीमे, लाव छेदा से रहि जेना परमनामा
 ज्ञान सफल नय साधन साधो, क्रिया ज्ञान
 दीदासीना क्रिया करत घर तुहे ममता, याहि
 गले में झुंसीना परमनामा क्रिया जिना ज्ञा
 न नहिं ऊजहुं, क्रिया ज्ञान जिनु नांहीना क्रि
 या ज्ञान दोही मिलत रहतुहे, न्यौ नल रस
 नल भांहीना परमनामा क्रिया नगनता जाहि
 दीसत, ज्ञान शक्ति नस लागे साधु ३ शी
 ज सुने नही ऊजहुं, सो नन नन ते लागे पर
 मनामा तत्व पुष्टि निन दी पर नतिहे, स

कलसूत्र की हूँयी ता नग नस वाद वेद डिन हीं डो,
नैन दशा नस डिनयी ता परम नारा नार्तिता

तापद योथुंता

ता राग यन्या न्मी ता परम प्रलु सप्र न्न शब्दे

ध्यावे ता नज लग अंतर त्वर मन त्वां ने, तजल
ग डो डिन पावे ता परम प्रलु ना धा रे डता स डल
अंस दे मे नग न्नेगी, न्ने जिनु समता आवे ता
ममता अंधन दे मे या डो, यित्त थि हुं गरो रे ध्या
वे ता परम प्रलु ना रा सह न्न शक्ति अरे त्व
जित्त सुगु डी, न्ने यित्त न्ने ग न्गा वे ता गुन प
र्याय दव्य सुं अपने, तोलय डो डी सगावे ता प
रम प्रलु ना डता पढत पूरान जेद अरे गीता, भू
राज अर्थ नत्वा वे ता छित छित इरत ग्रह तर सना
ही, न्यो पशु यवित्त यावे ता परम प्रलु ना जा
पुङ्गल से न्यारो प्रलु मेरी, पुङ्गल आप छिपा

વેળા ઊનસેં અંતર ન હીં હમારે, અખ કુહાં ત્રાગો
 જ્યેવેળા પરમ પ્રભુના પાઘા અકલ અલખ અન
 અનર નિરંજન, સો પ્રભુ સહજ સુહાવેળા અંતર અ
 મી પૂરન પ્રગલ્બો, સેવક નસ ગુન ગાયેળા પરમ પ્ર
 ભુનાડા ઈતિ

પાપદપાંચમું

પારાગ ઊપર પ્રભાણેળા ચેતન ભેતું જ્ઞાન અ
 ન્યાસીળા આપહિ ખાંધે આપહિ છોડે, નિભ
 તિ શક્તિ જિજ્ઞાસીળા ચેતનના પાટેકા ભેતું અ
 પસ્યત્રાવેં ખેલે, આસા છોરી ઊઘાસીળા સુરનર
 કિન્નર નાચક સંપતિ, તો તુલ ઘરકી ઘાસીળા ચે
 તનનારા મોહ ચોર જન ગુન ધન જૂસે, દેત અ
 સગલ કુંડાસીળા આસા છોર ઊઘાસ રહેભે, સો
 ઊત્તમ સંન્યાસીળા ચેતનના ડાઘે ગલર્ષ પર
 આસ ઘરતહે, યાહી જગમેં હાંસીળા તું બને મે

गुनकुं संयुं गुनतो नवे नासीपायेत नगाशा
 पुद्गलकीतुं आसधरतहे, सोतो सजहिं जिन
 सीपातुतो तिनून डूपहे छिनतें, यिदानंद अ
 विनासीपायेत नगाया धनधरये तर जहु
 तगुमाने, करवत लेवे इसी पा तो ली दुःखको
 अंतन आवे, ने आसानहिं घासीपायेत
 नगाडा सुजल विषम विषय भृगु लृणा
 होत मूढ मति प्यासीपायित्त्रम लूमि लर्छ
 पर आसी, तुंतो सहन विलासीपायेत
 नगाडा याकी पिता मोह दुःखत्वात्ता, हो
 त विषय रति मासीपायव सुत लरता अ
 विरति प्राप्ती, मिथ्या मतिहे हांसीपायेत न
 पाटा आसा छोररहे ने नेगी, सो होवे सि
 व वासीपा छिन को सुलस जजाने ज्ञाता, अं
 तर दृष्टि प्रकासीपायेत नगाणा छतिपा

પાપહૃદ્ગા

પારાગદનકોપાઁજ્ઞાનગતિચિદાનંદઘન
 કીપારેકાત્મવત્ત્વશક્તિસુંદરોવે, ઊત્તરપુલ
 ટન્નિકીપાઁજ્ઞાનગાથાત્વેદીપરંતિસમદિ
 તપાયો, કર્મવત્ઘનકીપાઁજ્ઞાનીસાગરક્રિ
 નતાદીસે, ક્રોધમતામનકીપાઁજ્ઞાનગારા
 ભારીભૂમિભયંકરચૂરી, મોહરાયરનકીપાસ
 હુલ્લજાળંડચંડતાચાકી, છમાવિમલગુનકીપા
 ઁજ્ઞાનગાઠાપાપવેલીસાગરજ્ઞાનદહનસે, ભ
 લીભવવનકીપાશીતલતાપ્રગરીઘરઅંતર,
 ઉત્તમલક્ષ્મીકીપાઁજ્ઞાનગાથાઠકુરાર્થ
 ગજનંતેઅધિકી, ચરનકરનઘનકીપાઁજ્ઞાન
 વૃદ્ધિપ્રગટેનિભનામે, જ્યાતિઅકિંચનકી
 પાઁજ્ઞાનગાથાઅનુભવજિનુગતિકોઠીન
 ભને, આસાજનિરંજનકીપાઁજ્ઞાનગુણગાથત

प्रीती निवाहो, छिन्ने समरन द्वीप अना डा

पदसातभुं

पारागसारंगानिष्ठान्नरुहो परत्वाय मे, रेका

सहस्रस्वत्वाय जने नहिं अपनो, परियो मोह नं न्नल

भेगानिष्ठानाशावृंछे भोहृ करे नहिं करनी, डोजत म

भता वाधिभेगाथेह अंध न्युं न्नल निधि तरयो, जेहो डां

गो नाधिभेगानिष्ठानाशागरति पिशाथी परयशरहेतो

जिनहु नसमस्वोआधिभेग आपजयाय सकत नहिं

भूरज, घोरविषयके घाधिभेगानिष्ठानाशापूर्व पुण्य

घन सजहि यस्तहे, रहत न भूज जहाधिभेगाताभे

तुनकेसे जनी आवे, नयव्यवहारके घाधिभेगानिष्ठान

पजा नरु डहे अज मेरो मन लीनो, श्री निन

वरके पाधिभेगायाहि कल्यान सिद्धि को द्वारन, न्युं

वेधकरस जाधिभेगानिष्ठानायाघतिता

पदआठभुं

તારાગજિલાખિલા મેરે સાહિજ તુંમહિહો, શ્રી
 પાશા બિણંદાખિજ નમતગાર ગરીજ હું, મેતેરા જંદા
 તામેરાના ઘારેકા મેંચકોર કું ચાકરી, નજ તુમહિ
 ચંદાપા ચન્નવાક મેં દુઈ રહોં, નજ તુમહિ દિણંદાપા
 મેરેં નાશા મધુકર પરે મેં રત નનું, નજ તુમ અર
 વિંદાપા ત્વજિ કરો જગ પતિ પરે, નજ તુમહિ ગો
 વિંદાપા મેરેના ડા તુમ નજ ગાલિતિ ધન ત્વયે, ત
 જ મેં શિખ જંદાપા તુમ સાચર નજ મેં તદા, સુર
 સરિતા અમંદાપા મેરેના જા દૂર કરો દાદા પાશા
 ત્વજ કું જકા કુંદાપા વાયક નશા કુંદે દાસકું, દિયો પ
 રમા નંદાપા મેરેના પા ઈતિપા

પાપદનવમું

તારાગસામેરીપા મેરે પ્રભુ સું પ્રગલ્બો પૂર ન રાજ
 પારેકા બિન ગુન ચંદ ફિરત સું ઊમગ્યો, સહન સમુદ
 અથાગાપા મેરેના પાધ્યાતા ધ્યેય ત્વયે દોષી એકહુ,

મિલ્યોનેદમો સ્વાગાપુલ જિદારી જીતે નજ સરિ
તા, તખ નહિં રહત તડાગામેરેનાંરાપૂરન મન
સજ પૂરન દીસે, નહિં દુખિયાડો લાગાપાણિ ચલ
તપ નહીં ને પહિરે, નહિં તસ કંરક લાગામેરેના
ડાલ્યો પ્રેમ લોડોતર નૂહો, લોડ બંધડો તાગા
કુહો કોછી કુધુ હમતો ન રૂચે, છુરિ એક વીતરાગા
મેરેના જાવાસતફે નિન ગુન મુઝ દિલકું, નેસો
સુરતર જાગા ઓરવાસના લગે ન તાતેં, નરકફે
તું વડલાગામેરેનાપાઈતિ

પદ દશમું

તારાગજોડસારંગ તથા પૂર્વીપસારી કરલીને,
ઈશુરસ ત્વગવાનાચેદત સિખાચેચંસ કુમરકી,
માનુનિરખલ ધ્યાનાપસારીનાપારેકામે પુરશે
તમ કરકી ગંગા, તુંતો ચરન નિદાનાઈતગંગા
અંબર તર નનકું, માનું ચાલી અસમાનાપસારી

तारादिघो विघु जिंज सुधासूं याहत, आप भधुर
 तामानादिघो दायक की पुण्य परं पर, दानत सर
 गविमानापसारी नाउा प्रलुकर छिहुर सहेजी क
 रतहे, जैसी छिपमा ननना नशा कहे यित वित पा
 च भिलावे, युं लवि कुं बिन ताननापसारीं ताना छि

तापद अगीयार मुंता

तारागजडागो तशीतल बिन भेहि प्यारा
 देका लुवन विरोधन पेंद ल लोयत, निछिदे निछि
 हमारा तशीतल नाचा न्योति शुं न्योत भिलत
 लज ध्यावे, होयत नहि तज न्यारा पांघी भूही
 जुले लव भाया, भिदे महा लभ त्वारा तशीतल वा
 या तुम न्यारे तज सजहि न्यारा, अंतर दुहुं छ छि
 रा तुम हीं नबिड नबिड हे सज हीं, अहि अनंत
 अपारा तशीतल नाउा विषय लगन की जगनि पू
 नवत, तुम गुन अनुभव धारा त छ भगनता

तुमगुनरसकी, कुन कयन कुन धाराग शीतलना
 जाशीतलता गुन होर करत तुम, यदन काहु नि
 याशा नामेहीं तुम ताप हरतहे, वाहुं घसत घसारा
 गशीतलनापा करहु कष्ट न्न जहुत हुमारे, नाम
 तिहारो आधारान्नस कहे न्नम भरणा लयला
 गो, तुम नामे लवपाराशी तलना डार्छिता

पदभारभुंग

पारागवेसावणाप्रलुतेरो वयन सुन्यो न्न
 हीथे सुविहानादेका तजहीथे तत्व दान्यो, यान्यो
 रस घ्याना लायना सी मे न्नगी, मानुं कीधो सु
 धापानाप्रलुतेरो नागा श्रुत यिता ज्ञानस्रोतो,
 पीरनीरवाना विषय तृष्णा जुआवे, सोहि सा
 यो ज्ञानाप्रलुतेरो नारागायन हरन ताते, ना
 देधरे ज्ञाना तेसेहिं करत मोहिं, संत गुन घ्यान
 गप्रलुतेरो नागा प्रातते अचिकु सांछि, डेसे हहुं

પ્રાનાપ્રાનથી અભિન્ન દાખ્યો, પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ
 પ્રત્યુત્તરોના જાતિભિન્નને અભિન્ન કહ્યું, સ્વાદ્યા
 દેવાના ભક્ત કહે તું હું તું હું, તું હું બિનભાના પ્રના

પદ્મતરંગા

પરાગપરનાયેતનરાહ ચલે ઊલેટે પાડે કાન
 ખશિખલો જંઘનમાં બેઠે, કુગુરુવચન ગુલરે
 ચેતનના શા વિષય વિપાક લોગ સુખ કારન,
 છિનમેં તુમ પલટે પાયા ખી છોર સુધારસ સ
 મતા, ત્વલ્લ વિષય ઘટે પાચેતનના શા ત્વયો
 દધિ તિયરહે તુમ જૈસે, આવન નાહિં તરે પાનિ
 હાં તિમિંગલ ધોર રહતું હું, ચાર કષાય કરે પાચેત
 નનાડા વરવિલાસ ખનિતા નયને કપડે પાસ પલ
 ટે પાઅખ પરવશ ભાગે કિહા ભજોગે, ખાલે
 મોહ તરે પાચેતનના જામન મેલે ને કિરિયા
 કીની, ઠગે લોક કપડે પાણિનું કુલખિનુ ત્રેણ

धिरैगो, तुम कुं नां हि रेटा येत न गा पा स्त्रीष
सुनी अज रहो सुगुदेके, थर एा कुमल निकरे पा
यु करते तुम सुन स लहोगे, तत्व ज्ञान प्रगरे पा
येत न गा डार्छति पा

आपद्यौधुं

आराग नायकी कुन डो पा येत न मता छांड प
रीरी दूर परीरी पा येत न गा रे डो पर र मनी सुं
मेमन डीने, आदरी सभता आप वरीरी पा
येत न गा पा मभता मोह थंडाल डी जेरी, स
भता संयम नृप कुमरीरी पा मभता मुज दुर्ग
ध अस त्ये, सभता सत्य सुगंध त्वरीरी पा ये
त न गा रा मभता सें जरते दिन नये, सभता
नहिं डो छि साय वरीरी, मभता हेतु जहुत हे दुश्म
न, सभता डे डो छिन अरीरी पा येत न गा पा
मभता डी दुर्मति हे आली. डाकिनी लगत अनर्थ

કરીરીના સમતા કી શુભ મતિ હે આલી, પર ઊપગાર
 ગુણે સમરીરીના ચેતનના જામ મમતા પુત્ત લગ્ને કુલ
 ખંપન, સ્ત્રોક બિયોગ મહા મત્સરીરીના સમતા સુ
 ત હોવે ગે કેવલ, રહે દિવ્ય નિશાન ધુરીરીના ચેતના
 નાપા સમતા મગ્ન રહે ને ચેતન, ને એ ધોરે શી
 ખજરીરીના સુભક્ષ વિલાસ લહે ગો તોતું, ચિદાનંદ
 ઘન પદ વિવરીરીના ચેતનના ડાઠ ઈતિ

પાપદપન્નરમું

પારાગ નાયકી કનડોના યાગતિ કોન હે સખી તો
 રી કોન હે સખી તો રી પારે કા ઈત ઊત ચુંહી ફિરત
 હે ઘહેલી, કંત ગયો ચિત ચોરીના યાગતિના ધા
 ચિત વત હે ખિરહાનલ બુઝવત, સિંચન ચન
 જલ જોરીના જનન તહે ઊહું હે બડવાનલ, જાણ
 જલ્યો ચિહું જોરીના યાગતિના રાથેલ ગિરંજ
 રપિયા દિખવાવું, નેહ નિહાવન ધોરીના હલિમિ

લિ ખુગતિ મોહો ભમેં ખેલે, પ્રભમે નસયા નેરીા
યાગતિના ડાઘતિા

પપદશોલખા

પારાગસારંગાહમ મગનત્વએ પ્રભુ ધ્યાનમેં,
ટેકાખિસરગઈ દુવિધા તનખનડી, અધિરા સુત
ગુન જ્ઞાનમેંા હમગાશાહરિફરબદ્ધપુરંસરકી ઋદ્ધિ
આવત નાંહિ કોઊ માનમેંાધિદાનંદકી મોહમ
ચીંહે, સમતારસકે પાનમેંાહમગાશાઈતને
દિનતું નાંહિ પિછાન્યોમેરો, નન્મગમાયો અ
ભનમેંાઅબતો અધિકારી હોઈ બેંહે, પ્રભુ
ગુન અખય ખભનમેંાહમગાડાગઈદીનતા
સખહી હમારી, પ્રભુતુલ સમકિત દાનમેંાપ્ર
ભુગુન અનુભવકે રસ આગેં, આવત નહિ કોઊ
મ્યાનમેંાહમગાજાનિનહિ પાયાતિનહિ છિ
પાયા, નફેં કોષીકે કાનમેંાતાલી લાગી નબ

अनुत्पत्ती, तज्जन्तने मोक्षी शानमेराहमनाप
 पाप्रबुगुन अनुत्पत्तं यद्वाहस्य न्यौं, सोतो न
 रहे ध्यानमें पावायकु नराकुहे मोह भहा अ
 रि, न्तं लीयोहे मेदानमें पाहमना पाठति

पहसत्तरमुंता

पारागडाही पादेभतही यित्त योर लीयोहे,
 देभतही यित्त योर लीयो पासाभको नाम देथे
 मोहि अह निस, साभ जिना कहा काल न्योपा
 देभतही नापादेका सिधवधूके लीजे भुज छो
 री, पशुअनके सिरदोष दीयो पापरकी पीरन
 नने तासों, बैरवसायो नने नेहू डीयो पादेभत
 ही नाशा प्रात घईमें प्रात पिया जिन, वल
 हये मोहि कुठिनहियो पान्स प्रबु नेमि मिले दुः
 पडाख्यो, रात्रुत शिव सुभ अष्ट पियो पादे
 भतही नापाठति

પાપદગ્ધારમું

પાપગદ્ધ્યાણા સલુને પ્રભુ ભેરે, અંતરીક
પ્રભુ ભેરેા સનાટેકા નગત વછછલ હિતદાઈ,
સનામોહયોર નબ ભેર ફિરાયત, તબ સમ
રયો પ્રભુ નેરેા સનાધાઓર સખાઈ ચાર દિવસ
કે, સાય સખા પ્રભુ બેઠેાઈ તનો આપ વિષેક
વિચારો, ખાયા મેં મત લેરેા સનારા ત્વામ
પાડેતો ભૂખન ભાંગે, બિનું બોન ન ગમે પે
ટેા બગવંત ભક્તિ બિના સવિ નિષ્ફલ, ન
સકહે ભક્તિ મેં ભેરેા રખાડાઈતિા

પાપદગ્ધોગણીશમું

પાપગદ્ધ્યાશીા નિનયરન સરન ગ્રહું ટેકા
હૃદય કમલ મેં ધ્યાન ધરતુહે, સિર તુન આણ
વહું પાનિનગાશા તુન સમ ખોલ્યો દેખખલકમેં,
પેચ્યેં નાંહિ કહું તેરે ગુન કી નપું નપ માલા, અ

ફનિસિ પાપદહું તા બિનનારા મેરે મનકી તુ
 મ સબ બની, ક્યા ખુબ બહુત કહું, કહે જસ બિ
 નય કરો તુમ સાહિબા ન્યું ભવ દુઃખ ન લહું
 બિનના ડાઈતિા

પાપદવીશમું

તારાગ નય નય વંતીા અબજ બનીહે બે
 રી, અર્ધંગ ધરીહે ગોરીા શંકર શંકરિ હો રી,
 ગંગસિર ધરીહેા અનારા પ્રેમકે પીબત પ્યાલે, હોત
 મહા મતવાલે, નયલત તિહૂં પાલે, અસવા
 રી ખરીહેા અનારા જાનીકો એસો ઊ
 ત્સાહ, સખતાકે ગલે બાંહ, સિરપર ભગતાહ,
 આણ સુર સરીહેા અનાડા લોકકે પ્રવાહ નાં
 હિ, સુજસ વિલાસ માંહિ, ચિદાનંદ ધનછા
 હિ, રતિ અનુસરીહેા અનાડાઈતિા

પાપદએકવીશમું

तारागुणपरप्रमाणेना धर्मके बिलासवास
 ज्ञानके महा प्रकास, दारा नगवंतके उदासना
 वलगेहेंना समता नहीतरंग, अंगही उपंग यं
 ग, भल्लन प्रसंग रंग, अंग नग भगेहेंना धर्मना
 वा कर्मके संघाप्रघोर, लगे महा मोहयोर, ने
 रता को तोरवेकुं, सावधान लगेहेंना शीलको घ
 री सताह, धनुष महा विलाह, ज्ञान ज्ञानके प्र
 वाह, सख वेरी लगेहेंना धर्मनारा आयो हे प्रथ
 मसेन, कामको गयो हे रेन, हरि हर ब्रह्म लेणे,
 ओड लेने हगेहें, क्रोध भान भाया लोत्व, सुलट
 महा अजोत्व, हरि सोय छोड थोत्व, भुज दैधत्व
 गेहेंना धर्मना उतानो कषाय लये जीन, पापको
 प्रताप हीन, ओर लट लये हीन, ताके पग ह
 गेहेंना कोही नही रहे ठाढ़े, कर्म ने मिले तेगा
 ठि, यरनके बिहा कोढ़े, करवाल नगेहेंना धर्मना

जाना लग्यो त्वयो प्रताप, तपत अचि क ताप, ता
 तेनाहिं रहीयाप, जरीतग तगेहें। सुखस निस्सा
 नसाब, बिब्य वधाई साब, जैसे भुनिराब, ताहुं
 हम पायसगेहें। धर्मनापाईति।

पपह्वारीशभुं।

परागरामइसी। असषल देवहितकारी, लग
 तगुर असषल देवहितकारी। देका प्रथम तीर्थ कर
 प्रथम नरेसर, प्रथम यति प्रह्वारी। असषल
 देवनाशावरसी घनदेई तुम लगमें, छलति छ
 ति निवारी। तैसी काही करतुनांही इरेनासा
 हिज जेर हमारी। असषल नारा मांगत नहिं हम
 हाथी घोरे, धनइन इयन नारी। दियो मोहिय
 रनइमलही सेवा, याहिं जगत मोहि प्यारी। असष
 लनाडा लवलीला वासित सुरडारे, तुं पर सज
 ही बियारी।। में मेरो मन निअस डीनो, तुम आ

लासिरधारी तासुषलना हा मैसे साहिज
नहिं डोढी लगभे, यासुं होय दिवधारी ताहि
लहि दलास प्रेमडे जिये, तिहां हृदये गमारी
तासुषलना पातुं महि साहिज मेहुं जंदा, य
मत देखि सारी प्रभू नयनि नयनि धुध से
वडके, तुमहो परम ठापडारी तासुषलना डा

तापदेवीशमुंदा

ताशगयेलावला गौतम गणधर नमि
यें हो अहनि सि, गौतम गणधर नमियें हो
देडाना मळपत नवही निधि पछं, मनवं
छित सुज लहिं हो ता अहना राधर अंगन
ने सुरत रे इलियो, कहा कान्जन त्रिमियें
सरस सुरनि घृत ने हुवे घरमें, तो क्यो तै
से नमियें हो ता अहना रा तेसी श्री गौतम
गुरु सेवा, ओर होर क्युं रमियें ता गौतम ना

में नय नल तमिमें, कहा प्रहृत तनु दमियें॥ अ
हना डोगुन अनंत गौतम के समरन, मिथ्या
मति विष गमियें॥ न स कहें गौतम गुनरस आ
गे, इयतन हें हम अमियें॥ अहना ना छति॥

पापहयो वीशभुं

परागनहु पा सुजघाछरे सुजघाछि, दद्यो पाश
न सुजघाछि मैसे साहिज नहिं कोषि लग
मे, दोषा कीले दील साछि पा सुजगारा सज
सुजघाछि अहनि नायक, अहि सायक सुसहा
छि किं करहुं करे शंकर सरिसो, आपे अपनी
दुराछि पा सुजगारा मंगलरंग चचे प्रनु ध्या
नें, पाप जे लीन अछे इरमाछि सीतलता प्रग
टे छट अंतर, मिटे मोह की गरमाछि पा सुजग
रा कहा इं सुरत इ पिता मनिहुं, ने में प्रनु
सेवा पाछि पा श्रीनरस बिबध कहें दर्शन देज्यो

घर भंगन नयनि धि आर्षा सुजना हा छति

तापहपयीशभुं

तारागदेशाज्जा अजभें सख्यो साहिब
पायो, देकाया की सेव करत हुं याकुं, मुल मन
प्रेम सुहायो ता अजनाया हा कुर ओर न होवे
अपनी, ने दीने घर भायो ता संपति अपनी
जिनुं में देवे, वेतो दिल में ध्यायो ता अजनाया
ओर न कील न करत यादरी, दूर देश पाय घासे
ता अंतर या भी ध्याने दी शो, वेतो अपने पा
सों ता अजनाया ओर कब हुं की छि कारन को
ज्यो, जहुत छि पायन तू से ता विद्या नंद में मघ
तरहुतु हे, वेतो कब हुं न से ता अजनाया
ओर न की चिंता चिंती न भिदे, सब दिन धं
ये नवे ता चिरता गुन पूरन सुज जेले, वेतो
अपने आवें ता अजनाया परा धी नहे नो

ग. ओरको, हमें होत वियोगी। सदा सिद्ध स
 मताई बिलासी, वेतो निहगुन लोगी। अ
 जगाडाल्यौं बनोत्यौं युगति न बनो, मेतो
 सेवक छिनको। पक्ष पाततो परसुं होवे, राग
 धरतहुं गुनको। अजगाडाल्याव ओके सज
 झानीको, भूरज त्वेदन आवे। अपनो साहि
 जने पहियाने, सो बस लीला पावे। अनाद

तापहछवीशभुं

ताराग तूपद्रव्याएगा सयन की नदन की
 जयन की छजी नी की। मयन की गोरी त की खगी मोहि
 अविद्यां। मन की लगत तर अंग नीय न।
 गे अली, डलन परत कुछु डहा डहुं जतीयां।
 सयन की गाथा मोहन मना छी मानी, डहाज
 नी रति छानी, शिवा देवी के नंदन माने।
 जिन तियांगुन गहो बस जहो धर रहो सुम

લહો, ફુઝગમો મુઝ સમો રંગર મોરતિયાં
સયન ફીબારા ઈતિ

પાપહસત્તાવીશ મુંગ

પાસગ કાફી ફુશે નીપા સાફિબ ઘ્યાયામ

નમો હના, અતિ સોહના લવિ જોહના પસ
ફિબના દેકા આલતેંદિન સફલ ખેરે,
માનું ચિંતામની પાયાપા સાફિબના વાયો
સહ ઈદ્રે મિલિય પૂલ્યો, ઈદ્દાની ગુન ગાયા
સાફિબના રાલનમ મહોષ્ઠવ ફરે દેવ, મે
રૂશિખર લે આયાપા હરિ કો મન સંદેહ ન
ની, ચરનન મેરૂય લાયાપા સાફિબના ડુ
અફિયે તાલ રૂપ દેખી, દેવેં ન વીર ખોલા
યાપા ખગર લયે પાય લાગી, વીરના
મખુલાયાપા સાફિબના ઈદ્ર પૂછે વીર
ફહે, બ્યાકરનની પાયાપા મોફિયી નિશા

જધરન, યુંહિં વીર પડાયાા સાહિબનાપા
 ચરસી ઘનદેઈધીર, લેઈવ્રત સુહાયાા સા
 લતલે ધ્યાન ધ્યાતાં, ઘાતી ઘન ખપાયાા
 સાહિબનાંડાા લહિ અનંત જ્ઞાન આપ, રૂ
 પજગ મગાયાા નસકહે હમ સોઈવીર,
 ન્યોતિ સું ન્યોતિ મિલાયાા સાહિબનાજી

પાપદખહુવીશમું

પારાગકેદારો દરખારીા આવે હાથી દલસા
 જગાજતે, નેમજી ઘર આવે, જે દેશીા પ્રભુજ
 લદેખી સુરરાજ, જાજતો ઈમખોલેાદેખો
 જાલભાંગ્યો ભ્રમ સેરો, કોનહિ જગ તુમતોલે
 પાપ્રભુના ઘાટેકા ચરન અગુદે કંપિત સુરણી.
 રિ, માનું તાયત ડોલેાઈનમિસિ પ્રભુ મોહિ
 ઊપર તૂટે, હરખ હિયાકો ખોલે પાપ્રભુના
 શાકરત શેષધર હરત મહો દધિ, ભયભંગુ

रन्तूगोले।।हिसि कुंनर छिम्बूढ त्वजेतज, सजहि
भिलत अरेडोले।।प्रलुगाडा।।लीला जाल अजाल
पराक्रम, तीन लुवन धंधोले।।नस प्रलुवीर भहेर
अजडीले, जहुरि हुन परिहु लोले।।प्रलुगाडा।।छिति

पपहओगएत्रीशभुंग

पारागछिपरप्रमाणे।।प्रलु धरी पीठवेतालजा
ल, सात ताल लों बाधे।।माल रूप विकराल त्वयंदर, ला
गत जंजर आधे।।प्रलुगाछाटेडा।।जालदहे डो वीरले
गयो, परिन्न देव आराधे।।तिल चिन्ताग यित्त वीर
नजोल्हो, जल अनंतहुन जाधे।।प्रलुगाशावढतरहे
नाहि सुर निषण, ननु मोहि विराधे।।दुलिशडडिन
दढ भुष्टि माख्यो, संकु यित्त तनु मन दाधे।।प्रलुगाडा।।
सुरदहे परतज मोहि नयोहे, पानीरस विण जाधे।।
नसदहेछंदे प्रसंस्यो तैसो, तुही वीर शिव साधे।।
प्रलुगाडा।।छिति।।

પાપદત્રીશમું

પારાગશ્રીરાગાજ્ઞ જ ધોહી ઐસી આય જ
 ની પાટેડાશ્રી સંજે સ્વર પાસ બિને સર, મેરે તું
 એક ધની પાઝ બનાયા તું બિજું કોઈ ચિત્ત ન સુઠા
 વે, આવે કોડિ ગુની પામન ઘેરે તુલ ઊપર રસિઓ,
 અલિ ભિમ કુમલ ત્વની પાઝ બનાયા તુલ નામે સ
 વિ સંકટ પૂરે, નાગરાજ ધરતી પાના મળ્યો નિસિ
 વાસર તેરો, યા સુભ મુલ કરની પાઝ બનાયા કો
 પાનલ ઊપ બચત દુર્જન, મથન વચન કરની પાના
 મત્ત પુંગલ ધાર તિહાં તુલ, ધારું દુઃખ ફરની પાઝ બ
 પામા મિથ્યા મતિ બહુ નહે નગ માં પામન ધરે ધ
 રની, ઊભતે હમ તુલ ભક્તિ પ્રભાવે, ભયનહે એ
 ક કુની પાઝ બનાયા પાસ જન નયન સુધારસ અંજ
 ન, દુરલ નરવિ ત્વરની પાતુલ ભૂરત બિરખે સો પા
 વે, સુખ ભસ લીલ ધની પાઝ બનાયા ડાઈતિ પા

પાપદએકશ્રીશમું

તારાગમનાતિાવિમલાચલ નિતવંદિયે, કીને
એહુતી સેવાપ્રાપ્તુ હાથ એ ધર્મનો, શિયતરે ફલે
વા તા વિમલાચલના પાટેકા ઊભવજ નિનગ્રહમં
ડલે, તિહાં દીપે ઊત્તંગાપ્રાપ્તુ હિમગિરિ વિભ્રમે,
આઈએજરંગંગાવિમલાચલનારા કોઈએને
રૂંડગ નહીં, તીરથએતોલેા એમ શ્રીશુભ આગ
લેં, શ્રીસીમંધરજોલેાવિમલાચલનાડાનેસ
ચલાંતીરથ ફરે, યાત્રા ફલ લહિએં તેહધીએગિ
રિ ભેરતાં, શતગુણું ફલ લહિએંવિમલાચલના
નાનન્મસફલ હોએ તેહનો, બેએગિરિવંદેા
સુખસવિભય સંપદલહે, તે નરચિર નદેાવિ
મલાચલનાપાઈતિા

પાપદજીશમું

તારાગદેવગંધારાદેજો પાઈએજ રૂપ નિ

नल्लोकोदेजान्हाडा ठानके आगे ओर सजनको
 रूपसगे मोहि कीको पादेजो नाराजालोथन कुन
 अभूत कथोले, भुज सोहे अति नीको पदवि
 लक्ष विनय कहे यों साहिज, नेमल त्रिलुव
 नदी को पादेजो नाराजति।

पदतेत्रीशभुं

नारागगुरुंरीपूर्वीपजाला रूप शाला ग
 ले माला सोहे मोतनकी, करे नृत्ययाला गोरी
 रोरी मिलि लोरीसीपादेवर कु रहि घेरी, सेना
 मानु कामकेरी, गुनगाती गावे तेरी, करे चित
 योरिसीपा विवाह मनावे आली, पहिरी छ
 एहाली, बाहु निहाले जाली, छोडी जाल होरी
 सीपातोलीनेमि स्यामि, गलगामी लक्ष का
 भी, लक्ष धामी, रहै अहि मौन ध्यान धारा व
 ॐ घोरीसीपाछति।

पपद्योत्रीशभुं

पारागधन्याश्रीगणलगा आये नहिं भन
 भाभादेकातजलग कष्ट किया सवि निषुल, ब्यौ
 गगने चित्रामा नजलगगागा इरनी भिनतुं
 करे मोरार्ध, ब्रह्म ब्रति तुभ नामा आभर इ
 सन लहेगो ब्यौ नग, व्यापारी भिनु दामा
 नजलगगारा भुंड मुडावत सजहि गडरिया, ह
 रिण रोभ जन घामा नटाधार वर त्रस्र लगा
 वत, रासल स इतुहे घामा नजलगगाडाये
 तेपर नही योग्दी रयना, ने नहिं भन विस्थाभ
 पयित अंतर पर छलवेकुं चिंतवत, कहा नपत भु
 जशभा नजलगगाशाभयन डाय गोपें दहन
 धरे, चित्त तुरंग लगामातामे तुंन लहे शिवसा
 धन, निषीकण सुने गामा नजलगगापाप
 दो ज्ञान धरो संनभ किरिया, नदिरायो भन

હામાયિદાનંદધન સુલસ વિલાસી, પ્રગટે આ
તમરામાલજાનગના કાર્ધતિા

પાપદપાત્રીશમું

તારાગસોરઠાયેતુરનર સામાયક નય ધા
રોતારેકાલોક પ્રવાહ છાંડકર અપની, પરિણ
તિશુદ્ધ વિચારોતયેતુરનરના પ્રવ્યત અખય
અલંગ આતમા, સામાયક નિન નતેંતશુદ્ધ
રૂપ સમતા મય કહીએ, સંશ્રદ નય કી વાતેંત
યેતુરનરના આખ વ્યવહાર કહેયું સજનન,
સામાયક હુઈ અવેતાતાતે આયેરના સો માતે
એસા નૈગમ ગાવેંતયેતુરનરના આ આયેર-
ના રિત્તુ સૂચ સિયલકી, બિનુ ઊપયોગ નમા
નેતા આયારી ઊપયોગી આતમ, સો સામાય
ક બનેંતયેતુરનરના આ શાજ્ઞ કહે સંભત ને
એસો, સો સામાયક કહિયેંતયેયે શુભા ને

आयुरना, विषयोगे नि न्न लहि ये पायतुरन
रना पा अ प्र भत्त दाणे र्घ्या क्रो, स भ नि डूढ
नय सा जी पा केवल ज्ञान दशा थिति वी न की,
अ एवं लूते त्वा जी पा यतुरन रना दा सा भा य
उ नय ने हु न न ने, लो ड ड हु सो भाने पा ज्ञान
वंत की संगति ना हीं, रहियो प्रथम गुन न
ने पा यतुरना पा सा भा य उ न र अंतर द हे,
ने दिन दिन अ ल्या से पा ल ग ल स वा द ल ड
सो नै हो, ज्ञान वंत के पा से पा यतुरन रना टा

पाप हंछ श्री श मुं पा

पाश ग जि ह ग डो पा स ज ल या छा ड भो ड
भ दिरा डी पा रे का मि थ्या भ ति के ने रे गु रे की,
व य न श क्षि ति हं या की पा स ज ल ना पा नि ड
द द शा छा ड ल ड वीं यी, दृष्टि दै त हे ता की पा न
करे दि रिया न न डुं त्वा भि, न हि त्व य थि ति पा की

૧૧ સખલનારા ત્યાજ્યન ગત ત્યોજ્યન કો ઊછાંડી
 ઘસત્તર જિ ઊંઘેરે ૧૧ ગહત જ્ઞાન કું ફિરિયા ત્યા
 ગી, હોત ઓર કી ઓરે ૧૧ સખલનારા ૩૧ જ્ઞા
 તખાત નિ સુતી સિર ઘૂતે, લાગે નિ ભતિ
 મીઠી ૧૧ ને કો ઊખોલ કહે ફિરિયા કો, તો ખા
 ને નૃપ ચી ઠી ૧૧ સખલનારા ૧૧ બ્યું કો ઊતા રે ન
 જમે પેસી, હાથ પાળિ ન હલાવે ૧૧ જ્ઞાન સેતી
 ફિરિયા સખલ ગી, યું અપત્તો મત ગાવે ૧૧
 સખલનારા ૧૧ નૈસે પાગ કો ઊસિર બાંધે, પહિ
 રન નહિ લંગે રી ૧૧ સહુરે પાંસ ક્રિયા બિનુ
 સીખે આગમ જાત ત્યું ખોરી ૧૧ સખલનારા ૩૧
 નૈસે ગન અપતે સિર ઊપર, છાર આપ હી ૩
 રે ૧૧ જ્ઞાન ગ્રહત ક્રિયા તુછ જાત, અન્ય બુ
 દ્ધિ ફલ હારે ૧૧ સખલનારા ૩૧ જ્ઞાન ક્રિયા ઘે ઊ
 શુદ્ધ ઘરેગે, શુદ્ધ કહે નિરધારી ૧૧ સખલનારા ૩૧

ગુનનિધિ કી ભૂમિ, ઊનકી મેં બલિહારી
સબલગા દાઈતિ

પાપદસડચીશામું

પાશગકાફી નંગલો પાએતન અબ મોહિ
દર્શનદીને પાટેકા તુમ દર્શન શિવ સુખ પા
મીને, તુમ દર્શન ત્વછીને પાએતન ગાજા
તુમ કારન તપ સંયમ ફિરિયા, કહો કહાંલો
કીને પાતુમ દર્શન બિનું સબયામૂઠી, અંતર
ચિત્તન ત્વીને પાએતન ગારા ક્રિયા મૂઠ મતિ
કહે નન કેઈ, જ્ઞાન ઝોરકું પ્યારો પામિલત
ત્વાવરસ દો ઊન ત્વાખે, તું દો નુ તેં ન્યારો
પાએતન ગાકા સબમેંહે ઝોર સબમેં નાંહી,
પૂરન રૂપ એકેલો પાઆપ સ્વ ત્વાવેવે કિમ
રખતો, તું ગુરે અરેતું એલો પાએતન ગાજા
અકલ અલબ પ્રભુતું સબ રૂપી, તું અપની

ગતિ જનને પાછાગમ રૂપ આગમ અનુસારે, સેવક
સુભક્ષ્મજ્ઞાનો પાચેતનના પાઠતિા

પાપદ અડચીશ મુંગ

પાપાગલીમ પલાસી પાપામ પિરીયા ચેહ
રીહો પાએદે શીતામન કિ તુહું નલાગે હેભેરા મન
પાટેકા પૂરન આસત્વર્ઘ અલી મેરી, અશ્વિનાસી
કી સેભેરા મનના પાપાગમ અગ સુનિ પિણગુ
નહરખે, લાગો રંગ કહેભેરા અતો કિટાચ્છો ન
ચિ ફીટે, કરદુ ભેર ભેરે ભેરે પામનના પાપાગ
અના લંબન નહિ નિષ્કલ, તીર લગો ન્યું રેભેરા
અબતો ભેદતિમિર મોહિલાગો, પૂરન અહ્મ કી
સેભેરા સુભક્ષ્મજ્ઞાનો પાચેતનના પાઠતિા
ઈતિા

પાપદ અગાચ્છોશ મુંગ

તારાગશોની યિદાનંદ અવિનાસી હો, મે
 શે યિદાનંદ અવિનાસી હો પારેકા કોર મરોર ફર
 મફી મેરે, સહન સ્વત્વાવ વિલાસી હો યિદાનંદ
 તારા પુકુલ ખેલ ખેલતે જગાકો, સોતો સજાહિ બિ
 નાસી હો પૂરન ગુન અધ્યાતમ પ્રગટે, ભગે ભે
 ગ હીદાસી હો યિદાનંદના રાના નામ ભેખ ફિરિયા
 કું સજાહી, દેખે લોક તમાસી હો યિન મૂરત ચેતન
 ગુન યિને, સાચો સો હી સન્યાસી હો યિદાનંદ
 તારા ઘોરી દેવારફી કિતિ દોરે, મતિ વ્યવહાર પ્ર
 કાસી હો અજમ અગોચર નિશ્ચય નયકી, દો
 રી અનંત અગાસી હો યિદાનંદના જાના નાદ
 ટમેં એક પિછાને, આતમરામ હી પાસી હો ભે
 દકલપના મેં જડ ભૂલ્યો, જુજ્યા તૃષ્ણા દાસી હો
 યિદાનંદના પાપા ધર્મ સિદ્ધિ નવનિધિ
 ફે પદમે, કહા કુંઠત ભઈ કાશી હો ભસ્મકુંડે શાં

तसुधारसथाप्यो, पूरनप्रह्वमन्यासीहोपरिधाना

पापहयालीशभुंगा

तारागहोरीपाहरी नारी रोले मिलिरंग
 होहोरीपाटेकाइगरमे तल्लातरंगहोहोरी
 देवरकुंघेररहीतारंगहोनांव्याहमनायनकुल
 लातारंगनावातालकुंसातभृङ्गाभुंगारं
 गणाभधुरप्रभवतयेंगलातारंगनागाय
 जगुलातनयनत्पेरारंगनाजठिनप्रभव
 अनंगलातारंगनाराप्रियकारीछोरेपी
 यारंगनात्परीत्परीकेसरनीरलातारंग
 पमानुंमहन्करतीछटाारंगनाअलयेषिडायेअं
 जीरलातारंगनाडायायनमदमदिराछा
 डीारंगनागायतप्रेमधमातीलातारं
 गनारायेतमायतनायेतीतारंगनाडौ
 तुकसुंदरेआलीलातारंगनाशासोहभुजतं

जोससुंारंगनामानुसंध्यायुतयंदसासांरंगना
 पूरितकेसरकुजेससुंारंगनाअस्तमेहंन्युंजुंदसा
 सांरंगनापाथरातुलुभूलदेजावतीारंगनाजा
 हलगवतकंदसासांरंगनाकहेदेवपरनोपीयाप
 रंगनापरनाजिनपुंषडिलंदसासांरंगनाडाडू
 भमिमितरहेवेसीसुंारंगनासागरगंगासासा
 सांरंगनाभनहगानेअभनवेांरंगनादिडिनक
 रोत्रियासंगसासांरंगनाडायांजित्तसहरी
 नारीकोरंगनादेपीधरेप्रतुभोनसासांरंगनास्त्री
 शिशुसहहहंतलेांरंगनाक्रेचयनअभकोनसा
 सांरंगनाटाभनकेभनेकहात्योांरंगनाभनकोभ
 न्योप्रभानसासांरंगनायतुरनयूकेनेमलांरंगना
 पाजेसुलसकल्यानसासांरंगनाछाईतिा

पपहजेकतालीशभुं

नयनयनयनयनयनपासनिगंद

દેકા અતરીક પ્રભુ મિલુપત તારત, ભવિદ
 કમલ ઊલ્લાસ દિણંદા ન્યનાપાતેરે ચરત
 શરત મેં ફીતે, તુજિનુ કુનતોરે ભવકુંદ તા પરમપુ
 રુષ પરમારથ દરશી, તું દિયે ભવિદકું પરમાનં
 દ તા ન્યનાપરા તું નાયક તું શિવ સુખ દાયક,
 તું ફિત ચિંતક તું સુખકુંદ તા તું ભનરંભન તુભવ
 ભંભન, તું કેવલ કમલા ગોવિંદ તા ન્યના ઝાકો
 દિ દેવ મિલિકે કરા નશકે, ઈક અંગુઠ રૂપ પ્રતિ
 છંદા જૈસો અદ્ભુત રૂપતિ હારો, ચરવત માનું
 અમૃતકો છંદા ન્યના જામેરે મંત્ર મધુકરકે
 મોહન, તુમહો વિમલ સદલ અરવિંદ તા નય
 ન ચકોર વિલાસ કરતુ હો દેખત તુમ મુખ પૂરત
 ચંદા ન્યનાપા દૂર નયે પ્રભુ તુમ દાસ નતે, દુઃ
 ખ દોહા દાલિદ અઘંદા વાયક ભસ કહે સ
 હસ ફૂલતેં તુમ હોં, ને જોલે તુમ ગુનેકે ચંદા ન્યા

પાપદખેતાલીશમું

પાપાગધન્યાશ્રીપાવામાનદનલગાદાનંદન,
 સેવકલન આસાવિસરામાનેક નિભરફરીમો
 ફિપરનિરખો, તુમહોફરનારસકેધામાવામા
 પાપાદેકાઈતનીભૂમિપ્રભુતુમહીઆન્યો, પ
 રિપરિજહુતજહાઈમામાઅજદુયારગુનહ
 નજહાવત, લાગતહેક્યાતુમકુંદામાવામા
 યાઅહુનિસિધ્યાનધરુંહુંતેરો, મુખધીનવિ
 સારુંતુમન્નામપાશ્રીનથવિભયવિબુધસેવ
 કકહે, તુમહોમેરેઆતમરામાવામાગાડા

પાપદખેતાલીશમું

પાપાકાફીઆલતદેવમુજવાલહા, બ્યુંમેરા
 મેહાપાદેકાબ્યુંમધુકરમનમાલતી, પંથીમન
 મેહાઆલતગાપામેરેમનતુંફિરેયો, પ્રભુ
 કંચનદેહાફરીફરઆલપુરંદરા, તુલઆગે

केहाएअलतवा रातुंही अगोयर दो नहीं,
 सल्लन गुन रेहाएयेहेताहुं यदियें, धरी धर्म
 सनेहाएअलितगाछा लज्जि वछछल लगाता
 रनो, तुंजिरेहयेहाएवीतराग हुअेवा लहाए
 ड्युं डर्मरीहोछेहाएअलितहाजा ने निनवर
 हेबरतमें, मेरावत विहेहाएअसहुं तुन पद
 प्रणभतें, सब प्रणभेतेहाएअलितगापा।

पापदयुभाजीशमुंग

पापगोडीसंत्वचनिन लखनयनमि
 ल्योहोएडेडाप्रगटे पूरय पुअ्यडे अंकुर, तब
 तेंदिनभोहि सकल वल्योहोए संत्ववगाछा
 अंगनमें अभिये मेहबूहे, लम् तापको व्या
 पगल्योहोएसंत्ववगारा नैसी लज्जितैसी प्र
 लुडइना, अत संभमें दुधमिल्योहोएसंत्ववगा
 गाडरत फिरतहे दुरही दीलतें, भोहभल्ल नि

૧૦ જગચય હલ્યો હોવા સમક્ષિત રતન લેકુ દરિ
 ભાણેતે, અબન ભલિં કુગતિ રલ્યો હોવા સંભ
 વગાજાનેહુ નલર ભર નિરખત હી મુખ, પ્રભુ
 સું ફિયડો હે જ હલ્યો હોવા શ્રી નય વિનય વિષ્ણુ
 ઘસે વક કુંવા સાફિખ સુરતર ફોય ફલ્યો હોવા સં
 ભવના પાઈતિયા

પાપદ પુસતાલી શામું

પાશગન રૂપ પ્રભુતેં ફિયડો હે જ હલ્યો હોવા
 રેકાયા ફી સોભા વિભિત તપસ્યા, કમલ ફર
 તું હે જલયા શી પાવિધુ કેસર ન ગયો મુખ અરિકે
 ખનતેંગા ન હરિણ હારી પા પ્રભુવા શા સહ
 જહિ અંબન પ્રભુલ નિરિષત, ખંબન ગરવ દિ
 ઓડારી પા છિન ભઈ હે ચક્રોર ફી સોભા, અ
 ભિ ભજે સો કુખભારી પા પ્રભુતેંગા શા ચંચલ
 તાગુન સિયો ખીનકો, અભિભ્યું તારી ફેકા

રીઠાકહું સુલગતાકેતી ઈનકી, મોહિ સબહિ
 અમરનારીઠાપ્રભુતેંગાડાઘૂમતહે સમતા રસ
 પાને, નૈસેગત્વરમદ્ભારીઠાતીનભુવત
 માં નહીકોઈનકો, અભિનંદનતિનઅનુ
 કારીઠાપ્રભુતેંગાજામેરેમનતોતુમહિરૂચત
 હે, પરેકુનપરકીસારીઠાતેરેનયનકીમેરે
 નયનમેં, લસકહેદેહીછબિઅવતારીઠાપ્ર
 ભુતેંગાપાઈતિઠા

પાપદહેતાલીશામુંઠા

પારાગમારુંઠાસુમતિનાથસંચાહોઠાદે
 કાપરપરપરખતહિત્વયા, નૈસાહીરાબ
 ચાહોઠાઓરદેવસવિપરહસ્યા, મેંબળી
 કાયાહોઠાસુમતિનાથાતેસીકિરિયાહેખરી
 નૈસીતુલવાયાહોઠાઓરદેવસવિમોહેંલ
 ર્યા, સવિમિચ્યામાયાહોઠાસુમતિનારા

ચઢીરાસી લખવેષમાં, હું ખહુ પરનાયાહોળા મુ
ગતિદાનદેઈ સાહિબા, અખ કરહો ઊંચાહોળા
સુમતિનાડાલાગી અધિ કષ્ટચકી, સખ ઢોર
હી આયાહોળારક્ષક બાળી આદર્યા, મેં તુમશ
રન માયાહોળાસુમતિનાખા પક્ષપાત નહિ
કોઠીસું, નહિં જાલચ લાંચાહોળાશ્રી નયચિહ્ન
યસુ શિષ્યકો, તોસું દિલરાયાહોળાસુમતિ
પપાઈતિ

પાપદસડતાલીશમું

પારાગપૂરવીપાઘડિઘડિ સાંભરે સાંઈસમૂ
ના, ઘડિઘડિનારેકાપદ્ય પ્રભુ નિન દિલસે
નજિસરે, માનુ ક્રિયોકછુ ગુનકોરુનાપાદરસ
નદેખતહી સુખપાઠિ, તોચિન હોતહું ઊભા
ડુનાપાઘડિનાશાપ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન જિયે
ચયના, પાન સોપારી કાચા ચૂનાપારાગભયો

दिखभे आयोगे, रहे छियाया छाना छूना घडिवा
 रा प्रलुगुन चित्त ज्ञां ध्यो सजसाधे, दुन पेसे
 लेछ घर जुनााराज नग्या प्रलु सुं मोहि परग
 ट, कहो नया डोढा कहो ब्रूना घडिवा डा बोड
 लान से ने थित थोरे, सो तो सहन विवेक ही सू
 ना प्रलुगुन ध्यान बिगर त्रम त्रूला, डरे फिरि
 या सो यने इना घडिवा हा मे तो नेह कियो तो
 हि साधे, मज निधाहतो तो चछ हुना लसक
 हे तो जिन मोरन सेवुं, अभिय पाछि दुन याधे
 सूना घडिवा पाछि ति ।

पदहस्त ताजीश भुं

पारण ठमन दुल्या एगा जैसे सा भी सुपा
 र्थ से दिख ल गा, दुःख लग सुख लग लगता
 राणा रा ल हंस कुं मान सरोवर, रहे वा नख न्युं
 वार एगा जैसे नागा देका मोर कुं मेह थ मोर कुं

येहा, मधुमनप्रथ यित्तहारना॥ झूट मभूत त्वम
रकी अंघरी, डोडिअकुं सुज डारना॥ जैसेगारा
सीताकुं राम डाम न्युं रतिकुं, पंथीकुं घरजारना॥
घनीकुं त्याग याग जलनकुं, योगीकुं संयम धारना॥
॥ जैसेगाडा नंदन न्युं सुरकुं यत्न त्व, न्यायीकुं
न्यायनिहारना॥ तयुं मेरे मन तुं हि सुहायो, मोर
तो यित्तें छितारना॥ जैसेगाडा श्री सु पार्थ
हरिशन परतेरे, डोडि डोडि अवारना॥ श्री नय
बिषय बिषुध सेवकुं, दियो समतारस पारना॥
जैसेगापा र्छिता

तापहयोगणपयाशमुं

तारागराम श्री॥ श्री यंद प्रल निन रा नराने,
घटन पूनम यंदरे॥ त्वविड लोड यंदरे निरजत
लहे परमानंदरे॥ श्री यंद गणपतेका महु महु
महि मागे नसत्वर, सरस नसत्वर विंदरे॥

रागभणोडविल्लन ल मर रशिया, लहि सुज म
 डरंछेरा श्रीयंदनारा लसना मे दोसत अधिद
 दिये, रसे दीह गंदरे लसगुन डया लवव्यथ
 लांले, ध्यान शिवतरे डंदरे लश्रीयंदना ड विपु
 लहृदय विशाल लुल्युग, यंसितया लगयंदरे
 अतुल अतिशय महिमा मंदिर, प्रगत सुरनर वृं
 रे लश्रीयंदना लभे दासया डर प्रलु तेरो, शीष्य
 तुल डरंछेरा लसविल्लय वायद र्धम विल्ले राखे
 मुल लवडंदरे लश्रीयंदना पा र्छिता

पदपयाशाभुं

पारागदेहरो मे डीनो नहीं तोजिन ओर मुंश
 गपरेका दिन दिन धान यहे गुन तेरो, न्युं डंयन पर
 लागा ओर न मेहे डषायडी डलिका, सो ड्युं सेवा
 लागा मे डीनो ना शा रा ल हंसतुं मान सरोवर, ओ
 र म शुचि शुचि डगा विषय लुल्लंभ गडेड तुं ड

હિયેં, ઝોર વિષય વિષનાગામેં કીનોનારાગો
 રેવજીવર સરિખે, તુંતો સમુદ્ર અથાગાતું
 સુરતરે જગવંછિત પૂરન, ઝોરતો સુકો સાગામેં
 કીનોનાગાતું પુરુષોત્તમ તુંહિ નિરંબન, તુંશંક
 રવડાગાતું પ્રજ્ઞાતું બુદ્ધિમહાબલ, તુંહિદે
 વચીતરાગામેં કીનોનાજા સુવિધિનાથ તુજ
 ગુન કૂલનકો, મેરો દિલહે જાગા બસ કહે ભમરર
 સિક્કોઈતામેં, લીલેં ભક્તિ પરાગામેં કીનોબંધ

પાપદઝેડાવનમું

પારાગદ્ગાનીદેશીયા યહિકસાય પાતાલકલ
 શાન્દિહાં, તૃષ્ણાપ વન પ્રથેંડા બહુધિકલ્પક
 ક્ષોલ ચઢતુહે, આરતિ ફેન બિદંડા શાભવસા
 યર ત્રીષણ તારીએં હો, અહો મેરે લલના
 પાશજીવિતુવન નાથ દિલમેં, એ વિનતિ ધા
 રિયેં હોા અનારા અરત બિદામ કામવડવા

નવ, પરત સૈલ ગિરી શૃંગાદિરત વ્યસન બહુ
 પ્રગર તિ મિંગલ, ફરત હે નિમગ ઊમંગા ાઝનાડ
 પાત્રમરી યાકે બિચ ત્રયંકર, ઊલટી ગુલરી ચા
 ચાપરત પ્રમાદ પિદાચ સહિત નિહાં, અવિર
 તિ વ્યંતરી નાયા ઝગા ઝાગર્જન અરતિ ફુર
 તિ રતિ પિભુરી, હોત બહોત તો ફાના લાગતિ
 ચોર કુંગુર મલજારી, ધરમ નિહાલ નિદાન
 ાઝનાપા ભુરંઈ પારે એ નિહા અતિ ભેરી, સ
 હસ અઠાર શીલંગા ધરમ નિહાલ તિહી સ
 ન ફરી ચલ્યો, ન સકે શિવ પુરંચંગા ઝગાડ

પાપદગાવન મુંગ

પાપુજ રસિયાં મુજ દીઠે હો મુન મુજ ઊપ
 નોરે, ભેલ્યો ભેલ્યો વીર નિહાંદરેા હવે મુન મ
 ન મંદિર માં પ્રભુ આવી યસોરે, પામું પામું
 પરમાનંદરેા પાપુના પીઠ બંધ છે હાં કીધો

સમક્ષિત વચ્ચનોરે, કાલ્યો કાલ્યો કચરોને
 ત્રાંતિરેાઈહાં અતિ ઊંચા સોહે ધારિચયં
 કુઆરે, રૂડી રૂડી સંવર ત્રાંતિરેા દુનારા કમ
 વિવર ગોખેઈહાં મોતિ ભુમકારે, ભુલે ભુલેથી
 ગુણ આહરેા ખર ત્રાવતા પંચાલી અષ્ટ
 કરેરે, કોરી કોરી કોરણી. કાહરેા દુનાડાઈહા
 આવી સમતારાણી સું પ્રભુ રમોરે, સારિ સારિ
 રિચિરતા સેનરેા કિમ જઈશકશો એકવા
 રત્ને આવરોરે, રંભ્યા રંભ્યા ફિયડાની ફે
 જરેા દુનાજાંવચલ અરલ સુની પ્રભુ મન
 મંદિર આવિચારે, આપે તુહા તુહા બિભુવન
 ત્રાણરેા શ્રી નય વિભય વિજુધ પચસેવક
 ત્રાણરે, તેણે પાખ્યા પાખ્યા કોડિ કલ્યાણરેા
 દુનાપાઈતિા

પાપદ્રવેપન મુખ

रासलून राभत रीति लली, जिनु नार
 न छिपकारी छित्तम, लरछ सहल मिलि पा दुर्ल
 न की भन परि नति दाली, लैसी होय गली पा
 सगाशा गोरन को देखत गुन लगमें, दुर्ल
 न लये लली पा झल पाये गुन गुन को ज्ञाता,
 सलून हुन हली पा सगा रा छिय छिति पद
 जे हो दुर्लन, लरछ नाहिं लली पा छिप गृह
 छिपर जे ही भीनी, होत नहीं छिल्ली पा स
 पाता विनय विवेक विचारत सलून, लर
 कलाय लली पा दोष लेश ले देखे कलहुं, या
 लेयतुर रली पा सगा रा गलमें जैसी स
 लून पायो, छिन की रीत लली पा श्री नय
 विनय सुगुन सेवातें, सुख रस रंग रली
 पा सगा पा छिति पा

पापदयोपनभुंग

तज्जाना नन्द त्रयो, प्रलुको दर्शन लक्ष्मी
 रोम रोम सीतल त्रयो, प्रलु यित्त का
 यो हेरा आवा मन हुंते धार्या तो हे, यलके आ
 यो मन मोहे, थरण कभस तेरो मन में छहरा
 यो हेरा आना था अकल अडूपी तुंही, अकल
 अभूरति योही, निरप्र निरप्र तेरो, सुभतिशुं
 मिलायो हेरा आना सुभति स्वडूप तेरो, रंग
 त्रयो अके अनेरो, वाछ रंग आत्म प्रदेशो, सु
 लक्ष रंगा यो हेरा आना आछति॥

पापदपंयावन मुंरा

तज्जानादिगुण तेरो, अनंत अपर अने
 रो पावाही कीरत सुन मेरो, यित्तहुं लक्ष गायो हे
 तज्जाना था तेरो ज्ञान तेरो ध्यान, तेरो नाम
 मेरो प्रान, कारण कारण सिध्दो, ध्याता ध्ये
 य छहरा यो हेरा ज्ञाना रा छूट गयो त्रम मेरो,

दर्शन पायो में तेरो पाथरण कमल तेरो, सुनस
रंगायो हो जाणा जागीति

पापछपन भुं

जाजाही सर ता ने, गुई मेरो गरुछ रा
ने, पंच महा ब्रत न हान, सुधर्मा न्युं सवायो
हो जाणा पा विध्याको वडो प्रताप संग, नल
न्युं छिहत्तु रंग, निरमल ने सो संग, समुद्र कहा
यो हो जाणा रा सत्त समुद्र तस्थो, धरम पो
तता मे तस्थो, शील सुजन वालम, सभातं
गर दाख्यो हो जाणा रा सहंड संतोष करी,
तपतो तपी ह्या त्वरी, ध्यान रंङ्क धरी, दैत
भोला ज्ञान यसायो हो जाणा रा जे सो
न हान क्रिया डान, मुनिरान सान सने,
दया मया मणि माणि क, ताहि में त्वरायो
हि जाणा पा पुण्य पवन जायो, सुनस

જહાજી યસાયો, પ્રાણજીવન એસો માલ,
ધરજેહે પાયો હે પાલાગા ડાઁઈતિા

પાપદસસાવનમું

પાએરી આજી આનંદત્વયો મેરે, તેરો
મુખનિરખ નિરખ રોખ રોખ શીતલત્વ
એ અંગો અંગ પાએના સુધ્ધ સમજલ
સમતા રસ જલત, આનંદરંગત્વયો અનં
તરંગા પાએના પાએસી આનંદ દશા પ્રગ
ટી, ચિત્ત અંતર તાફો પ્રભાવ ચલત નિર
મલ, ગંગાચાહી ગંગા સમતા દોહી મિલ
રહે, જસ વિનય જલત તાફે સંગા પાએના

પાપદઅહાવનમું

પાનેને દેખે વીતરાગને, સોસો હોશે
વીશરેા જિન દેખે હોસે નહીં કોઈ, કાંઈ
હોએ અધીરારેા નેના પા સમય એકધ

નહીં ઘરસી, બે સુખ દુઃખ ફી પીડારે ॥ તું
 ક્યું સોચ કરે મન દૂડા, હોવે વલ્લ બે હીરા
 રે ॥ બેગારા લગે ન તીર કમાન બાજ ક્યું
 મારી સકે નહીં મિસારે ॥ તું સંભાર પુરેષ બલે
 અપનો, સુખ અનંત તો પીરારે ॥ બેગારા
 નયન ધ્યાન ઘરો વા પ્રભુ ફો, બે ટારે ભવ
 તીરારે ॥ સન સચેતન ઘરમ નિભ અપ
 નો, બે તારે ભવતીરારે ॥ બેગારા ઈતિ ॥

પાપદોષાગ સાહમું

પાલનન જિનું જીવિત છે સે પ્રેત, મલિન
 મંદમતિ ડોલત ઘર ઘર, ઊદર ભર નકે હેતા ॥
 ભગાધાપુર્મુખ વચન જડત નિત નિંદા, સ
 જ્ઞન સકલ દુઃખ દેતા કલ્પ કું પાપ ફો પા
 વત પૈસો, ગાઢે ધુરી પ્રેદેતા ભગારા ગુરુ
 બ્રહ્મન અયુત નન સજ્જન, ભતન ક ચ

एनिवेतासेवा नही प्रभु तेरी कुंजहुं, लु
 वन नीलको जेत ता लग्ना उा कथे नही गुन
 गीत सुखस प्रभु, साधन देव अने ता रसना
 रस विगारो काहुं जों, जुडत कु दुंज समेत
 पालना ना छति पा

पदसाहसुं पा

प्राप्रभु तेरो गुन ज्ञान, करत भद्रा मुनि
 ध्यान, समस्त आगे नम, हृदये में समायो
 हो प्राप्रभु गाथा मन मंजन कर लायो, सुख
 समकित हरायो, वयन काय स मन्त्रयेजे
 से प्रभु कुं ध्यायो हो प्राप्रगारा ध्यायो सही
 पायो रस, अनुभव लग्यो लस, मिर
 गयो त्रमको रस, ध्याता ध्येय समायो
 हो प्राप्रगा उा प्रगट लयो महा प्रकास,
 ज्ञानको महा विलनासा जे सो मुनिरा ल ता ल

નસ પ્રભુ છાયોદેા પ્રનાષા

પાપદગ્નેઝસહમુખા

પારાગડનડોળાગે પરમ પ્લહ પરમેશ્વર, પર
મગ્ધાનંદ પ્રયિ સોહાયોળાગે પરતાપડી સુખ
સંપત્તી ખરની નભત મોપે, તા સુખ અલખ ડ
હાયોળાગે ગાશાતા સુખ ગ્રહવેડું મુનિ મનખો
જલ, મન મંજન કર ધ્યાયોળામન મંજરી ત્વધે,
પ્રકુહીત દસાલઈ, તા પર ત્વમર લોભાયોળા
ગેગારા ત્વમર અનુભવ ત્વયો, પ્રભુગુનવાસ
લ હ્યોળા ચરન કરન તેરો, અંલખ લખાયોળા
ગેસી દશા હોત નખ, પરમ પુરુષતજ, પકર
ત પાસ પદાયોળાગે ગાડાતજ સુન્સ ત્વયો,
અંતરંગ આનંદજ હ્યો, રોમ રોમ સીતાલ ત્વ
યો, પરમાત્મ પાયોળા અકલ સ્વરૂપ ત્વૂપ, કો
ઠીન પરખત રૂપ, સુન્સ પ્રભુચિત આગોળા એન

પાપદનાસદમું

પારાગધુયદા કેસે દેત કર્મનકું દોસ, મ
 નનિવેહેવેહે આપુ કાનોા ગ્રહે રાગ અરુ દોષા
 કેના વિષય કે રસ આપભૂલો, પાપસોતનઠે
 સ કેના શ્રેવધર્મગુફકી કરી તિંદા, મિથ્યામ
 તકે ભેસાકેનારા ફલ ઊદયભઈ નરકપદ
 વી, ભભે ગે કેકો સંગ પાકેનાડા કિએ આપું
 કર્મભુગતે, અજ કહા કરો સોસાકેનાશા ફુઃ
 ખતોખહુ કાલવીત્યો, લહેન સુખભલઓ
 સગાકેનાપાશ્ચીધ માત માયાજોત્ત, ભ
 ર્યોતનઘર હોસાકેનાડાચેત ચેતનપાય
 સુભસ, મુગતિ પંથસોપોસાકેનાડાઈતિા

પાપદ્રેશદમું

પારાગગોડીસારંગા તુહારે શિર રાન્ત
 અજબજનરા, છારયે માનું ગયલ ન છારતા

સ્ત્રી સસણગાર છદાપાતુહરેનાશાકિધુંગંગા
 જમરીસ સુર સેવત, યમુના ઢીલ્ય તરાપા
 ગિરિયર સિખરેં એહ જનોપમ, ઉત્તમે
 ઘઘદાપાતુનારાકેસે જાલ જગે ભયિભય
 જલ, તારત અતિ વિકરાપહરિકેહ નસ પ્રભુ
 અષભ રખો એ, હમહિં અતિ ઢીલરાપાતુનાડ

પાપદયોસહમું

પાશગાબિહાગાપામાયાકારમીરે, માયામ
 કશે ચતુર સુભણાપામાયાવાયો જગતચસુધો,
 દુખિયો થાય અભનાને નંર માયાયેં મોહિ
 રહ્યો, તેને સુખેં નહીં સુખ જામાપામાયાનાશા
 ન્હાનામોરા નરખીમાયા, નારીને અધકે
 રીપા વણીવિશેષેં અધિકીમાયા, ગરહાને
 બનેરીપામાયાનારાપામાયાકામણમાયા
 મોહન, માયાજગદ્ધુતારીપામાયાથીમન

સુહુનું ચલીયું, લોલીને જહુ પ્યારીના માયાના
 ડામાયા કારન દેશ દેશાંતર, અરવી વનમાં
 જાયા જહાજેસીને દીપ દીપાંતરે, જઈ શા
 યર જંપલાયા માંયાના જામાયા મેલી કરી
 જહુ લેલી, લોલે લક્ષણ જાયા ભયથી ધન
 ધરતી માંગાઢે, ઊપર વિસહર થાયા માયા
 જાપા યોગી જતિ તપસી સન્યાસી, નગ્ન થ
 ઈપર ચરિયા ઊંધે મસ્તક અસિ તાપેં, મા
 યાથી નહી ગરિયા માયાના ડા શિવભૂતિ
 સરિખો સત્યવાંદી, સત્ય ધોષ કહેવાયા ર
 ત્ન દેખી તેનું મન ચલિયું, મરીને દુર્ગતિ જ
 યા માયાના ડા લોલ ધરત માયાયેં પડિ
 યો, પડિયો સખુદ મોઝારા મુઠ માખનીયો
 થઈને મરિયો, પોતો નરક મોઝારા મા
 યાના નામન વચન કાયાયેં માયા, મૂકી

वनमां न्नया धन धन ते भुनि श्वर राया, दे

वगों धर्व कस गायामा याना छार्छिता

पापदपांशुभुं

पापदधर येतन आवेगें मेरा डजधर येतन

आवेगें पापेका सजिरि लेवुं जलैया जार जारा

मेरे डजना रेन दीना मानुं ध्यानतुं साहा, डज

हुंके घरस दे आवेगें मेरे डजना पा विरह दीवा बी

किं बुं ती, पीछि पीछि करके पोकारेंगे पा पिछि

य मते समतासें, काल अनंत ग आवेगें मेरे ड

जना रा डूं ओक छिपाय में छिद्यम, अनुत्प मि

त्रजो आवेगें पा आय छिपाय करके अनुत्प, ना

थ मेरा समत्त्वेंगे मेरे डजना डा अनुत्प मि

त्र डे सुनो साहेज, अरन ओक अवधारेंगे पा म

मत्त त्याग समता धर अपनो, वेगें न्यय मना

वेगें मेरे डजना डा अनुत्प येतन मित्र मिसे

छोटी, सुभति निशान घुरावेंगे।। विलासत
सुख न स जीवामें, अनुभव प्रीति न गावेंगे।।
तमेरे कज्जलपाछीति।।

पापदछाशठमुं

पाराग प्रीतीडानी देखी।। सूरत मंडन पो
सन्निधा, मरन सुणो राखो दुःख दंछा।। सा
हेजारीगीला हमारा, मोह नारीगीला।। तुंसा
हुंज हुंछुं तुल जंदा, प्रीति जनी नैसी कैरव।।
यंदा।। सागाशा तुल सुं बेह नहीं मुल कायो,
घणहीन ताने हीरो बरयो।। सागां देनां दानते।।
डांछ बिमासो, जागे मुल मन खेह तमासो।। सा
गारा डेड लगते डेड न छोडे, दीयो वंछित।।
सेव डुर छिडे।। सागा खेजय जेजनी तुल न
वी जूरे, हाथा थकीतो सुं नवी छूरे।। सागा उ
ले जिन मत मां जाभी दाभो, तो पण निन

જ્ઞાપિત્તરાજોપાસના જોણે દીધું છે તે જ્ઞ
 દેશે, સેવા કરશે તે જ્ઞ લેશે પાસના જાણે
 નુકૂળ આરામ સ્વભાવે, દેતાં દેતાં સંપત્તી
 પાવે પાસના તિમ મુળને તમો જોગુણ દેશે,
 તો જ્ઞમા જ્ઞસ અધિક યજ્ઞે જો પાસના પા
 અધિકું જો છું કિશું રે કહાવો, જિમ તિમ સે
 વદ ચિત્ત મનાવો પાસના માગ્યા વિણ તો
 માય ન પિરસે, જો જોખાણો જ્ઞાયો દિસે
 પાસના ડાઘ મજાણીને વીનતી કીલે,
 મોહન ગારા મુળરો લીલે પાસના વાયક જ્ઞ
 સકહે જમિયે જ્ઞાસંગો, દિયો શિવ સુખ
 ધરી અવિહારંગો પાસના જાણે તિપા

પાપદશાહમું

પાપગ આરાવરી પાપેતન મોહકો સંગ નિવારો,
 જ્ઞાન સુધારસ ધારો પાપેના પા મોહ મહાતમ મ

लहरे, धरे सुभति परदासा मुक्ति पंथ परगट
 डरे, दीपक ज्ञान विलासायेना रा ज्ञानी ज्ञान
 भजन रहे, रागादि भक्त जोया चित्त विदास
 डरनी डरे, कर्म जंघ नहि होयायेना ज्ञानी नल
 यो व्यवहार मेरे, युक्ति न विपत्त होया दीन लयो
 प्रभु पद नपरे, भुगति उहां सु होयायेना ज्ञा प्र
 लु सभरो पूने पढारे, करो विविध व्यवहार। मे
 क्ष स्वरूपी ज्ञात मारे, ज्ञान गमन निरधार। ये
 तापा ज्ञान कला घर घर बसेरे, ज्ञेय भुगति क पा
 रा निन निन कला विद्योत डरे, भुगति हाय
 संसार। येना डा जहु विध क्रिया कुले ससुरे,
 शिव पद नलहे डोया ज्ञान कला परगाससों, स
 हन मोक्ष पद होयायेना डा अनुभव यिता भ
 शि रतन, ज्ञेय हृदये परदासासों पुनीत शि
 व पद लहेरे, दहे य तुर्गति वासायेना टा भहि

મા સમ્યક્ જ્ઞાનકી, અરૂચિ રાગ જલ ભ્રેયા
 ક્રિયા કરત કૃત ત્વુલે. કર્મ જંધ નહિં હોયાયે
 ગાળના ભ્રેદ જ્ઞાન તજણે ત્વણે, જ્ઞાણે મુક્તિ
 નહોયા પરમ ભ્રેતિ પરગર ભિંહાં, તિહાં ચિદ્રૂપ
 નહિં કોયાયેનાજના ભ્રેદ જ્ઞાન સાબુ ત્વયો, સ
 મરસ નિર્મલ નીરાધોળી અંતર આતમા,
 યોયે નિલગુણ ચીરાયેનાજના રાગ વિરોધ
 વિમોહ મલીરે, એહી આત્મ વ મૂલના એહી કર
 મ જહાયકે, કરે ધર્મકી ત્વૂનાયેનાજના જ્ઞાન
 સરૂપી આતમા, કરે જ્ઞાન નહિં ઓરના દ્રવ્યકર્મ
 ચેતન કરેરે, એહ વ્યવહારકી દોરનાયેનાજના કર
 તાં પરણામી દ્રવ્યેરે, કર્મરૂપ પરિણામા કિરિ
 યા પરજયકી કિસ્ત, વસ્તુ એક મય નામાયે
 તાજના કરતા કર્મ ક્રિયા કરે, ક્રિયા કર્મ કરતા
 રાનામ ભ્રેદ બહુ વિધ ત્વયેરે, વસ્તુ એક નિર્ધા

रायेनापपा अेडु दुर्म दुर्तव्यता, अरेन करता हो
यातेसें नस सन्ता सधि, अेडु त्वायडो होय॥
येनापडुपार्ति॥

तापद्वन्द्वशङ्खुं

ताराणधन्यान्धी॥ नज जंग छिपसभना
हिंरति, तज जंगे जेगधरे जुं होवे, नामधरा
वेनति॥ नजनापाडपर अरेतुं अहु विधत्ताते.
ओधेनसे छति॥ ताडो दुसतुं ज्या पावेगो,
ज्यान पिना नां हिंजती॥ नजगारा लूज
तरस ओर धूपं सहतुं हे, अहेतु अह्व व्रती॥ अ
पर डेलवे भाया भेडे, मनमें धरे व्यङ्गती॥ नज
नाआ त्वस्म जगावत हाढो रहेवत, अहतहेहुं
यसती॥ नज मंच नडी जूरी लेजल, जोत्वव
शभूठ मति॥ नजनाशाअडे अडे अहु पूर्व
धारी, निनमें सक्ति हति॥ सोत्पी छिपसभ

છોડી બીયારે, પાચે નરક ગતિા નજનાપા
 કોણિ ગૃહ સ્થ કોણિ હોવે ચૈરાગી, નેગી ત્વગત
 નતિા અધ્યાતમ ત્વાવે ઊદાસી રહેગો, પાચે
 ગો તબ હી મુગતિા નજનાડા શ્રી નય વિન
 ય ચિજુધ વર રાંભે, બને નગાદીર તિા શ્રી ન
 સવિનય ઊવ. ઘાય પસાયે, હેમ પ્રલુ સુખ
 સંતતિા નજનાડા ઈતિા

પાપદમ્બોગણોતેર મુંગ

પારાગરામ ત્રીા ચંદ્ર પ્રલુ નિનરા ન
 રાંભે, વદન પૂનમ ચંદ્રે ત્વચિંક લોક યદોર નિર
 ખત, લહે પરમાનંદે પાચંનાશા મહ મહે મહિ
 માયે ત્વમર, રસ નસ અર વિંદેરા રણ અણે
 ત્વવિનન ત્વમર રસિયા, લહિ સુખ મદરંદ
 રો પાચંનાશા નસ નામે દોલત અધિક દીપે,
 રસે દોહુગ દંદે પા નસ ગુણ કયા ત્વવચ્ચથા ત્વ

ले, ध्यानशिवतरुं हरेरायं गात्रा विपुल हृदय
विशास लुल्युग, यत्नतया लज्जयं हरेरायं तु
लभति सय महिमा मंदिर, प्रणत सुरन
र वृंदेरायं गात्रा हुंदास यादवदेवतोरो, सि
सतुल हरेलं हरेरायं स विनय वायद अमवि
नये, दास भुल्लव हरेरायं गात्रा र्चिता

पापदसिन्नेरमुं

पापगङ्गादीपातो जिनाओरत न्नयुं निनं
हरायपातो गारुडा भे भेरो भन निश्चयदि
नो, जेहमां कछुं नहिं दायुं निनं हरायपातो
गात्रातम यरन दभलपरपंडल भन भेरो,
अनुल्लव रसल्लर याष्टुं अंतरंग अमृत
रस याओ, जेहवयन भन सायुं प्रलुल्ल
तो ना रा लस प्रलु ध्यायो अहारस पायो,
अवररसें नहिं दायुं अंतरंग दुरस्यो हरस

नतेरो, तुल्यगुणरस संग मायुं प्रबुल्लातो

नात्ता छेति ॥

॥ पदमेके तेरभुं ॥

॥ रागप्रभाती ॥ दृष्टिरागे नविता गियें,
वली नगियें यित्ता भागियें शिष ज्ञानी त
णी, हृद लांगी अं नित्यें ॥ दृष्टि गाथा ले छता
दोष देजे नहिं, निहां निहां अतिरागी ॥ दो
ष अछता पण दोषवे, निहां थी इयि लांगी
॥ द्वाारा ॥ दृष्टिराग यत्ने यित्ता श्री, करे नेत्र
विकराते ॥ पूर्व उपकारन सां नते, पडे अ
धि कं नते ॥ द्वाारा ॥ वीर निन लज्ज हुता
वियरतां, तव मंजरी पुत्ता ॥ निन करी लडन
नं आदर्यो, छिहां मोह अति धूतो ॥ द्वाारा ॥
अधि लंडार रमणी तल, लल आप भ
तिरागी ॥ दृष्टिरागे नभाजी लह्यो, नवि न

चलत जागो पादना पावली आचार्य सावध
 तेहु ओ अनंत संसारो पादिराग स्वमति प
 णे थयो, महा निशीग्र विचारो पादना दाहु
 वे निन धर्म आशा तना, अन्धायुं उहे रंगो म
 दु आगले निन वरे, वंदियो त्वगवर्ध अंगो पाद
 पाशा ग्रामना नटने मूर्खनो, मिल्यो तेहु वो
 खे गो पादिराग मिल्यो तेहु वो, कथक सेवक
 लो गो पादना दा आपाए गोहडी भीहडी, हु
 डीने मत जागो ज्ञानी गुरे वयन रजिया म
 णां, कहु क तीर स्यां वागो पादना दा दृष्टिरा
 गें त्रम ठिपले, वधे ज्ञान गुण रागो पादहु मां
 अंक तुमें आहरो, त्वली होयले आगो पादना
 रना दृष्टिरागी कदा मत हु ओ, सदा सुगुर
 गनु सरन्ने पाचार्य कलस विन्य कहे, हित
 शिष्य मन धरन्ने पादना पाद घटिता

गायहजहोतेरभुंग

॥ तारागगोडी ॥ लज्जगे सभता क्षाणुं नहिं ग्या
 वे, लज्जगे चोय व्यापइहे अंतर, तज्जगे
 नेगन सोहाये ॥ लजाया जाइ किया करे इ
 पर डेसवे, डिरडे महंत इ हावे ॥ पक्षपात इजहु
 नहिं छोडे, छिनहुं कुगति जोलाये ॥ लज्जगारा
 निन नेगीने ओध डिहांते, छिनहुं सुगुरु जता
 वे ॥ नाम धारइ निन्न निन्न जतावे ॥ विपस
 भविनु दुःख पावे ॥ लजाया ओध डरी भं
 धइ आया ॥ ल, हुओ अग्नि कुमारा दंडी
 नृपनो देश प्रबल्यो, लभियो लव भोभा
 रा ॥ लजाया संज प्रद्यु क्ष कुमार संताप्यो,
 इष्टीपा यत्न पाया ॥ ओध डरी तपनो इत
 हाय्यो, डीधो धारडां दाय ॥ लजाया दाहिस्स
 गमां यय्यो अति ओध, प्रसन्न यंद्र अवि

રાચા સાત મી નરક તણાં દલ મેલી. કુડવાં
 તે નખમાયા નંગાડા પાશ્વનાથને ઉપસર્ગી
 ડીધો, કમ્પડ ભવંતર ધીઠા નરક તિર્યંચનાં કુ
 ખ પામી, ક્રોધ તણાં કુલ દીઠા નંગાજા એ
 મ અનેક સાધુ પૂર્વધર, તપિયા તપ કરી લેહ્યા
 કાર ન પડે પણ તે નવિ રકિયા, ક્રોધ તણાં બ
 લ એહા નંગાટા સમતા ભાવ વલી લે મુનિ
 ચરિયા, તેહનો ધન્ય અવતારા ખંડક અધિની
 ખાસ ઊતારી, ઉપસર્ગે ઊતાર્યો પારા નંગા
 હા ચંદ્રેદ્ર આચાર ન ચલતાં, મસ્તક દીયા
 પ્રહારા સમતાં કરતાં કેવલ પામ્યો, નવ દીક્ષિ
 ત અણગારા નંગાજા સાજાર ચંદનું શીશ
 પ્રબલ્યું, નીસલ સેન નેરંદ્રા સુમતા ભાવ
 ધરી સુરલોકે, પોતો પરમ આનંદા નંગાજા
 પાખે મા કરતાં ખસે ન લાગે, લાગે કોડ કુલે

સા અરિ હંત દેવ આરાધક થાયે, વાયે સુભ
સ પ્રવેશા નનારા ઈતિ

પદ્યોત્તર મું

પરાગધન્યાશ્રી પ્રભુ મેરે તું સખ વાતે પૂરા
પરકી આરા કહાકરે પ્રીતમ, એકિણ વાતે અ
ધૂરા પ્રભુના પાપરવશ ખસત લહત પરત
ફરુંદમ, સખ હી ખાસે સનૂરા નિલધર આપ
સત્વાર સંપદા, મત મન હોય સનૂરા પ્રભુના
રા પરસંગ ત્યાગલાગ નિલરંગે, અનંદ વેલી અં
ધૂરા નિલ અનુભવરસ જાણે પ્રીદા, ભ્યું ઘેવર
મેઘરા પ્રભુના આપને ખ્યાલ પલક મે ખે
લે, કરે શત્રુકા યૂરા સહુલ નંદ અચલ સુખ પા
વે, ધરે ભગત્સનૂરા પ્રભુના જા ઈતિ

પદ્યોત્તર મું

તત્તથશ્રી પૂજ્ય વિધિનું પાઠ્ય બિન સત્યના

पशाति लक्ष्मीरहोपाभेदेशी पा
 पूनविधमांहे लाविये ल, अंतरंगले लावा
 तेसवि तुन्न भागल कुहुं ल, साहेज सरल स्य
 लावा सुहुं डर अवधारो प्रलुपासा अं अं डणी
 पादातए करतां लावि अं ल, प्रलुगुण लल मु
 प्रसुध्या उदित वीतारी प्रभतता ल, हो मु
 न्न निर्मल बुध्या सुनाशा नतनाये स्नाने
 करी ल, डाढो भेल मिथ्या त्वा अंगुठो अंग
 शोषवी ल, न्मणोहुं अवदाता सुनाडा द्दी
 रो दन्नां धोतियां ल, यित्तयो यित्त संतोष
 पाअष्ट कर्म संवर ललो ल, आहपडो सुहुं
 शा सुनाहा ओरशीयो अेकाग्रता ल, केस
 र लज्जि दुल्लोला श्रध्यायं दन यित्तयो ल,
 ध्या न धो ज रंग रो ला सुनापा ला ल व
 हुं आणा लली ल, तिलकताणो तेहु लावा

જે આત્મરણ ઉતારીયેંજી, તે ઉતારો નિજ
 ત્વાય પાસુનાડા જે નિર્મલ ઉતારીયેંજી,
 તેતો ચિત્ત ઊપાધાપેખાલ કરંતા ચિંતયો
 જી, નિર્મલ ચિત્ત સમાધાસુનાડાએંગ
 લૂહણાં બે ધર્મનાંજી, આત્મ સ્વત્વાવજે અં
 ગા જે આત્મરણ પહેરાવીએંજી, તે સ્વત્વાવ
 નિજ ચંગાસુનાડા જે નવવાડી વિશુદ્ધ
 તાજી, તે પૂનઃ નવ અંગા પંચાચાર વિશુ
 દ્ધતાજી, તેહ ફૂલ પંચરંગાસુનાડાદી
 ચો કરંતાં ચિંતયોજી, જ્ઞાન દીપક સુપ્રકાસ
 પાન્ય ચિંતા ઘટ પૂરિયુંજી, તત્ત્વપાત્ર સુ
 વિલાસાસુનાડા ધૂપ ડૂપ અતિ કાર્ય
 તાજી, કૃષ્ણાગરનો જોગા શુદ્ધ વાસના
 મહ મહેજી, તેતો અનુભવ યોગાસુના
 ળામદ સ્થાનક અડછાંડવાજી, તેહ

અષ્ટ મંગલિકા તે નૈવેદ્ય નિવેદિયે
 જી, તેમજ નિશ્ચય દીકા સુગા ૧૨૫
 જયણ ઉતારી ત્રાવીએજી, કુચિમ ધર્મ
 નો ત્યાગા મંગલ દીવો અતિ ભલો જી
 સુધ્ય ધરમ પરભાગા મુગા ૧૩૫ ગી
 ત નૃત્ય વાલ્મીકીજી, નાદ અનાદ અ
 સારા સમરતિ રમણી જે કુરીજી, તે સા
 યો થેઈકારા સુગા ૧૪૫ ત્રાવ પૂત્ર એ
 મસાચવીજી, સત્ય વલ્લભો રે ધંદા
 ચિત્તુવત્ત માંહે તે વિસ્તરે જી, રાત્રે કર્મ
 નો કંદા સુગા ૧૫૫ એણી પરે ત્રા
 વતા ત્રાવતાં જી, સાહેબ નસસુ પ્રસ
 જ્ઞા નનમ સફલ જગતે હનો જી, તે
 હપુરેષ ધન ધન સુગા ૧૬૫ પરમ પુરે
 ૫ પ્રભુ સામલજી માનો એમુજી સેવા દુ

रुद्रोत्पन्न आभलोत्त, वायुद्वयस्य द्वे
देवा सुगन्धार्चति

तापदपंथोत्तरमुपा

तारागगोडीसंभवन्नि नय

नमित्यो हे, प्रगटे पुण्ये के जंघुरा जे मां ड
एगीत जयें दिन मोही सकल वल्यो हे

जंगारे जमीयें मेह बुहा, जन्म ताप
होव्याप गल्यो हे संलग्ना पावैसी जप्ति

तैसी प्रलु कइना, स्येत संजमें दूध मिल्यो हे दर्श
नधेन वजिघिरिघिपाई कुज होहग संज दूर रल्यो हे सं

लगारा कइत कइत हे दूर हिं दिसयें, मोह भलन निगे
लग्न रल्यो हे समकित रत्न लहुं हरिरान में, जज्जन

वि जलं दुगति रल्यो हे संलग्ना आनेहु नजर तरनिर
जन्ही मुल, प्रलु सुं है यडो हे हल्यो हे श्रीनय विनय

विजुप सेवहुं, सादेज सुरत उहोय हल्यो हे संगावार्चति

અથ

પાશ્ચીવિનયવિજારસપારંભના પદ્યપદ્યકુંડા

પારાગલ્યન્યન્યચંતીપાસનનસપૂનેલા
જ, ચરન નછોડંતાજ, મેરેતો અલખ માજ,
તેરોઈ ભલ નહેપાપાદોજતન ચાહુંદામ, કામસું
ન મેરેકામ, નામતેરો આલોભમ, લિહિફોરં
જનહેપાપતેરોહું આધીનલીન, નલભ્યું મગ
નમીન, તીન જગડેરો પ્રભુ, દુઃખશે ભંભન
હેપાડાનાતિ મડદેવાનંદ, નયન આનંદયેં
દ, ચરન વિનય તેરો, અમિય કો અંભ નહેપાજ

પાપદ્વીનુંપા

પારાગફનડો દરખારીપાયાગતિ ઊરદે
ગુન ગોરીપાતુગુન ગોરીનાદેફા અચરિત એ

હું મિલે શાશિ પંડલ, ખિચલ મુનાવેહે તોરીપા
 યાગતિનાથા ચલ ગિરનાર પિયા દિખતાયું,
 બહુરિ ભેરિ રતિ હોરીપા મુગતિ મહુલમેં મિલે
 રાત્રુલ નેમ, વિનય તમેકર ભેરીપા યાગતિનાર

પાપદત્રીભુગા

પાપગદલ્યાણ તૂપાલા મેરીગતિ મેરી
 મતિ મેરી રતિ મેરિ છતિ, મેરો પિયા મેરો હિ
 યા ચદુપતિ ચતિયાંપા મેરીનાથા મેરો જ્ઞાન મેં
 રો ધ્યાન મેરો પ્રાન મેરો ચાન મેરો જ્ઞા, સુ
 નિ મનિધાન મોહિ ઊલસતિ છતિયાંપા મે
 રીનારાગએ ગિરનાર મોડું છારિ રસ ઝરિ
 તોડી, રહિ ચિત્ત દિન રતિ ભેસેં દીયા બતિયાં
 પામેરીનાથા મેરે તુંહિં મેરે તુંહિં શિયા દેવી નં
 દતુંહિં, માનો પિયારાત્રુલડી વિનય વિન
 તિયાંપા મેરીનાથાઈતિપા

तापदयोध्या

पारागदरबारी दुनडो पादुर भति डारहे मे
 रे भानी पादेका नूही सज संसार की माया,
 नूही गरय गुमानी पादुर भतिना पाआपन
 जूमे मोह निंदसुं; डोले दुनियां दिया नी पा
 वीतराग हुं डारण दिजसुं, विनय रूपी
 शुद्ध ज्ञानी पादुर भतिनारा रीति पा

तापदपांयभुं

पारागत्नूपात तथा गोडी पा प्यारे इहे
 कुं जलयाया पादेकाया दुनियां डा देज तमा
 सा, देजत ही स्फुरयाया प्यारे नाशा मेरी मे
 री इरतहे जाडिरे, डीरे निडी अकुसाया पाप
 लड अडे मे जहुरिन देजे, नलजुं दडी न्याया
 प्यारे नारा डोरि विकल्प व्याधि डी वेदन,
 लही शुद्ध जपराया ज्ञान कुसुम डी सेन

नपाई, रहे अघाय अघाय आप्यारेणा उगा
 दिया दोर चिहुं ओर नेरसें, भृगतृष्णा पि
 त्तलाया आप्यास पुन्यवन पुंदन पायो, यौं हि
 ननम गुमाया आप्यारेणा हा सुधा सरोवर रहे
 या घर में, निसतें सज दुःख नयना बिनय
 इहे गुदे देव छिजावे, ने जाति दित नाया आप्या
 रेणा पाछेति।

पापदछहुं

पारागसामेरी पापिछि न मोहि हरि मन्
 दी न ओरे पादे कातेरे दरशनं दी में प्यासी, तुं
 इह नयो छिदासी पापिछि न ना पापिछि पि
 छि न पतें न छि रुक, नयनो निंदी जाल रे
 तज देवा पिछि प्रेमसें दूनी, संकुचि रहि में जा
 न रे पापिछि न नारा रसिद न राब्यो हूँ सुं
 लीरी, सजि में अहुत वरां सीरे पाज पाछि

तो पाछिन छोड़ें, राधुं रंगजिनासीरोपि
 छिल्लगात्तापिछिडे गुनडी मोतन भासा, डं
 ह डरौं लप भात्तीरोपि यदित तये मेरे जोयन
 यिहुं गोर, सुरि नन पंथ निहात्तीरोपिछि
 ल्लगाहाडहे मति त्वारी लवन प्यारे, मेंहुं
 तेरी जंहीरोपिगीह जिछाछिं जिनय चिनोहें, च
 र आयो आनंहीरोपिछिल्लगापा छतिपा

तापहसातभुंता

तारागमिश्चित जिहगडोप्यारे प्रीत
 मल्ल हह छो रोपारेडा तोरन आग्ने डिरे कुन
 डारन, डीहें रथ्यों यागोरोप्यारेनाशा मो
 सुंकीनी जैसी हगाछि, हैसें डरत हगोरोप
 भूह लगत में डाहि दिजायो, जेसो ज्याह
 जर घोरप्यारेनारा भेंती नाहन छोड़ें
 नयनवडो, नूरुयो प्रेमडो जेरोपिअजतो

थरन बिनय मोहि दीनें, राबुल करत
नि होरो पाप्यारे नाडा घति पा

तापह्याहमुं

पाराग नय नय चंती पा सुरत मंडन
पास देजत अति ठाज्जास, सुनस सुयास
बस लगत में नेत हे पा सुरत मोहन रूप,
सुर नर न मे लूप, अकल स रूप सामि अथि
उठाद्योत हे पा त्वमत त्वमत त्वय पा
यो प्रलु अलिनय, सुरत दे सुज सज
देयन प्रवीन हे पा तेरा कुं गुन ग्यान, सी
षी दिन सुविहान, तिहारे थरन मेरो, दित
लय सीन हे पा रा मुगद कुंडल मात, रतन
तिव कलात, सुगुन रसात लात, पूत
जनि हे मडी पा केसर कपूर, दूल, धूप थरे जहु
मूल, बिनय कुं दिने दु क ति वर लुं मे म डी पा

तापहनवभुंता

ताराग मेघ मन्हरा निठि प्रान मेरे
 मोहन, कइंजिनती दोषि कर ही त्वे रा नि
 न गुन्हा क्यौं छोरि सिधारो, भर कर हुया
 दोसिर के मोरा निठि गारा निरहु पिजा
 न लय्यो मेरे निठि में, पिछि पिछि छेजुं अज
 ही दोरा सूअ न परत अलज गति या कछु,
 डीयो जिन्येग संन्येग डी दोरा निठि गारा
 पलक खेक कल न परत मोकुं, पिछि पिछि रट
 त होत ही त्वे रा यम क लोहू क्यौं प्रेय दि
 खो मन, थले प्रेम की जांहु मरो रा निठि गा
 उा लियो छीन मन भानि क मेरो, निन को
 मूल हये लज करो रा तो अज मोहि दिले
 मन अपनो, कर हो नीखा छि पिछि मकरो
 त्वे रा निठि गारा रतन तीन दीले रा लुलकुं

ત્વયો રંગરસ ઝંકરી જોરાજિનય સદા સેય
 હુસુખદાર્ઘ, સમુદરાણી શિવાદેવી કિસીશા
 નિહિળાપાઈતિા

પાપદદશામુંપા

પારાગલેલેચંતીપામ્જનું કહાસૌં પ્યારે
 રહોગે હમસુંન્યારે, ચાહિતો ધુતારિ પ્યારિ
 તુમચિત્તભાઈહેપાપાબહુત બિગોઈ ખોઈઈ
 બહી સફલગુન, લોગનમેં શોભા તુમભવિ
 યું ખદાઈહે પારાહમકું કહેકું માનો ચાહિસો
 તિહારોતાનો, બનતોગે આંપહિ વાતો નૈસી
 હુઃખદાર્ઘહેપાપાસખનકું પ્યારી નારી, મા
 યાહે ભગતદારી, ઈતસેતેં યારી ભારી આ
 ખર ખુરાઈહેપાપાબૂઠેફિદિખાવે નેહ, પાથ
 રકી નૈસીએહ, છરકી ધાખેંગી છેહ, અંતતો
 પરાઈહેપાપાકહે જ્ઞાત કહ્યા નિહિ બનતોસો

करहो पिछी, नैसी हे तै सी तो तुम विनये सु
नाई हे पाड़ा छति

पापदग्गीअरमुं

पारागभिहागडो पासां छि सखूना के से
पाछीरी, मन थिर मेरा न होया दिन सारा
जातो में जोया, रूनी गुभा छि सोया सां
छि नाशाटे का जेर जेर जर ल्या में छितकुं,
जर ल्या नरहे सोया मन जोर भद मन
जासा कुंजर, अरके नरहे होया सां छि नाशा
छिन ताता छिन शीतल होयें, छिनु क हसे छि
नु रोया छि नु हरजे सुख संपत्ति पेजी छिनु
भूरे सख जोया सां छि नाशा वृथा करतहे को
री कुरा इत, ल्या चीन मिरे कोया या की नी
में याहि कइंगी, यौं ही नीर जिलोया सां
छि नाशा मन घागा पिछी गुन को मोती, हा

રખના હું પોયાા જિનય કહે મેરે તિહીકે સુ
 ચન, નેકનિબર મો હે ભેયાા સાર્ધના પાઠતિ

પાપહબારમું

પારાગતરાાથિર નાંહિરે થિર નાંહિ, યા
 ચત ઘન ચૌવન થિર નાંહિા પલક એકમેં છેહ
 દિખાવત, ભૈસી જાણતકી છાંહિાથિરનાશા
 ટેકાા મેરે મેરે કર મરત જિથારે, દુનિયાં અપ-
 નીકરી ચાહીા ફુલરા સૂચી ભ્યૌં ઊલરા હોવે, યા
 સાથ કિસિકે નાચાહિાથિરનારા કહે દુનિયાં
 કહા હસે જાહિરે, મેરી ગતિ સમભૈં નાંહિા
 કેતેહીં છોરે મેં પ્યાસે, કેતે ઝોર ગહે જાંહિા
 થિરના કાસયન સનેહ સકતહે ચંચલ, કિસ
 કેસુત કિસકી માર્છીારિતુ જસંત શિર ડૂબપા
 ત ભ્યૌં, ભય પરોગે કો કાંહીાથિરનાશા
 અલરા મર અકલંક અડૂપી, સજ સોગત કું

વિનયધિલાસ

૨૨

સુખદાઈના વિનય કહે ત્વચ કુખ બંધનતે, છે
ડનહારવે સાંઈના ધિરના પા

પાપદતેરમું

પારાગજિહાગડોના મનન કાહુ કેવશ મન
કીએ સખવશ, મન કી સોગતિ બને યાડો
મનવશ હોવા પાપદો હો બહુત પાપ તપ કરો ને
પાહાર, મનવશ કીએ જિનુતપ નપ બશદોશ
કાહેકું ફીરેકું મન કાહુન પાવેગો ચેત, વિષયકે હા
મંગરંગ કહુન દુરસદોશા સોહી જ્ઞાની સોહી
ધ્યાની સોહીમેરે જ્યાયાની, નિને મનવશકિ
યોવાદિકો સુન્નશ હોવા શા વિનય કહે સૌ ધનુયા
મે મનુ જિનુ જિનુ, સાંઈ સાંઈ સાંઈ સાંઈ સાંઈ
સંતિરસદોશા પાઈતિ

પાપદ્યૌદમું

પારાગશ્રીરાગાજનબતમાસાઈકલા

સ્થાપારેડાકોશી ભતતે હોનુ ભેરે, પિછલા અગિ
 લાસું હાસ્યાપા અલ્ખજનાપા આય નભુક મલેલ
 ખ પીછલા, તખ અગિલા દુરિહુ દોરેપા પિછલા
 ભેરસ ભેસ્યા થાહે, અગિલા દોરતહિ દોરેપા અ
 લ્ખજનારાખોહ ખાડકા ચેન જિચારે, અગિલા
 આખો મુદિ મંગેપા પિછલા જાપરા છિનુ છિનુ
 અરકે, કચરે અંખર ભય ભગેપા અલ્ખજનાડા તખ
 પ્રભુને એક અંખર પહાયા, ઊને ભય અગિલા
 જાંધ્યાપા પિછલા તખચે રહા ઊદાસી, સાફિખ ને
 જહુ સુખ સાધ્યાપા અલ્ખજનાજા એક નીચ અતિ
 એકહિ મધ્યમ, એક ઊત્તમ પ્રભુકું પ્યારાપા યાતિ
 નોકું વિનય પિછાન્યો, રહો અધમ સેંતી ન્યારા
 પા અલ્ખજનાપા ઈતિપા

પાપદ પન્જર મુખા

પારાગ ભેરવા ભગો પ્યારેં ભયો સુખિહા

ન, શ્રી તીર્થંકર ઊદયો ત્વાના ભગોના એરેકા
 પાએ ત્વવિક્રમન કમલ જિહ્વાસ, ઊડ ગાએ મૌ
 ગુન ત્વરમ ઊદાસા ભગોનાશા નયન ઊદા
 રી જિહ્વો કો કંત, મોહ તિમિર અખ આયો અંત
 ા પ્રગરી જ્ઞાન કુલાદ્રિ જ્યોત, મુગતિ પંથ અ
 ખ ત્વયો ઊદ્યોતા ભગોનારા સુપત મેં મૂંઝી
 રહ્યો મેરે લાલ, ઈન વિધિ ગયા અનંતા કાલા
 અખ સુહૃન્નેકા છોડો ખ્યાલ, યા સખ મૂઠા મિ
 થ્યા જ્ઞાતા ભગોનારાયા અપાવન પ્રાયા સે
 ન, ઊસપર પિ ઊદા ઈતના હેઠ્ઠા સુકલધ્યાન
 પખારો અંગ, યું પ્રગરે તુમ નિર્મલરંગા ભગો
 ાશા પિષિ નિરંખો નિનરાઊ દિનંદ, કહે મતિ
 નારી મિટેયું નિંદા અપસંભાલો ખોલી નેત,
 વિનય કરી વિનવો પિષિ ચેતા ભગોનાપા

પાપદશોલમું

તારણાફુસેનીા ખુદાકે ખંદે બેસી રખત લ્યો જ
 જગારીાએદેશીાસુન સુહાગિન બેદિલદીખા
 તહમારીાદેફાખેંસોદાગર દૂર બિદેશી, સોદાફ
 રને આયાાદેખત તોફુંભૂતિગયાસજ, તોફિ
 સુંચિત્તલાયાાસુનનાયા નિસીયાસર તેરેર
 સરાત્તા, અપનેકામન ખૂન્નેાતેરેચિરહ દરદતેં
 ડરખું, ક્યુંકુસ્મનસેંખૂન્નેાસુનનારાસુંદરીતેફ
 છુકામનકીયા, તુજિનુપાનકન ભંવોાબોચન
 લાગીરહેતેરીલાલચ, ઝોર કછુનસોહાવેાસુ
 નનાડાઅરથગરથસજતુજેંજિલાયા, દમરા
 એકનકમાયાાક્યુંકર ભંઈમિલુંસાંઈકું, લ્યા
 યાકછુનલાયાાસુનનાશાવિનયવતીતુંખરી
 પિયારી, બેઅજકરીફુશીયારીામુંદસીકરે
 તોમિલુંસાંઈસું, અવિહકકરે અચારીાસુન
 નાપાઈતિા

પાપહસત્તરમું

તારાગણિપર પ્રમાણે પાપાયા કામની બેલા
 જ, સુની કંઈ જિજિરાપ મેંકું જંદી બેલાલ, તું મેરા
 પિજિરાપ પિજિરા સુનિ બે કંઈ જિનતી, મકરી
 ઓરસેં નેહરે પાપો દિવસ કી યાદામ દોલત, કે
 તજિનુ મેંછેહરે પાપા તું ગુમાસતા બેલાલ, અપ
 ને શોઠકાપદે અયગા બેલાલ, હુકમી દેહકા પાપે
 હકા આવે હુકમ લખ તુહી, પાલક ઈક ત શ
 કેરહી પાપો કહા મૂરખ કરે ઘંઘા, અંતે તેરા
 કછુ નહીં પાપા હો તે ખુખા બેલાલ, અપને સાં
 ઈકા, નાહુ ચોરીએ બેલાલ, નાહુક પાઈકાપા
 પાઈકા નાહુક ચોરી બિનકા, લખ નવિદેલ
 લખા પરે પાપ તજ તાહિ કું દેદૂર દોઝબ, દોષદે
 બે આપરે પાપા સોદા હુકમ કા બેલાલ, એ
 સા કીલખે, હોવે ફાયદા બેલાલ સાહિ

બરીઝીઝેંપરીઝીઝેં સાફિજ યું નિવાલે, આ
 પદુઃખતેં ઊઠરે ॥ બિનતી ઈતત્તી માની જાસિ
 મ, જે પરવાહી મત કરે ॥ શાતું પરદેશકા જેલા
 લ, પંથી પ્રાહુણા, પ્રીતમેં જાંધી જેલાલ, જ્યું
 રહું તો વિના ॥ તું બિના, જ્યું કરી રહું દુઃખત
 રી, સતીયું સંગેં થલું ॥ સાંઈકા કરી બિનય
 સત્ત્વન, યું અત્તેદેં તુલ મિલું ॥ પાપાઈતિ ॥

પાપદમ્બારમું ॥

પારાગ આશાવરી પાકહાકરું મંદિરકહા
 કરું દમરા, નત્તનું કરુંતું ઊડજેઠેગા ત્વમરા
 ન્નેરી ન્નેરી ગએ છોરી દુમાલા, ઊડ ગએ
 પંખી પડરહ્યા માલા ॥ કહાનાથા દેકાપ
 વનકી ગંઠરી કેસેં હરાહી, ધરત્ત બસત આ
 યજેઠે જરાહી ॥ જગત્તી જુઝાતી કાહેકી
 જાગા, દીપઢીપે તબ કેસેં ઊત્તરા ॥ કહા

રાયિત્રે તરવર કજહું ન મોરે, મારિકા ઘોરાકેતે
 ઘોરાધું એકી હેરી તૂરકાથંત્યા, બોહું ખેલે ફસારે
 ખો અયંત્યાકાકાકાકા ફિરિ ફિરિ આવત બન-
 ત બિસાસા, લાંપરે તોરકા ફેસા વિશ્વાસાયા-
 દુનિયાંકી બૂઝીહે યારી, જૈસી બનાઈ બાલુગર
 બારીકાકાકાકા પરમાત્મ અવિચલ અબિ-
 નાસી, સોહે શુદ્ધ પરમ પદ વાસીયા વિનયકહેવે
 સાફિબ મેરા, ફિરતકરું આદુનિયા મેફાકાકા
 પાપાઈતિયા

પદઅંગણીશ્રમું

પરાગકાફીપકિસકે ચેલે કિસકે પૂત, આત
 મરામ અકિલા અવધૂતાનિબી બનતલેાઅહો
 મેરે જ્ઞાનીકા ઘર સુત પાનિબીબનતલે, દિલમાન
 લેપાશાઆપ સવારથ મિલિયા અનેક, આ
 એઈકેલા નવેગા એકા નિબીવાદિનારામ

દીગિરંદકી મૂઠે ગુમાન, આજકે કાલ ગિરેંગી
 નિઘનાભિનાદિનાડા તીસના પાવડલી ખર
 નેર, બાબુ કાફેકું સાચો ગોરાભિનાદિનાજા
 આગિ અંગિ ઠી નાવેગી સાથ, નાથરમોગે
 ખાલી હાથાભિનાદિનાપા આશાઓલી પ
 તરસોત્ત, વિષયવિજ્ઞાતરી નાચો થોત્તા
 ભિનાદિનાડાકરમડી કંથા ડારો દૂર, વિનય
 વિશ્લેષે સુખ તરપૂરાભિનાદિનાજાઈતિા

પાપદવીશમું

પારાગઆશાવરીપાધોરાં બૂદા ફેરેતુંમ
 તત્ત્વે અસ્થારા પારેકાતો ફિ મુથા એલજ
 તુફે પ્યારા, એ અંત હોયગા સ્યારાપા ધોરાના
 શાયરે ચીજ અરૂડરે કેદસું, ઊવર ચાલે અદા
 રાપાલનફેરે તજ સોયા ચાફે, ખાનેકું ફુશી
 આરાપાધોરાનારા ખૂબ ખલના ખરચ

જિતવેં, ઘોસજન્યામતચારાપાસવારી
 ફાજવસર હોવે, તજ ગણિયા હોવેગમારતા
 ઘોરનાજાજિનુનાતાજિનુપ્રાસાહોવે, જિ
 ભમતબહુતકરાવતહારાપાદૂરઘોરભંગલ
 મેંડારે, મૂરેઘનીજિયારાપાઘોરાનાજાફર
 હોયોકડાયાતુરયોકડસ, ઘોયાજકઘોયચારાપા
 ઈનઘોરેકુંવિનયસિખામો, યંપાનાભવપા
 રાપાઘોરાનાપાઈતિપા

પાપદખેડવીશામુંપા

પારાગજાણાંયરીપાંચોઘોરેખેડુરથ
 ભૂતા, સાહિજઊસકાલિતરસૂતાપાખેડુઊ
 સકામદમતવારા, ઘોડેકુંઘોરાવતહારાપાં
 ચોળાપાટેકાઘોરેભૂંઝોરઝોરચાહે, ર
 થકુંફિરિફિરિઊવરચાહેપાલિખપંધચિહુંજો
 અધિયારા, તોભિનજગેસાહિજધારાપાં

યોગારાખેડુરથકુંદૂર દોરાવે, બેબબર સા
 ફિબ દુખ પાવોરથ નંગલમાં નય અસુને,
 સાફિબ સોચા કછુ અન બૂનેપા પાંચોગાણા
 ચોર હોમેરે ઊઠાં મિલિ આયે, દોનુકું મદખ્યા
 લા પાએપરથ નંગલમેં જીરણ કીના, માલ
 ઘનીકા ઊદારી લીનાપા પાંચોગાણા ઘની
 ગયા તબ ખેડુ જાંઘ્યા, રાસી પરાંના લે સિર સોં
 ઘ્યાપા ચોર તમે રથ મારગ લાયા, અપનારા
 ન વિનય જિહી પાયાપા પાંચોગાણા ઈતિ

પદ્મજાવીશંખા

પારગસોરહા ચતુર વિચારો ચતુર વિચારો, તે કુણ
 કહિયેં નારીજા પીઊધી દુણા એક ન રહે અ
 લગી, કુલ ચંતી અતિ સારી જાણેનાપા
 નાયે માયે મિયસું રાયે, રમે તમે પ્રીય સા
 ચેંજાએક દિને આજાની તરણી, નવિ

ग्रहवाये हार्ये ल्हायना राखीर यीवर पेहरी
 सा सुंदरी, ठंडे पाणी पेसे ल्हा पाणी ल्ही ल्हा
 ये नहीं तसुं डंछ, अथर ल्हा ये ल्हा दीसे ल्हा
 पायना डावाएत इले मरे तत फादे, आत
 पयोगे ल्हाये ल्हा अंधारा मां न्हे निसि
 न्हाय, तो छे भादुं छे ल्हायना न्हा अथयि
 उहुंछुं मास अंछनी, आपो अथयि यिया
 री ल्हा कीर्ति वित्तय वायड शिष्य नंभे,
 ल्हा प्र ल्हा न्ही जति हारी ल्हायना पा

तापह चे वीशुभा

पाराज आशा यरी ल्हागे असा होय डं
 परभ पुइवशुं प्रीत डंछा मोरसें प्रीत हंछा
 निरविषय की मुद्रा पेहं, माता की राछिं मेरा
 मन की ग्यान घ्यान की लाठी पडं, ल्हा ल्हा
 यहा छिं प्रलु गुन की पारा शील संतो वडी डं

था पहेरुं, विषय नलानुं धूणीप पंथुं थोर
 पेरें फरी पडुं, तो दिलमें नहोय योरीहुणीपआ
 पल्लर लेहिमें प्रिलमत तेरी, शब्द सीगी
 प्रलडिपार घर अंतर निरंत न जेहे, चासुं ल
 यलगा ठोपारा मेरे सुगुरुने उपेक्षा दियाहे,
 निरमल भोग प्रतायोप विनय फुहे में छिनहुं
 ध्याहिं, निने सुध भारग विप्रयोपपाछति

तापदयोवीशभुं

तामगध देशकोरा लरा नसर ॥ अदेशीप
 नंगलयी अडे लगो योपद, नंयर वसंतो दीहो
 प नविणीये नवी नासे चासे, जेसे थिर मति
 धीहोप शायतुर नर अर्थ बियारी फड़ियें पायतु
 राछ निव रहीयें, यतुर नरबान्ही तो गरव न व
 दियें पायतुना मेयाल ॥ लव दया पालन
 रंगीलो, आवियो तुम काम, अंगुल लघु युग

गुहसरवाले, निधि अक्षर तसनाभायतुगा
 शाघनरिपु तसरिपु तसरिपु सेवक, मंदिर नंद
 नलेहू तदुगो पाण निह दारिजोले, भेलेछे
 नितनेहू यतुगाउगा रोग रहित काया अति
 निर्मल, पाणतस. अंक रिदारा पीछ पीछने
 नाके नाणे, नरहे पेरे आहार यतुगाजाता
 तसहोदर तास नपुंसक, पासो जेहु सोहे वि
 नय त्रणेने अर्थ उहेते, पंडित ना मन मोहो
 यतुगापा छेति

पापं पयीशभुंग

पाराग आशावरी साधु लार् सोहे नै
 नका रागी, नकी सुरत भूत पुन लागी साठ
 पदेका सो सधु अष्ट करम सुं लगे, सुन जांचे
 धर्म शास्त्रा सोहुं राजका धागा सांधे, नपे
 अलं पा माता साधुना रागंगा यमुना

मध्य सरसति, अघर ग्रहे ललघारागुरी अ
 स्नान भगन हुँ जेहे, तो द्या कर्म दल त्वारा
 साधुगारा आप अत्यंतर न्योति जिश ले,
 अंक नाज ग्रहे मूला प छिम दिशा की जेड की
 ओलो, तो आले अन हृदय गारा साधुगारा
 पंच लूत का लर भमिराया, छे मं हिं सभाया
 पविनय प्रभु सुं न्योत मिलि लज, फिर संसा
 रन आया साधुगारा छति

पद छवीश भुं

गारागोडी शांति तेरे जोयेन हे अनि
 चारोशांन देका कभल न्यौं सुंदर भीन न्यौ यय
 ल. मधुकर थी अति कोरोशांन गारा न की मनोहरता
 लत जनमें, फिर ते हरिन जियारे यतुर
 यकोर पराभव निरपत, अपरे युनत अंगा
 रो शांन गारा छपशभ रसके अलज यकोरे,

માનો જિરંચી સંભારે ॥ કીર્તિ વિનય
વાચકો વિનયી , મો કોં હે મ્મ તિ
પ્યારે ॥ શાંનાહા છેતિ ॥

પાપદસતાવીશામું

પારાગગોડી તોલોં બેર બેર ફિર આવે
ગેં, જી હી જીવન મેરે પ્યારે પીયુકી, જ્યે જ્યેસે
જન પાવેંગે ॥ તોલોંના પા જિરહ દિયાની ફિર
હું હુંદતી, સેજ નસાજ સુહાવેંગે ॥ રૂપ રંગ જ્યે
જન મેરી સહિયો, પીયુ જિન કેસેં છેદે ખાવે
ગે ॥ તોલોંના રા નાથ નિરંજન કે રંજન કું,
બોતસિણ ગાર જનાવેંગે ॥ ડરસે બીના નાં
દનગીના, મોહન કે ગુન પાવેંગે ॥ તોલોંના
હાદેખત પીયુકું મનિ મુગતા ફજ, ભરી ભ
રી થાજ બધાવેંગે ॥ પ્રેમ કે પ્યાલે, ગ્યાનની
ચાલે, વિરહડી પ્યાસ જુલવેંગે ॥ તોલોંના શપ

सदा रही मेरे लुछिमें पीछिल, पीयुमें लुछि
मिलावेंगे विनय ल्योति सें ल्योत मिलेगी
तज छिहं येहन आवेंगे तो जोगा पाछति

पदमहावीशमुं

पारागधन्या श्री मेरी सल नी अक्षय
यें दानन नमुं, चारिषेण लगयेंता वरुमा
न निन प्रणमियें, जहीयें सुज अनंत
मेरे आत्म सासय निन मुज द्वेय, निम
सासय सुज होया मेरे आत्मगा रा मे
आंझणी पालन पतिनां वंरन ज होत्तेर, जा
जने सातल डोडी मेरले प्रासादे डह्या निन या
रनमुं करवने डी मेगारा ल्योतिषी व्यतर
तणाले, नगर विमान असंख्यंतिहां अ
संख्य प्रासादे डह्या निन, यार नमुं सह
संख्य मेगाउति छे जोके गुण सहें ल,

અધિક શત જગીશાભિ નિત્યવત્તિ હિં
 ચાર નિત્ય એ, નમતાં પૂજી જગીશાભેના
 જાલાખે ચોરાસી સહસ્ર સત્તા, ભગઈ
 અધિક વીશાભિર્દ ન લોક પ્રાસાદ નિ
 ત્ય એ, નમિયેં નામીશીશાભેના પા
 પંચ વર્ણ ઉદાર મણિમય, સત્ત હસ્ત પ્ર
 માણાકેઈ ધનુસય પંચ પરિમિત, એ નિ
 ત્ય મૂરતિ ત્રણાભેનાડાઈ શાદિક સુર
 સયલ પૂજે, ઉરે સમકિત સુદાકેસર ચંદન
 અગર પૂજ્ય એ ત્રાવ વિશુદ્ધાભેનાડા ઘ
 ણા સુરવર હાફિયેં નિત્ય પદ, પૂજતાં એ નિત્ય
 ચારાધ્યાન ધરતાં એ હ પ્રભુનું, હાફિયેં ત્ર
 વનો પારાભેનાડા શ્રી કીર્તિ વિનય ઉ
 વન્નાયકેરો, હાફે એ પુણ્ય પક્ષાયાસાસ
 તા નિત્ય યુગિયેં એણી પર, વિનય વિનય ઉ

વઝાયાપ્રેનાછાઈતિા

પાપદ્વજોગણત્રીશમું

પારાગત્વપાત્રાશ્રી વિમલાચલ મંડનઝ
દિલ્લિના, પ્રહ ઊઠી વંદોઝેકમનાં માતા મરૂ
દેવા નંદના, ત્રાયેં દીઠો નયન આનંદના
વિનાશારવિ ઊદયો જગ પંડિત વત્તા, વિદ
સતછૂટીં અલિ બંધનાંપ્રાપ્તે નિંદિત જ્ઞેનિ
જ્ઞાતોચનાં, આતમ ક્રિત મત્ત આલોચના
વિનાશાચંચલ જ્ઞેતલધન જ્ઞેજનાં, બી
જ્ઞે સરણ નડો જિન જીવનાંપ્રાત્માઈ સદ્
જન્મરોરે જીવનાં, કુરિ વિનય ત્રજ્ઞે જગજી
વનાંપ્રાવિનાશપ્રાઈતિા

પાપદ્વત્રીશમું

પાસુખપૂરણ સોભાધણી, પ્રભુ પા
સ નિર્ણંદાપારાત્મ રોગ રણ ત્રયહરે, નિ

મપત્તઝરવિંદાપાસુનાપાઝન્ધસેનવામા
તણો, સુતનમે સુરિંદાપાનામળ્યતાંતેહનુંધૂ
દેત્તવફંદાપાસુનાપાપણિભાવઈ સ્થાનિધકરે,
ઘનદધરણિંદાપાત્તને સ્વામીએકવિત્ત
યું, મધુકરઝરવિંદાપાસુનાપાપત્તુદેખીમ
ન ઊલસસે, જેમકુમુદિનીયેંદાપાસારવંજત
વંછિતદીયો, જેમવિનયત્તણિંદાપાસુનાપા

પાપદજેકુત્રીશમુંપા

પાપાગરામકલીપાઝળજન્નેતહેતેરીહો
આતમ, ઝળંજન્નેતહેતેરીપાતુંપરમાતમ
તુંપરમાતમ, લજ્જિરિદ્ધિઝળતેરીપાહોળ
પાસિદ્ધિખુદ્ધહેતુંસિદ્ધિસાધક, તુંગુનકું
સમચંગેરીપાતેરોગુનગોરસગુનવેકું, મુ
દિત્તત્તઈમતિમેરીપાહોનારાપિદાનંદયે
તનતુંઆતુર, સુરતિસુધ્યતુંહેચેરીપા

તૂલો કહા તમે યા ત્વમે, ત્વર્ચ જનંતી કે
 રીપા હો ગાગા દૂર નહિં આ ઘરમે તો હે અજ,
 અહ્ય ગ્યાન કી સેરીપા માયા મોહતિ મિ
 ર હજ, ગ્યાન કલા ગતિ ઘેરીપા હો ગાજા
 વિનય સ્વરૂપ સંતારો અપનો, દુર્મતિ દૂ
 ર ઊખેરીપા આપ હીં આપ સોં આપ વિચા
 રો, મુગતિ ત્વર્ચ અજ મેરી પા હો ગાયા ઈતિ

પાંપદજગીશમું

પરાગરામકલીપા અજ જ્યુંન હોત ઊદા
 સી, હો આતમપા અજ જ્યુંનંગા એ આંક-
 ણીપા ઊલર પલર ઘર ઘેરી રહી હે, જ્યુંન
 મ આશા દાસીપા હો ગાજા નિસિ જાસ
 ર ઊન સુંતુમ ખેલો, હોત ખલક માં હાંસી
 પાછો રો વિષમ વિષયકી આશા, જ્યુંનિ
 કસે ત્વ હાંસીપા હો ગાજા પૂરા ત્વર્ચન

कजहीं किसकी, पुरमति देत विदासीपान्ने
 छोरी नहीं सोजत छिनकी, तो कहा लये
 संन्यासीप होनाउपाइ रही सुमति पर
 राणी, देखो हृदय विदासीप मुअ रहे हो ज्य
 मायामें, अंते छोरी तुम नसीप होना हा
 आश करो अंक विनय विदारी, अविदास
 पद अविनासीप आशा पूरण अंक परमे
 सर, सेवो शिवपुर वासीप होनापाछति

पदते श्रीशंभु

पसरसति पाये लागुं, भागुं वयन वि
 दासपविन्याणंद सूरिंदनी, आवें नरा
 शुं त्वासास सहगुनना गुण गातां, माता
 होछि सुखपासा नंद हरि नारी सारी, हो
 य घर अंगण दासासा सइस इला अ
 ल्यासी, वासी रहे सुदामा श्रीमंत सा

હનો નંદન, વંદન અતિ અતિરામા મહિમા
 હે મહિમા નિધિ, જસ તણું ચરનામ ત્વ
 પથી પાપ રહે સખ, લહિયેં દોલત દામા
 રા જસ તણા ગુણ ગાજ, છાજે દેશ વિદે
 શાયરણ કમલ આણંદે, વંદે સયલ નરેસ
 પતાસ તણા ગુણ ખોલું, ખોલું મુગતિ નિ
 વેશા માનવ ત્વ મુખે જીહાં, દીહા સ
 ફલ ફરેસાણા સિણ ગાર દેખો બચો,
 ગાયો ત્વજિતિયેં આજા પુણ્ય અનંતાંલી
 ધાં, સીધાં વંછિત કાળા સોજાગી વેરા
 ગી, સુંદર મુનિ સિરતાજા ત્વ સાચર ઊ
 તારે, તારે જિમ વડજાજાજા કીર્તિ-
 વિજય ઊવજાય, પસાય લઈ ત્વલેભા
 યાગજીવતિ ગાયો પાયો, ઉત્તર સરલે
 ત્વાવા જીહાં જગેં ચંદ્ર દિવાફર, માનસ

નામનલાવાનિ હાતમે વ્યયનાગુરે, હોત્તે પુણ્યપ્રતાયાપા

પાપદયોર્ચીશામું

પાપાયા હમજિયાર કર લાગે, હમજિયાર કર
જાગે પાપાજાગે કામનમે પિંના રહિત કોઈ કુજતર
મનમાત્રાગે પાપાજાગે ગુફકા શાજ્ તીર તરકસમે,
કરે કમાન જિયારી પાસાયે સો રત્ન સમસેર
હમોરે તોગ્યાન થોડે અમવારીગે પાપાજાગે ગોરય
કાલ ચરીલા કીયા, ચેહેરે નામ લિખાયા સત્ય કાલ
સંતોષ લગામી, તેલકા ચોખ્ખા લાયા પાપાજાગે કાપ્રેન
પ્રીત જિયે બ્રહ્મતંદીના, તુરત અરાત લેખાઈ નાપ્રે
બત્તા ત્રગત અલુકા તો ખુજ ચાકરી પાઈ પાપાજાગે
હાંસલ દામ ખેરય કછુ નાં ફી, તાગીર કરેન કોઈ
વિનયકું દરસન શિમદી જિભપત, ત્યાગ્ય વિ
નાન હાઈ પાપાજાગે પાઈ નિા

પાપદયોર્ચીશામું

॥ अदित आदि तिन ध्यायो, यराणा
 रविं विद्यायां भव विद्यां प्रभु भुज मूला
 आना रेका सोम सुकित तयो, चिहुं जौ
 क आनंद ल ह्यो प्रभु भुजमेतयेन्द्र शी
 तल त्वरपूर आना धा घर घर भंगल
 छायो, भुद्धि विवेक आयो एउडे यराण धायो
 सुकर सभ कित पायो आना शानी केतु राहु
 आलायो, विनय पद तिहां पायो नर निधा
 न शुभ शिव यधू पहेयायो आना रा रति

ਦਾਦੇਰਾ ਅਤੇ ਨਿਹਾਤ

॥ परमपुरुष तुंही अकल अभूति सु
 ही, अकल अगोचर त्वूप, जरल्यो न व्रत
 हे ॥ परमगाराटे का तिन लगत त्वूप, परम
 वल्ल त्वूप, अक अनेक तुंही गिन्यो न गि
 नात हे ॥ परमगारा अंग अनंग नांही,

ગિલ્લુવનકો તું સાંઈ, સખલુવનકો સુખદા
ઈ, સુખમેં સાંહાતહે ॥ પરમગાઠા સુખઅતં
તતેરો, ગ્રહો હુન આયે ઘેરો, ઈંદ્ર ઈંદ્રાદિ
કહેરો, તોહું નહિ પાતહે ॥ પરમગાઠા તુંહી અ
વિનાશી કહાયો; ભામે મેં ન કાનહી આયો
વિનય કરી ભે આયો, તાહું પ્રભુ પાયો હે ॥ પ
રમગા પાા ઈતિ ॥

૧૧૫ સ્ત્રીશમું

પારાગઆશાવરી ॥ માયા માહાઠા
ણી મેં બની ॥ માયાનારેકા ત્રિગુન ફાંસા
લે ઈંદ્ર દોરત, બોલત અમૃત પાની ॥
મઝાનાશાકે સવ ઘરકમલા હોઈ બેઠી, સંભુ
ઘર ત્વચાની ॥ અહ્યા ઘર સાલિત્રી હોઈ બે
ઠી, ઈંદ્ર ઘર ઈંદ્રાણી ॥ માયાનારા પંડિત
કું પોથી હોઈ બેઠી, તીરથીયા કું પાની ॥ યો

૧૧૬

વિનયવિલાસ

ગીઘરત્વત્કૂત હોઈ બેઠી, રાત્રેકે ઘર રા
નીતા માયાનાડા કિને માયા હીરો કર
બીનો, કિને ગ્રહી કોરી બનીતા કહત વિ
નય સુનો અબ ભોડો, બિનેકે હાથ ખિડા
નીતા માયાના જાઈતિતા

પાઈતિશ્રી નરશિલાસ તથા
શ્રી વિનયવિલાસ સંપૂર્ણગા

॥ ॐ ह्रीं श्रीगणेशाय नमः ॥

जय

पञ्चमः पाठः

मापदण्डसुंग

तारागत्वेरवाया रित् पतिश्च या रित्
 पार्थ, नयनिधि श्रीगृह ध्येयां या नाटे
 उता त्वज्जि त्वरनिर्हृत् गण नञ्चित, नि
 त्यं च भ्रमयेयां या नाशा रितु शर घ
 न ये दूर्य भंगि छज्जि, रवि कर इयि सु
 शरीरेणा क्व भ करं छेत्कट सभ यदनं, द
 सन कुंदल हीरां या नाशा नञ्चित येनु
 पूरण शशि नयनं, शांति सुधार स डू
 पां अनुपम छेत्कट गुण गण नञ्चित,
 परमानंद स डूपां या ना उता गंत्वीरो

તકરશરચિ સદુણ. યુક્ત વયા મૃત પેયંપાત્રિત્વુવ
 નગતલવિધર્મુપ શમનં, શિવતરૂ જીન ગૃહેયં
 પાયાનાશાપુષ્પ ફલા ન્વિત સુરતરૂલજ્યં, વંછિ
 તપૂરણ એયંપાચારિત્ર નદિ શ્રી સંતતિ ઘાયક,
 પાર્શ્વ ચારિત્ર ભિન ફેયંપાયાનાપા ઈતિ

પાપદબી ભુંગા

પારાગતૈરયાત્વોરત્વયો હિઠ ભગો મ
 નુચા, સાહિબ નામ સંત્તારોત્તોનારેમાસુતાં સુતા
 રચનવિહાની, અબ તુમ નીદ નિવારોભંગજકારિ
 અમૃતવેલા, થિરચિત્ત કાલ સુધારોપાત્મોનાર
 પાખિનત્વર ભેતું યાદ કરેગો, સુખ નીપત્તેગોસા
 રોપાવેલા થીલ્લાં હે પછતાયો, ક્યું કર કાલ સુધા
 રોપાત્મોનારા ઘર વ્યાપોરં દિવસ પિતાયો, રાતે
 નિંદગમાયો પાઈન વેલા નિધિ ચારિત્ર આદર,
 જ્ઞાના નંદ રમાયોપાત્મોના કુપાઈતિ

पपदश्रीनुं

पारागत्तैरया मेरेतो भुनि वीतराग, यित
 भांहे त्मेठीं मेरेगादेकाञ्जैरेदेवनाम रूप, हूस्
 रो न फोठीं मेरेगाशासाधनेके संघ जेल जेल,
 जति पांत जेठीं अजतो वात हैल गछ, जनेस
 जफोठीं मेरेगाशाघाति करम त्वसम छाए, दे
 ह में लजाठीं परम योग सुध लाव, जायइ थि
 त्तजाठीं मेरेगाडातंजूतो ग गन लाव, लू
 मिशयन त्वाठीं यारित नव निधि सडूप,
 ज्ञाना नंद त्वाठीं मेरेगाजाछिता

पपदश्रीनुं

पारागत्तैरया अहं रूप न्योति रूप, यि
 त्तमां संलारके अहं नादेका निर्मल जडो
 रूप निराळे, द्रव्य लाग वीतराग स्व गुन -
 भाग परम योग ज्ञान दरश ओं रूप जगत

त्वासुकरकेताब्रह्मनाशाअक्षय अविचल
 गुणगुणधामी, परमरूप आत्मरूप सिद्ध
 सद्रूप विश्वरूप जालतरणि रोचि रूप हरण
 त्वाव त्वासुकेताब्रह्मनाशापरमानंद येत
 नमय भूरति, रिपु निकंद जोघकंद सुज अ
 मंदस्वच्छंद तत्वरंग यारितनंद ज्ञाना नंद
 वासुकेताब्रह्मनाशाईति

पदपांयमुंता

तारागलैरवाब्रह्म ज्ञान कंति देज, आ
 नंद कंग पछियांताब्रह्मनादेकात्वव्य लन
 संसटाज, तिन लोक प्रति पाजाकरम वर
 गरहित होय, सासत गुण लहियांताब्रह्म
 ताशासहल निरुपद पहियान. शुभ अशु
 ल त्वाव लनासकल परलन विभाव, दू
 रयी तलैयांताब्रह्मनाशाइदि स म स्वच्छ

मान, विमल गुण गुण निधाना परम निधि
यारित रूप, ज्ञानानंद जहियां आब्रह्मनामा

आपदछंडा

पारागयेतायना साहिज वास पहिया नि
ये, बनो तेहनो तनया कहू बन्या जिन मे त
नु पाहन सम हावा साहिजना आ ज्ञाने छेय
डी मे कता, छाने छेय समाया निन अनुत्त
वघर ने छिये, कहिये स्यो समाया साहिजना रा
वेद पुरान में कुछ नहीं, नहिं कुछ बाको सहिना
नार्छां निधि यारित रूप मय, ज्ञानानंद सुन
ना साहिजना उगर्छिता

आपदसातभुंग

पारागयेतायना या नगरी में झुंझर रहना
राब खूर करे सो सहना या नाटे ज्ञानहिं व्या
पार छहां को छियासे, नहिं को छि घर भोंहें गहना

પાયાના પાતાતસ કર પણ નિહ દાવ વિચારે, ભેદ
 નિહોલે ફિર ફિર રહના નારી પંચશીપાઈ સા
 થેં, રમણ કરે નિત કુણસેં કહના પાયાના શાશ્વ
 જીવિજીવ નિમ ખરચી ખૂટે, આખર ઈગ દિન
 હેગા પરના પાયાતેં નવ નિધિ ચારિત સંયુત, ઈ
 ગ જ્ઞાના નંદ હેગા સરના પાયાના ડાઈતિા

પાપદખાહ મુંગ

તારણવેલાવલા સાધોભાઈ દેવી નાથક માયા
 સાગારેકા પાંચે જનતકા ચેસ પહિરાયા, ખહુ
 વિધ નારક ખેલ મયાયા સાંગા પાલાખચો
 રાસી ચોનિ માંહે, નાના રૂપેં નાચ તયાયા
 ચવદ્ધ રાજીક ગત કુલ મેં, વિવિધ ભાનિ કર
 ભાવ દિખાયા સાગારાશ્વજનતક નાથક ધા યો
 નાંહિ, હરગયો કહું કુનસેં ભાયાયાતેં નિધિયા
 રિત્ર સહયેં, અનુપમ જ્ઞાના નંદ પદભાયા સાગાર

पापद्वन्द्वभुंता

पारागवेलावलाअजहीं प्यारे येतले,
 घर पूंछ संतारोपाअजगाटेकासहु परमाद
 तुंछां दे, निरजो कागल सारोपाअगाथा भगदु
 री तुम मत करो, नहिं परगल तुम भायापूँछ
 तो जो छी घणी, व्यापार वधायाप अगाराणं
 दिन होय कर मतरहे, पगदेज्जिलावो, घर में नि
 धि थारित गही, ज्ञानानंदरभावोपाअगाउा

पापदृष्टाभुंता

पारागवेलावलाप्यारे चित्त विचारले, तुंछ
 हांसं भायापजेरा जेरी कपनहे, किसकी यह भा
 याप्यारेनाथा आवनो नयनो जेऊनो, दुग
 संग रहायाप पंथक होय कर बलमें, कैसं लप
 र्योव्यायाप्यारेनारा नीसर नयनो दुंछसं, उग
 छिनमें व्यायापने निधि थारित मादरे, ज्ञान

નંદરખાયા પાપ્યારેના ગાઠિતિ

પાપદખગીઆરમું

પાપાગખાશાવરી પાપ્યવધૂ સુતા ક્યાં ઈસ

મઠમેં પાખનાટેકા ઈસ મઠકાં હુ કવત ત્વરોં સા,

પડ જ્યે ચર પરમેં પાખના છિનમેં તાતા, છિનમે

શીતલ, રોગ શોગ બહુ મઠમેં પાખના પાપા

ની કિનારે મઠકા વાસા, કવન વિશ્વાસ એ તર

મેં પાખના સૂતા સૂતા કાલ ગમાયો, મનુકું ન

જગ્યો તું ઘરમેં પાખના ગાઠરદી ફેરી આટો

ખાયો, ખરચી ન બાંધી વરમેં પાખના ઈતની સુ

ની નિધિ ચારિત્ર મિલકર, જ્ઞાના નંદ આ-

એ ઘરમેં પાખના ગા

પાપદખગીઆરમું

પાપાગખાશાવરી પાખિન ત્વરા તેં ખેપ

ત્વરી ત્વારી પાખિનાટેકા ચાર દેસાવર ખેપ

हरीतम, जाल जसो जहु लारी।। जिना किरतां किरतां
 लयो तुं नायक, जाजी नाम संतारी।। जिना शा
 सहस जाज करोडां छिपर, नाम कृपायो सारी।।
 जिना जेरा पोतरा जहु घर कीना, नग में सं
 पत्त सारी।। जिना शा जूरी जरयी लह गयो
 डेरो, पड गयो रांडो लारी।। जिना विन जर-
 यी तें कुवन संतारे, रांडे की लछ जवारी।। जि
 ना शा पहेले देवी पग ले राजे, निधि या रि
 त तुं धारी।। जिना ज्ञाना नद पद आहतो
 जरयी होती सारी।। जिना शा छति।।

पद तेर भुं।

पाराग आशावरी।। योगी तेरा सूना भं
 छि क्युं।। योगी नाटे का जहु भहनत कर भंदि
 र युनियो, भजन हीं जस ता क्युं।। योगी ना
 शा तीरथ लल हर अहने घोया, लोग सुर-

ત્રિ દરવ ક્યું પાયોગીના ત્વસમ ત્વૂત એ મંદિર
 ઊપર, ઘાસ લગાયા ક્યું પાયોગીના શા રામ
 નામ એક ધ્યાન મેં યોગી, ધૂની બ્યુંડી ત્યું પાયોગીના
 એ હરિયાર કરી ત્યાઈ સાધો, નવ નિધિ ચારિત
 ત્યું પાયોગીના ડાઠા ઈતિ .

પાપદ્યૌદ મુંગ

પારાગ આશાવરીના અજધૂ વહ લેગી હમ
 માને, લે હમકું સબગત બનેના અનાજ હ્યા વિ
 ધાન મહેસર હમહી, હમકું ઈસર માનેના અના
 પાચકી જલ વાસુ દેવલે હમહી, સબલગ હમ
 કું બનેના અના હમસેં ત્યારા નહિં કોઈ લગમેં,
 લગ પરમિત હમ માનેના અનાના અલગ રામ
 ર અકલંકતા હમહી, શિવ વાસીને માનેના
 અના નિધિ ચારિત જ્ઞાના નંદ લોગી, ચિદ્ધ
 ન નામલે માનેના અના ડાઠા ઈતિ .

तापहपंदरभुंता

तारागभाशावरीतासाधो त्राई नहिं भि
 जियो हभभीतातासागारेकाभीताजातर
 घर घर लरकी, पायो नहिं परतीतातासागा
 लहां लणें ताहां अपनी अपनी, मतप
 जत्तांजे रीतातासागागा संसय कुंतो कुं
 छिनाता, यत्तल इसे नीतातासागाछतळी
 तसें अद्य वियमें लूजी, कैसे करदिन वीता
 तासागारा आगम देजत लंगनवि देजुं, नि
 मल लणें फां रीतातासागातिनथी हय अ
 मनिधि यारित युत, छेगलाना नंदभीता
 तासागाउाछतिता

तापशोदभुंता

तारागरामकलीनाना रंग गहन का
 नन जिय, यार दिनारा देजतमासाताना

દેકારંગ સુરંગ કૂલી વનરાઈ, નિત નિત દેખ
 ત રહત ઊલ્લાસાના નાના શાછોરે મોરે બહુ
 વિધત રૂવર, કરમ હેતુ મદ માતા પાપંચ સ્ત્રી
 સુખ પવને ફિલમિલ, અંગો અંગ ભૂલે રંગાર
 તાના નાના રાકેતેઈ પાત ફૂલ ફૂલ નડ ગમે,
 કેતેઈ પાકે પાતા પારહ ગઈ સાંખ પુણ વસંત
 સમય ગત, કેતેઈ ભય ગમે ફૂલ ફૂલ પાતા
 નાના ડાફિર નિર ધૂત પવન યોગે કર, ભલ બુદ
 બુદ કાવા સાઈ ગદિન ચર પર સખ હી ચલ ગ
 એ, નિમ ભલ બિચે ખતા સપાં નાના શાછો
 લર પાતર તર દેખ્યો વનમે તુરત હી ભયો ઊધા
 સાપાયા તેં નવ બિચિ ચારિચ નંદે, જ્ઞાના
 નંદ સુખ ખાસા નાના પાઈ તિપા

પાપદસત્તર મુંપા

પાપગ શમ ફલી નિભ આ સાદા બડા ભ

ये सा, परमासाहे गजकी पासा निगाटे
 पासापहि परकी आस करतंहे, कैसे पूर करे
 ते आसा निगाणा परमासा जिनजि
 न रु वडियो, रु कर देज्यो पूज तमासा
 निगा आसा दासि के वस दूकर, तरे के ग
 ति गति घर घर वासा निगा निगा
 आसीकी आस करंता, लट पर पूरण होवे
 आसा निगा मेह विगार करी लाई साधो, पा
 भो नवनिधि चारित आसा निगा उा

तापहरद्वारभुंता

तारागारा मजली पाकुण नगणे साहे मजा
 वासा, निहं रुताहे साहिब साया पाकुणारे
 का साधु होय के छे नल में जूडे, निम मछली
 केहे नल वासा पाकुणा आमा होय करू
 गाल ज नरे, केरे काहकी माज तमासा गो

મુખિ હાથેં હોઠ હાલવે, તિણકા સાહિબ જી
 વે તમાસાપા કુંવારા મુજનાં હોય કર જાંગ
 પુકરે, જ્યાં કોઈ જાણે સાહિબ જોરાપ કી
 ડીકે પગ નેજીર ચાલે, સોબી સાહિબ સુન
 તાજેરાપ કુંવારા કંઠ કાઢ કેઈ મુઠકો જાંધે,
 કાલાચીવર ચહેરે તમાસાપા ઊત અઊત કા
 પાની પીવે, ત્રણ અત્રણ લોભનની આસ
 પાકુંવારા સાધુત્રમે અસવારી બેસે, ન
 પ પર નીતિ કરે મુખ જાસાપ પંચાગ્નિ કેઈ
 તાપ તપતે, દેહ જાંબરા સત્ત્વ પર જાસાપ
 કુંવારા અતઃ દરબ આગત કેઈ રાખે, દેવ
 નામ પર સાદ જગત્તાપ ઘંટ જનની આપ
 ફિં જાવે, નિત નિત સાહિબ કું દિખાતાતા
 કુંવારા સરવંગીને સજ કું માને, અપની
 અપની મતિમેં બહુરાપ સાહેબ સજ ન

रुजाळ देजे, लंग लनकार लयस लया
 जहुरा पाहुणा पाछे मकर नहिं कोठे साहेज
 भिलता, लंगमें पाछे सज ही कीता पाये
 रिच ज्ञाना नंद जिना नहिं, समझे लंग
 में तन कोठे भीता पाहुणा पाछे तित

तापहयोगणीशमुंता

पराजगमकली वासी माहुरे ज्यो ल
 टके परवासा, तुल मर निरोझे साहेज वासा
 वागारेका जिनु अनुभव ताहुं नहिं जने,
 हेमं कैसें छिनसा वागारा नहिं मानस न
 हिं नारी साहेज, नां हि नपुंसक जगाम
 वासा पांच्यो रंग लके नहिं दिसे, तामें
 नहिं गंध रसका वासा वागारा नहिं -
 नारी न हिं हलका साहेज, नहिं झुजनां
 हि चिक्कासा शीता ताता लके नपा

વે, અપ્રતિ બંધ આજાતિ ગતિ જસાપાવાળા
 ઝાકોઈ સંઘયણ જોકે નહિં પાવે, નહિં કો
 ઈ સંઘાણ નિવાસાપાત્ર દેખે તાં એકફી સા
 ફિજ, જગ નભ પર મિતરે જસુવાસાપાવા
 વાજાસો સાહુબતું અપના મહમેં, નિર
 ખો ધિર ચિત્ત ધ્યાન સુવાસાપાચારિતજ્ઞા
 ના નંદ નિધિ આદર, જ્યોતિ રૂપ નિજભા
 વ વિદ્યાસાપાવાળા પાઈતિપા

પાપદવીશમું

પારાજરામકલીના જનન જાંમન કાશુ
 સાધો, સાહુબકી ગતિ હૈ ગી ન્યારીના જન
 પાદેકાજિત પાદ વ્યય જવ પરચાયેં, એકજ
 નેક ઈગંહે પુન સારીપાસાનાપા ધિરતા એ
 ક સમય ગત જોકે, ઈતપાદ વ્યય પાગ ધ્રુવ
 સારીપા અસ્તિ નાસ્તિ નાસ્તિ આસ્તિકે

आगम भांहे द्रव्य विचारी साक्षात्ता औसी
 जात हम डजहुं न जनी, डिनही भुज सुन
 नांहि संतारी यरम नयन डर नहिं ह
 म निरजी, अनुपम साह वाह गुण घारी
 साक्षात्ता यही निजेपें सात नये डर, सा
 ते तंग सभाधि संतारी निधि यारिच
 ज्ञानानंद अनुभव, निहये साहेज नए सा
 री साक्षात्ता उतिता

पापखेडवीशानुगा

पापखेडो सुनो पियातम सुजसें वि
 यरोरी, न हनवनडी सयाल डरोरी सु
 गारेडा मेरेजापडे जाप मनोहर, ज
 हु पिघ तइतल मि र धरोरी सुगाशा
 नारी सभी युत तइतल जे म्यो, दुःख
 सुजडी सुहु वात डरोरी दुग भंतरी

પરિ કર ચુત શાલો, આયો અંગો અંગમિરેરીા
 સુનારાસાસુ આઠ સંખીયુત આઈ, મનકી
 મોત્તં મિત્ર નિકર્યો રીા ધરમરાત્કો પરિ કર
 સઘલો, આય મિત્રો મન શુદ્ધ ચિત્તેયોાસુ
 ડાહ્ય ચેતન સફુ નિત્ય પરિવારે, વસતાં અનુ
 ત્વ વાત કરેરીા નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાના નંદ સાથે,
 જ્ઞાન લહર પામે તાલીય પરેરીા સુના જાઈલિ

પાપહજાવીશમું

પારાગ દોડીપૂર રહો તમ દૂર રહો તમ દૂર રહો
 રી, મોસું તો તમ દૂર રહોરીા ઢૂંગા દેડાઈતને દિન
 અમને કુલે દીધું, થારે સંગ કર સુખ નલહોરીા
 ઢૂંગાપાતીન લોકકી ઠગની તૂંહી, તુલ સમ ન
 હોં ડોઈ એહવો કરેરીા મીઠો જોલી ફિરિ દય
 પૈસે, લાડ કરે બહુ ત્યાંત પરેરીા ઢૂંગા રાસાગ
 રમેતું થા હવ તાજે, પાછે ગોતો દેય દેરીા તુલ

दुरिजा का डबन् त्वरोसा, जोलतही तुं घात
 डरेरीपादूगाभा छिहं सेतीतुं दूर परीब, छिहं था
 री मति नांह लहेरीपाथारित ज्ञानानंद रंज
 वालो, अम प्यारी मोरे पास रहेरीपादूगाभा

पापद्वेयीशभुं

पारगरोडीपा तूंही पिया मन भमतो मि-
 ल्योरी, जोरठोर मन नांहि मिल्योरीपातूं
 देगा हुं तोसुं कुछ नहिंयाहुं, देवल अंगें रमन
 डरोरीपातूंगाथा देवल तन मय जेक त लायो,
 मोसुं प्रेम प्रीति डरोरीपागाह दृष्टि सजि आ
 तम साधें, यात डरो तम सुज वयरोरीपातूंगा
 रामनुयो सुनकर घरनी जानी, पास बसा
 रे प्रीत डरोरीपाथारित ज्ञानानंद सहायें, वालो
 चीरल चित्त धरेरीपातूंगाछा छिति

पापद्वेयीशभुं

તારાગરોડીપાપ્યારે તમ ચઢિગાનલરો
 રી, શાંતિ ખડગ તમતેગ કરોરીપાપ્યાનારેક
 ધરમરાજ લસકર તમ સાથેં, મોરો મંતરી સં
 ગલરોરીપાપ્યાનાશા મોહરાજ મકરધ્વજ
 જ પર, આયો તનખિન કોપ કરેરીપાચઢિ સુ
 ત મંતરિ યુત જહુ લસકર, રાગ કારણ સાવ
 ધ્યાન લરેરીપાપ્યાનારાવાલો સંયમ ખડગ
 ચારી, ધરમરોપ ધર ખડગ ગહેરીપાઆગમ
 સાથેં રણમેં જૂલે, દુર્ધર ત્રિપુદ્ગલ હનન ગહેરી
 પાપ્યાનાડા સાતનો ખય કર તીન પછાડ્યા,
 આઠ શોલનો ધાત કરેરીપાએક એક ષટ ઈગતે
 માડું, ચોથો ક્રોધનો ધાત ચેરેરીપાપ્યાનાદ્વા
 દશમે સુખમં લોભ પિછાડી, કૂઘો બારમઠા
 ન લહેરીપા મોહરાજને, ગજસેં પાડ્યો, એક
 હિં હાથેં ધાત વહેરીપાપ્યાનાપાજીત નગારો

तेह बन्धयो, तेरभी लूमें सुज वियरोरी ताका
यी दोय घडी रण लंती, यारित ज्ञानानंद
वरोरी ताका नाका छति ता

तापदपर्ययीशानुता

तारागरोडी ता मेरो पिया हे परम सत्या
सी, कवन करे हे पिया डी हांसी ता मेना रेका पर
नित छंडा पिंगलाभारग, सुजमना घर गभि
लाषी ता मेना शायम नियम आसन अनुरं
गी, मत्या हारध्यान धारण वासी ता प्राणाय
म सभाधि सुरंगी, मूलोत्तर सुविज्ञासी ता
मेनारा रेखे डपूर ड कुल ड त्रेह, जाहर मन ध
श डारी तायरम रंध्र मध्यगे हे पूरी, मन ह
नाद वियारी ता मेना ता जाहर योग युगति स
हु धिरता, आतम ध्यान विज्ञासी ता पांचवरण प
णतत्य सुदर्शी, परमात्म गत वासी ता मेना ता

પરમાત્મ અનુસારે કરતાં, નિલ્લ સદુ ત્વાવ વિ
કાસીના ચારિતના નાનંદ સંન્યાસી, જનને
તિણ નિલ્લ ચાસીના મેળા પાઠતિના

પાપદછવીશામું

પારાગ આશાયરી ફાગા કૈ સં વિચાર ક
રો ત્વાઈ સાધુ, દિવ્ય વિચારે મન આરાધો
પાકૈનારેકા જ્ઞે પરથમ સિધ્ધ ગતિ અનુભ
ધિયેં, સંસ્કૃતિ વિણ કહાં સિધ્ધ હોય સાધો
કૈનાશા સંસ્કૃતિ ચણિગતિ ભેદ કહાયે, તીનભે
દ તીગયેદ સુખનેના નારક તિરિભેં પરથમ ક
હિયો, નિર ભર નર બિન તેં કૈસે માનેં પાકૈના
શાયણગતિ પરથમ ભેદ બ્રહ્મનું, નર નારી
કુણ પહિલે જ્ઞયો પાજીલ જ્ઞડ પહિલે કુણ
કહિયેં, ઈગ વિના ઈગ કિહાંસે આયો પાકૈના
ઝાઈ નકી આદિ કિહાં કુણ જ્ઞાયે, આગમ

દિવ્ય વિચાર પ્રમાણે પાયારિત જ્ઞાના નંદે અ
નુભવ, એ સહુ ભાવ અનાદિ જાણેના પાકેના

પાપદસત્તા ચીરામું

પારાગ આશાયરી પાપ દત્ત મૂત એક અયં
ભોદે ખો, અજ તક જનું નહિ કોઈ લેખો પાપ અ
ટેકા લંગાલ માંહે મોટો ચરખો, કવન જનાયો
ચાલે તે પેખો પાપ અગાધા છોટી સી કીડી તેહને
કાતે, આઠ પહર અહનિ સિ મન ત્રાયો પા
ચાલત ચાલત ધાકત નાંહિ, ઇતિ નો જલ યા
મેં કિહાં સેં આયો પાપ અગારા ડૂંઝડી તેહની
નહિ કહિં દીસે, કાલને કહાં રાખી ત્રાયો પા
સઘલાઈ જનને ચરખો દીસે, આગલ પા
છલ ડૂંઝન દિખાયો પાપ અગારા કીડી ધાકતાં
ચરખો ન ચાલે, કેસો ત્રયો હરામી દેખો પા
તિનતે ચારિત જ્ઞાના નંદે, આપ મતે રહે

તમ તે પેખો તા અનાજાઈતિય

તાપદ અહુવીશમું

તારાગ આશાવરી તા અદભૂત એક અ

ચંભો ભારી, નિરખ સખલ આપો આપવિ

ચારી તા અનાદેકા પારાપાર રહિત સાગર

ખિચ, નાવ એક તિહાં નિરખો ભારી તા દાંડી

પાંચ ચાલાવે ભકું, પતવારી ઈગહે સુખકારી

તા અનાજાચે ઘિદિસિ ચિખિત પાર પરંબર, -

ભીતર સાહજ સુતા સારી તા ચિદિસિ તેન તર

ડ ફિરતહે, વાલો સાહજ ગોફલે ભારી તા અના

રાશૈલ સુનત ઊઠ બેઠે સાહજ, ભાલગએ તિ

હાં તસ કર સારી તા ચારિત જ્ઞાના નંદ સંભારી

આનંદ હરખલહે દુશિઆરી તા અનાજાઈતિય

તાપદ જોગાગ્રીશમું

તારાગ આશાવરી તા રાખ રાખ સખ ભગ

हिमाने, राम राम को डूपन रूपनो रागा रेखा
 डवाण राम डुग नगरी वासो, कहासे आ
 यो किहां लयो वासो रागा रा राम राम
 सहु लगेमें व्यापी, राम विनाहे कैसे आ
 जापी राम विनाहे लंगल वासा, पाछे को
 र्छ रूप की नकरे आसा रागा रा राम हिरा
 न राम हि राणी, राम राम हि हैरो तानिया
 रटन करत है डवन राम को, कैसे डूप जता
 यो वाको रागा उा लै के छ वाको डूप जता
 वे, तेहि लं सांयो मुह मन लावे सो निधि
 यरित ज्ञानानंदें, लने आपनो राम आ
 नंदें रागा हा छति

पद श्रीशंभु

पराग आशावरी योग समाधि यो
 ग आधारो, आगम भांहे तत्त्व विद्या

रोपायोगादेकाज्ञाननपरजे पार डी नारे, अ
 नुपम मेरु नगर सुज डारोपायोगाशा न
 में लव अनंतरहोहे, दुए समरथ ते गिए
 तां भानोपासादि अनंता गायु तेहनो, अ
 हु विद्य परिगत सिद्धिअभानोपायोगाशा
 शिंय नीय तिहुं लेह नहीहे, सख ननतूप
 तिलाव निहालोपाचारितज्ञाना नंद संजा
 लो, निभपापो पुनिवास विशालोपायोगा

पापदमेरुचीशामुंता

पापदमेरुचीशामुंता मंदिर अंके अनायाहम
 नेम मंदिरगादेकाज्ञान मंदिरके दृष्टा दृष्टा
 ने, अंके अंके मंदिर मंदिराने पंजी अंके अं
 तर, सख के सिद्धतायाप मंगलाशाहाडमां
 स अंके नहिं दीसे, डूपरंग नहिं अयारेपापंज
 नदीसे उहसे पिछानुं, पटरस त्रोगें वायारे

પામંગારાજીતો જ્ઞાતો નહિં કોઈદેખે, ન
હિંકોઈ રૂપજતાવેરોસખ જગ ખાયો તો
પાગ ભૂખો, તપ્તિ કબહિં ન પાવેરો પામંગારાજી
જ્ઞાતમ પંખી તાતમ મંદિર, પાછેકોનજતા
વેરોવાવહ પંખીકો જ્ઞે કોઈ જ્ઞને, સોજ્ઞાના
નંદ નિધિ પાવેરો પામંગારાજીતિ

પાપજત્રીશમું

પારાગહૂમરી પાઈતના કામ કરેજે જ્ઞે
ગી, સોઈ યોગ ન જ્ઞનેરો પાઈના દેકા મૂંડ
મૂંડાયા ત્વસ્ત્રમે લગાયા, જ્ઞેગી નાહૂમ જ્ઞને
રોજાજકતર પહેરી રણકું જીતે, સો યોગીહ
મ જ્ઞનેરો પાઈતના શારાજ વસકર પાંચો
જીતે, દુર્ધર દોયને મારેરો પાચાર કારકે સો
લપિછાડે, સોઈ યોગ સુધારેરો પાઈતના
પાજગૃત ત્વાયે સરવ સમયરહે, પરમયા

રિચ કહાયેરો જ્ઞાના નંદ ભહેર મત વાસા,
સો યોગી મન બાયેરો ઈતના ડાઘ ઈતિા

તો પદ્ધતે ત્રીશ મુંગ

તારાગ હૂમરીયા વાદિન કું નહિ બનતા ભજત
કું, કૈસા ધ્યાન લગાયોરો વાના ટેકા નટા વધા
રી ભસ્મ ભગઈ, ગંગા તીર રહાયોરો ઊરધ
બાહ માતા પતા લેઈ, યોગી નામ ધરાયોરો
વાના પાચાર વેદ ધ્યનિ સૂત ધારકર, બામ
ણ નામ કહાયોરો શાસ્તર પઠે કેમ ગેડે જીતે,
પંડિત નામ રહાયોરો વાના રીંસુન્નત કરે
મલ્લા બંદે, સીયા સુન્ની કહાયોરો વાકો રૂપ
ન બને કોઈ, નવિ કેઈ બતલાયોરો વાના ગુણ
જે કેઈ વાકો રૂપ પહિયાને, તે ફિલ સાચ નતા
યારો જ્ઞાના નંદ નિધિ અનુભવ યોગે, જ્ઞાની
નામ કહાયોરો વાના જાઈતિા

तापहयोत्रीशभुं

परागहुमरीगं जैसो योगरमावो रसा
 यो गं जैसो योगरमावो रे गं गं देका जरम
 विलूति जंग रमावो, दया तीर मन लावो रे
 ज्ञान शो यता अंतर घर में, आतम ध्यान ल
 गावो रे गं जैना धा घरम शुद्ध होय भुंहरा
 धारो, उन्धो रो समस्तारो रो सुख संयम डो
 पीन जियारो, लोहन निरोग धारो रे गं जैना
 पारा अतुल्य प्याला प्रेम मरसा जा, व्याज रहे म
 तवा लोरो ज्ञाना नंद लेहर में लूले, सोयो
 गी महवा लोरो गं जैना उा छति

तापहपोत्रीशभुं

परागहुमरीगं हुं सहसानी ननुं धुं तु
 म झे हुं तर डारे रो हुं गं देका तर डत तर डत
 तर ड हुं हरानी, तं मत रीस यर डारे रो हुं गं

એતલા કાલ નપુંસક બની, મંદિર માંહુરહા
 વૈરે ॥ સઘલાઈ માનસને તૂંદેલે, એહિ અય
 ત્વો આવેરે ॥ હુંનારા આસ પાસના અમને
 દેખી, ફરિજા ભાવ બનાવેરે ॥ વલસત્ત સંભ
 લ મોડું છાંડે, મોરી હુ રમત બવેરે ॥ હુંનારા
 તૂંતો નિરલલ ત્વયો મતવાલો, થારી કવન
 ચલાવેરે ॥ અમ વલસત્ત જ્ઞાના નંદ સાથેં, અં
 ગો અંગ મિલાવેરે ॥ હુંના જાઈતિ ॥

પાપદષ્ટીશામું

પરાગવસંત ॥ યોગી યાસે ચિત્ત રમાયો,
 યાકી ભગતિ કુરત હું યાના રેકા મેરો નો યો
 ગી બાલો ભોલો, જરમ યારી મન ભાયો ॥
 યાના બેયહુ દેખે સોઈ સોભાવે, મતવાલો
 જગ ભાયો ॥ યાના યા યોગી ખાતર ઘર ઘર
 ભરકી, યહુ યોગી અબ ધાયો રાયાના અમ

ने चत्सत्तयाकुं मान्यो, मेरो यित्त लोत्तायोपाया
 पाया निरलोत्ती निरलंकी योगी, योगी योगरमा
 योगाया नानिधि यारित ज्ञाना नंद मूरति प्राण
 पियारो पायोपाया नाडा र्छिता

पापदसाद्वीशमुं

पापगवसंतपादेजी र्छंग नारी, सतिथशि
 रोमणि त्पा र्छपादेगारेडा रूपचंतले नागी त्
 टके, सजहिडे मन त्पा र्छपादेगाशास्यलार्छम
 नस तेहु रमाये, मुनि न्न शोत्ता र्छपादेगा
 त्पोगी न्न तिनं नां हि जताये, योगी यित्तरमा
 र्छपादेगा रापंडितयाकुं लाड करतहे, अह निसि
 यित्तरमा र्छपादेगा योगी सर अंगो अंग रमाये,
 हाथो हाथ बुलायोपादेगा र्छनने निरंजी मुनि मनया
 ले, ध्यान घरे यित्त लायोपादेगा निधि यासित्त
 ना नंद पायो, या नारी यित्त लायोपादेगा न्ना

तापहरजडत्रीशानुंता

तारागवसंतता सुगली ने पिताए, योगी
 यासें गित रमायो ता सुगारेका अह निसि यो
 गीके संग जेसी, लग नन लान गमायो ता सु
 तागा अपने मन डगि अम जे दीयो, यक्षिदि
 शिवात हुनायो ता सुगा मेरे तो घरसें काम न
 ही हे, योगी पास रहयो ता सुगारा र्छत नी ड
 हुकर घरसे निकसी, योगी वल्लभ लायो ता
 सुगानिधि आरित ज्ञाना नुं ह योगी, मिलन
 र अंग मिलायो ता सुगाउता र्छति ता

तापहरजोगयालीशानुंता

तारागवसंतता मेरे से रहुं सोजी, पियाग
 यो परदेशी ता मेने टेका रितु वसंत फूली वन
 राई, रंग सुरंगीत देशी ता मेना दूर देश गये ल
 लगी चालम, फागल जे कोन आयो ता मेना

निर्मोही निस्नेही प्रिया मुग्ध, दुष्ट नारी लप
रायोपभोगारा वसंत भासनी रात गंधारी
कैसें विरह जुल्योपभोगा छितने निधि यारि
अपुत वल्लभ, ज्ञानानंद घर आयोपभोगा

पापदयाजीशमुं

पारागवसंता भेरे प्रिया की निशा नी भेरे
हाथन आवेपभोगा देहा रूपी दुहुंतो रूपन दीसे,
कैसें इरी जतलावेपभोगा धा न्येति स रूपी तेह
प्रियाई, दुर्म जंघ कैसें आवेपभोगा सिद्धस
नातन अपवर्णनं जिनसन, कैसें प्रियारसुहा
वेपभोगा रा वेदपुरानमें नहिं कहि दीसे, दिष्ट
परत्वावरभावेपभोगा यातें गारित ज्ञानानं
दी, जे कहिं रूप उहावेपभोगा उठा छिति

पापदजेकृतालीशमुं

पारागसारंगी क्यों कर महिल जनारे

પિયારેા જ્યોંગાદેકા પાંચ ભૂમિકા મહાલજ
 નાયા, ચિત્રિત રંગ રંગાવેા જ્યોંગાશાગો
 ખેંખેહો નાટિકુ નિરખે, તરૂણી રસ લલચા
 વે, ઈક દિન જંગલ હોગાંડેરા, નહિં સુખ સંગ ક
 ધુ બવેા જ્યોંગાશા તીર્થેકર ગણધર ગાલ
 ચક્રિ, જંગલ વાસ રહાવેા તેહના પાણ મંદિર
 નહિં દીસે, ધારી કવન ચલાવેા જ્યોંગા શાહ
 રિહર નારદ પરમુખ ચલગમે, તૂં જ્યોંગાલ
 ખિતાવેા તિનતેં નવનિધિ ચારિત આદર, શા
 નાનંદ રખાવેા જ્યોંગા શાઈતિપ્ર

પાપદખેંતાલીશમું

પારાગસારંગા જ્યા મગડૂરી ખતાવેપિ
 ચારેા જ્યાગાદેકા અપની કહા ચલાવેાપિ
 પાદેકા કવન દેશ કુણ નગરીસેં આયા, કહા
 તુમ જાસ રહાવેાપિ નાશા કહા બિનસ લુમ

जागे मगडू, किस जिय दाज जिताये॥ कुहा बने
 का भद्रसद हेगा, कैसो विचार रहये॥ पिनाशा
 थार दिनांकी यादनी हेगी, पाछे अंगार जतावे
 पाछर घर दिरतां थाराहि मानस, अंगुलीयां
 धिजलाये॥ पिनाशा तिनते नू, मगडूरी छांडी,
 लग सम समता लाये॥ तो नव निध थारिअ
 सहारे, ज्ञाना नंद पद पाये॥ पिनाशा छति॥

तापते तादीश भुंता

तारागसारंग॥ जिन वासम कुहो कुण गति
 भाहरी, वासम हीं गति नारी॥ जिनादेका सु
 नो सजी तुम वेग मन्ताये, सछियां जाये नि
 हारी॥ जिनगाशायां दनी राते भद्र धन शर
 आय लयो दुजेदारी॥ विरह व्यथार्ये अम
 ने जिन त्वर, सुष नहिं पाये सारी॥ जिनगाशा
 न जजिन मछली सम रास चलती, विरह नल

ભઈ ભારી ૥ ઈતને જ્ઞાતા નંદ વાલમ આગે,
ચારિત સંગ સુખકારી ૥ જિનના આઈતિ ૥

પાપદયુભાલીશમું ૥

પારાગસારંગા સેઠ બેઠે સારંગ મહતમે
પાસેનારેકા સેઠાની મોહ નરપતિ બેઠી, બેરા
ચારુ અનોપમેં ૥ સેના મિથ્યા મદરધ્વન ભમુ
ભાઈ, બ્યાપારેં ગણિ કોપમેં ૥ સેના શાહિંગી
હાલ જિહાત જિહાઈ, સુએ કરે નવરંગમેં ૥
સેના કનક રતનનાં ભૂજન પહિશ્યાં, વોકે બે
સે રંગમેં ૥ સેનારા લેજન કાર્ગલે સ્યાહી રાખી,
સેઠ ફહલાએ નગરમેં ૥ સેનાવાતેં લોક અમાસ
હુ રાખી, પરખી મેલી કુહારમેં ૥ સેના આતેહ
ને કાગલ કરકો દીધો, બચા નિચિંતા પલકમેં,
સેના સહસલાખી કીર ડોનાં કાગલ, લેવે દેવે
ખલકમેં ૥ સેના જાગ્યાર દિશા વર હાર કરી નિ

न, त्वारी सराफ़ पर देशमें। सेना से हूँ हूँ
 फ़रोड पतिहे, हूँ सम नहिं कोई देशमें। सेना
 पा नज नन सहु निन मांगत आया, की
 धो दिवालो भगतमें। सेना अजतो होइयो
 गी त्वये त्नागे, भाल दीधो सहु सुन नमो। सेना
 डा नै से तेसे मेडल यल गमे, डवडी नहिं छिग
 जारमें। सेना हार सुनन कोई नहिं साथे,
 त्वरि जराजी वार मो। सेना डा गमे हूँ विचार
 करी त्वरि जारे, पुण्य पाप लीयो हाथमें। से
 नातिन ते नयति विचारित अविचल, ज्ञानानं
 हूँ यो साथमें। सेना टा छिता

पापपीस्तालीशामुं

पारागरांगता साहिज हेतरे संगमें,
 सागारे डा नके दरय अपरिमित होगा, डज
 हि न पूरे संगमें। लेना देना डछु नहिं न

કે, ત્રોગો અહનિસિ રંગમેં સાનાયા નિમ
 નિમ ત્રોગે તિમ તિમ ચાધે, ક્યું ત્વરકે મતિયં
 ગમેંમૃગ મદગંધે મૃગ સમ ત્વરકે, ઘટ અનુ
 ત્વ નહિં રંગમેં સાનાયા નિમિલ ગંગા નીર
 ને લાધો, ખારી ફુગ પીવે વારમેં તિનતે નિ
 લ ઘર ચારિત સંયુત, જ્ઞાના નંદ ભેવો ઠાઠ
 મેં સાનાયા ઈતિ

પાપદ છેંતાલીશમું

પારગ કહેજા પા સંઈયાં મુજ ગેંદા મંગા
 યદે, ગેંદા કી આઈહે જહારા જિંયાલા યાર
 મોહ નારી મિલાયદે, ચારોંકા ચાહીહે મિલ
 પાયાનારેકા રૂપ વંત મોહ નારી મિલાયદે,
 ઉત્તમ કુલ ગુણ ધાપાયાના પ્રહિલી નારી મુ
 ઝ ત્વરકાયો, પર ઘર રમવા હાલાયાના તેમુ
 ન દૂતા પણ કહલાયો, નગ નન કહે તે ઈ

नालायागारा सुकुलीनी मोहे नारी भिदे
 ले, तो अभयित सुज लायायागा छत
 नी सुनकर जायद भंतरी सुमतिनो भेत
 करायायागागा घरनी संगे हरज घरी ने,
 अंग रहे लपरायायागागारिअ आहर झा
 ना नंदे, नयनिधि सहज लहायायागागा

पपदसुडतालीशामुं॥

पाराग डहेरजगा किस भिस बखीं पणि
 हार डूरे, पर आसन योगी कागजे यावदा
 दुए भिस पियाकुं मनाय, मिलियो पिछ पर
 देशी कागकुगारे कादेश नगर नहिं बनुं ब
 जे, बत पातन ननायागमिनाशा नाम गो
 त बको कछु नाहिं, कैसें निरजुं लायागमि
 गनि मोही निःसनेही पिया भुज, दुएरी
 तें समलयागमिनाशा मोसें पहें जेड

રથો, મુજ જિન જિન ન રહયાા મિનાજ
 જતો મોસેં રૂસડ ચાલ્યો, ચાલત પૂછે ત્યા
 યા મિનાડા વિરહ વ્યથાયેં તન મુજ જૂ
 રે, કિણ સું કહિયેં ધાયા મિના પિણિ સંય
 મ સુત સમતા સાર્યેં, જ્ઞાના નંદ રમાયા
 મિનાજા ઈતિ

પાપદગ્ધતાજીશમુંગ

પાપગાકહેર જામરે ત્રોલે નવાજ, કાલક
 નેકી સયરકું લે ચાલો છામ મે ચાલતા મેરી
 પ્યારી સુનાહે, અજતો તમ મેમ સંગ ચાલો
 છામ મેનારેકા દોય ઘોડે પર અમ કિઓ -
 જન, તમ પાપ ચાલો પ્યારી સંગ અદીન
 પામેનાશાજન પાપ નાંહિ અજ હમ હાથ,
 દીલ નકરો પ્યારી ચાલો હમ સાથા મેનાત
 મેજાતર અ મ દુઃખ જહુ કીન, પ્યારી -

મત છાંડે અમને દીનતા મેનારા નારી કહે પ
 રો ત્રે નિગોદ, થારે મારે કુણ કરે વાત નિ
 ખોદા મેના અમ અજ ચાતું કિંહાં થારે સં
 ગ ધૂત, તું મૂરખ શિર ખોલ કુમૂતા મેના ડા
 ઈતની મુનકર ત્રયોતે શિદાસ, કુટિલા અમ
 જાની કુણ કરે આસા મેના તિન અવસર
 જહી નિધિ ચારિત, જ્ઞાના નંદ મૂરતિ ત્રલે
 સુખ ચિત્તા મેના શાઈતિા

પાપહ્યોગાણપચાશમું

પારાગ કહેર ખાપા એક અચેત્તો મુલ મન
 વશિયોપા મેના રેકા ચાલતો હાલતો ડંગર
 દીઠો, વિચેમે એક સિખર ઊંચો વર્મિયો
 મેના શા છોટા પાંચે શિખર નમું ચણિદિ
 શિ, નાના તરૂ વિણ મંડિત રહિયો મેના
 સરવ કાલ સાગર વિચર રહિતો, કવન ચ

सावे ते अम कहियो॥ जेना राभा नस नहिं
 मोर तेह भांटी से, ध्रुव अ ध्रुव पागो तेह भे र-
 हियो॥ जेना दुंगर जिय नय निधि थारि न
 युत, छाना नंद भूरति गुण गहियो॥ जेना

तापदपथारा मुं

पाराग कहै रचा छोरी जामन की छोरी
 जामन की, अंगिया दुं अंतर ल गायक य
 ली राहाथ में पिंर रा गुलाब की छडी, तरे ज
 नर में घुस्ती जडी॥ जे याला भेरे लोले पि
 या, मोरे लोले पिया, मो पर नंदुंडा डाल के
 गले॥ मेनाटेका भेरेहि रघु जिय राजती,
 कछु नहिं भागुं तो सुंरति॥ मेना मोसें पिया
 तम काह विलास, हुं थारे रंग यरागारी दसा
 मेना रा नरे थारा मन में रहि ओसी हुंस, पे
 हे लेहि जननि करति दूसा॥ मेना विन जाल

म मेरो विगमे ज्ञान, ज्यों कर वीते दास नि
 दासना मे नारा अजला के पति गति मति
 ज्ञान, अनुपम शील लूषण गुण जाना
 मेरे नार्छत न वनिधि आरिच रंग, मिल
 गमे ज्ञाना नंद भुरंगा मे नागा

तापेछजे कायन्नमुंग

पाराग सोरहा प्रीतके कुंहे पडो नागा
 जे याता यातम नारिके कुंहे पडो नागा वाणा
 देका जे तम नारीके कुंहे पडि हो, कोरि नत
 न भन राजी रहे नागा वाणा गा नारी काली
 नागन सरिजी, देजत चित्त जामा जोल के
 रेगा वाणा नारी संयोगे जरम दत्त परभुज,
 नरके दुरधर दुज्ज येरे रेगा वाणा गा माद्र
 कुमर भुनि नारि संयोगे, वरस यषिचीस
 गिहिवास दियो रेगा वाणा नारी की प्रीते छ

નત્રવ પરત્રવ, સુખ ન રહે પગ જંથ ત્રયો રો
 વાળા ડાળીત્તમ નર ઈત નાહિં જતાયે, ધ્યાન ધ
 રે વલ માંહ રહે રો વાળા નિરમલ નિજ ગુન યા
 તમ ધ્યાને, સુદ્ધ સમધિ ત્રાવ લહે રો વાળા
 પાતિ નતે વાલમ તમ પણ સમ ભે, કુદિલાની
 પ્રીતડી પરિહરો રો વાળા મોસુંતો નિધિ ચારિત્ર
 આદર, જ્ઞાના નંદ સુખ રમણ કરો રો વાળા પા

પદ જાવન્ન મુંગ

પારાગ સોરઠા દેસ માંહરો પિયાકું જતાય
 દીનેરે, મેંતો લેશેંગી ભેગા નિયાકો વેસા દેનામે
 ચાલતા ફોઈ સોજી પિયાકું જતાયે રી, મેંતો ભ
 શેંગી વાલમ પાસા ફોનારેમા સારી જગ્યા પૂ
 ણીયો, વાલમ ભ્રમો દેશ ફોઈમે સાચે નહિં લ-
 હો, ભે કાગલ પહુંતે દેશા ફોના ધા જ્ઞાની જ્ઞાની
 સજ કહે, મોકું ન દીસે જ્ઞાના મેંતો માયો જ

જડું, પિયા રૂપ કહે માતાકોળાસાસબ્જ ન
 જૈસો ભે ખિલે, પિયાકું કાગલ મેલા કાગલ ચા
 ચી મુન લખે, પાછો ઊત્તર ખેલાકોળાકાજ
 લગા કાગલ તેહનો, નહિં આવે જમ પાસા તબ
 લગા જૂઠી જાત સહુ, નહિં પડ મોકું આસાકો
 પાજાઈતને જોઈ વિચારમે, નિધિ ચારિતકે સં
 ગાગ્યાએ જ્ઞાના નંદ પિણી, રમણ કરે સુખરં
 ગાકોળાપાઈતિ

પાપદત્રે પન્ન મુંગ

પારાગસોરડા મેંતો કેસે પિયાકું એણી
 પિયા મેરો યોગિયાંકો વેસામેંગારેકા મેંતો
 કન્યા તૂપકી, બને સફલ બિહાતા ઘરસેં નિદ
 હું કુણપરેં, કહો સખી ચતુર સુબનામેંગાધા
 સતિય શિરો મણી. અમ જિંદ, બરખ પારી શિ
 રમોલાદીસું નહિં જગલોકમે, માફરો મોલખ

मोला मेंगाशाजिन परग्या छित्तम पुइष, आ
 न धरे छिन राता तेपण दरशन माहुरा, दरश
 न जहे तिल मात्ता मेंगाडा मेंतो भन गमतो
 कियो, छांडी लग बन बाधा हूमतरहे बावमपि
 ले, पसरे लग लग बाधा मेंगाडा कन्या मेहवि
 यास्तां, आय मिले तत कासा ज्ञाना नंद योगी
 पिया, यारित युत लग पासा मेंगापा छित्ता

गोपदयोपनभुंग

गाराग सोरठा कोछ योगी हूमकुं बननेरी
 मेरो कोछ नामकुं बनता कोनाटेका भानस न
 हि हूम नारी नाहि, नाहि नपुंसक बनता कोछ
 गारागदादा बाबा नहि हूम कामा, नाहूम दुष
 के बापा कोना नाना मामा हूम नहि मोसा
 कोछसे नहि आसापा कोनारा मेरा पोतरा
 गोपक नाहि, नाती दुहित न बनता दादीया

यी बेटी पोती, नाहम नारी भाना को नाउ
गुरे बेला नहि हम नाहूके, योगी योगी नाहम
को ना पाये बत मे नहि हम कोई, नहि कोई कुल
हा को ना जा घर शब ज्ञानी सिद्ध न नाभी, शि
व वासी हम बत ना को ना या रिच न व निध अनु
पम भूरति, ज्ञाना नंद सुबत ना को ना पाई ति

रापट पंथाय न्न भुंज

पाराग सोरहा जडि छाजा नरे तू जडि द
गा जा न प्यारी तू जडि छाजा नरे तेरे
जातर डूगर हरि जिय, रही दुःख सद्यो में अ
पारा हांसी जूसी जहु नातरां डीयां, तू कोई
तू खि गवारा तू जडि ना धा डवडी सोरे तेरे जा
तर, माहुरो डीयो मोला घूंट ड योगी यति
सन्यासी पा भुंजित कियो ते रोला तू जडि ना
रा मुहं जांवी जानत झाडी, जहु विध वेस

કરાયા કપટ કરી સહુ પાખંડ કીધા, જન બૂઝ્યો
 મન ભાચરે તાતું જડિના આધર ઘર ભર્યો તેરે
 સાથે, પોતે પાપ ભરાયા અજન તું કાહ જો સે મોહું
 તું કપરી ની દિખાયા તાતું જડિના શા ખેસો દે-
 ખી ભયો હું ઊઠાસી, નિધિ ચારિત્ર લહાયા
 જ્ઞાના નંદ ચેતન મય મૂરતિ, ધ્યાન સમાધિ
 ગહાયા તાતું જડિના પાઈતિ

પાપ છપન્ન મું

તારાગ મહારા પ્યારે સાહેજ શું ચિન્ત
 જાયોરે, સાહેજ દૂર કહ જાયોરો પ્યાવાટે કા સાહેજ ખેન
 હીંદે ભગવ્યાપી, નહિ કહે ભેદ જહાયોરો પ્યાવાણા બેકે
 ઈસાહેજ ભેદ જતાવે, તેજ હુરા ભગ પાવે, પારસનાથ
 કહે કોઈ જરમા, વિષ્ણુ શિવ કહે જાયોરો પ્યાવ
 રા ધ્યાન ધ્યેય ઈગ પારસ, રૂપ ભ્યોતિ રૂપ
 જરમ ભાવે કાકે ચલાવ્યી જ્ઞાની તે વિષ્ણુ, શિ

ययासी शिव त्वायेरेण ध्यानाशाब्देति रूपेणा
हे ज तो र्छिगही, तिनसुं ध्यात जगायेण निधि
आरित्त ज्ञाना नंद भूरति, ध्यात स माधि स
मायेरेण ध्याना शाब्देति

रापदसत्तावन्तमुं

पाराग मङ्गरादेजो पिया आगम नद्वेरी
आयो, नाना त्मजेन जायोण देवादेका यिनय
कनकनो घाट जनायो, संयम रतन जगायोण
निरभत ज्ञानको हीरक जिह्वे, दरशन भानक
त्वायोण देवाणां जायक वैदूर्यनी पंगति भौजिक
ध्यात जगायोण सुभिति गुपति लीलम विद्रुम
निहा, शेष तत्त्व क हलायोण देवाणां मे सङ्कु त्म
षण भौत भभेला, निरजत यित्त लोत्वायो
पहरषे निधि आरित्त निहाजो, ज्ञाना नंदर
मायोण देवा उाब्देति

पारपदञ्जहावन्नमुं

पारपमल्लाराज्ञानकी दृष्टि निहालो वा-
 जम तुम अंतर दृष्टि निहालो पावागारेका जा
 ह्य दृष्टि देखे सो मूढा, कार्य नहि निहालो घर
 म घरम कर घर घर त्रस्टे, नाहि घरम दिजा
 लोपावागारा जाहिर दृष्टि योग वियोगें, होत
 महामत वालो पा पायर नर निम मद् मत वालो
 सुंज पित्वाय निहालो पावागारा जाहिर दृष्टि
 योगें त्वविन्न, संसृति वास रहानो पातिनते
 तव निधि पारित आधर, ज्ञान नंद प्रमानो
 पावागारा चिता

पारपदजोगासाहमुं

पारपमल्लाराज्ञानकी दृष्टि विचारो, सा
 योत्वाचि जातम दृष्टि संत्वारो पा सागारेका
 अनु करमें शुद्ध ज्ञाने अनुत्तर, होय सकल सु

विचारोपादाने ज्ञेयही ज्ञेयता आह. अहंकार
तम सुं निवारोपासानापादान. दृष्टिने अंतर
त्वाये, सुद्ध इष्टि इष्ट पद्विद्याना, अंतरातम
ज्ञानातम त्वाये. होय परमातम अनोपा. सना
रापरमातम ते निष्क गुल लोणी, यारित झा
न ज्ञेयानोपज्ञाना लंद येतल मय भूति, आ
नंदत्वाय सुलनोपासाना डार्छिता.

पपदसाहसुं

पारागमन्कारा अनुत्तव ज्ञान संत्वासे
साधोत्वा छं भंत जेइत हं यारोपासाना देडा
ज्ञान विज्ञाने फिरिया त्वांजे, अंध नर समय
न डोलेता आगमभांते देश आराधन, सर्व वि
राधक ज्ञेयाना सागाशा फिरिया छोडी ज्ञान लं
माने, पंगुल नर सम अनोपा सरव आरा
धन, दिव्य विचारें, देश विराधक मानोपा सा

રાતિ નતે જ્ઞાન સહિત હે ફિરિયા, ફરતાં કા
 રજ સારો પાશ્વિમ અંધ પંગુલ દોનુ મિલકર, વ
 નસે નિસરે સારો પાશ્વિમ રાતિ નતે એકંતમ
 ત પોષે છાંડી, અંતર ત્રાય વિચારો પાશ્વિમ
 મન્નય નિધિ ચારિત સંયુત, જ્ઞાના નંદસં
 ત્રારો પાશ્વિમ રાતિ

પાપદગ્ધેષશઠમું

પાપદગ્ધેષશઠમું સૂનો સખી મોડું લૂંટ
 મયાયો પાશ્વિમ રાતિ બહુ વાસરસે વિનય વ્ય
 થાયે, અંગે દુષ્ણ રહાયો પાપદગ્ધેષ મન્નય નસ
 નાન ફરી અમ, લૂષણ અંગ રહાયો પાશ્વિમ
 રંગ કસૂંબા ચૂનડી પફિરી, પાંચ મીચરત રહા
 યો પાશ્વિમ યોગી મતવાલો આયો, તોલે ત્વગ
 તિ બહાયો પાશ્વિમ રાતિ ત્વર મોસે ગીતગ
 વાયો, સાંભે નાયે નયાયો પાશ્વિમ મહત્ત વિચે

સેને પોદી મોને રંગ લલચ્યાયોા સુનાડાત
 નમય એકંત જંગે લપલ્યા, રચાગે નીંદ જિજ્ઞા
 યોાનાણદી પાણ હસી દોડી આઈ, મોડુંતોમ
 ચેકાયોાસુનાશાભોર ત્રયો બિહ ત્રાડયોયો
 ગી, ના બનું વિગ માયોા સગિ કહે સ્વામિનિ
 કુમલાની, મૌન કરી સરમાયોાસુનાયાતિનજ
 વસર નિણદી તિહાં બોલી, હસકર કરવત લા-
 યોાગતે નિધિ ચારિત નિત્યસાથે, જ્ઞાના નંદ
 ખેલાયોાસુનાડાઈતિા

પાપદબાશહમું

પાપગાજિહાગામેરો પિંચા સગિ દેખ
 મનાયોામેનાષ્ટેલાપિયા જિનારંગ મહેલજિ
 ચ, સૂની સંદેહ રહાયોાજ્ઞાન પાન દુઃખ પાય
 કમોડું, ક્યુંકર નિય સમભયોામેનાશાશો
 લશ્મંગાર એ વિરહ વ્યથાયે, કેસેરચણવિ

જાઓના જંગ જંગ છિન તંગુર માહુરો, તેસેં ક
 હું ચિન જાઓના મેનારાઈતને ચારિત પિત્તે
 સ્વર્ગે, જ્ઞાના નંદ પિયા પાઓના ગરીબ મતાપે
 નિમ નલ જરખેન, સેન ઘરી મયે કાઓના મેનારા

પાપદ્યેશાઠ મુંગ

પાપજિહ્વાના તું જાણૂરાને જ્યું મારે મૂઠા પા
 તું ગારેકા જાણો ત્યોણો હન જાણૂડો, નહિં જ્યું
 ઈ જ્ઞને મૂઠા જાણા માંહે ખેલે જ્ઞહ નિશ, ચાત
 વિચારો મૂઠા તું ગાણા ખેલત મિસ છોરો થારા
 પાસેં, રમણ કેરે ચિત્ત જોલાતું કુસલાઈ નિ
 ત્ય ભટકાવે, ઈત યુત. કેરે કમડો જાણું ગારા
 નિધ્ય નિર્ધન નહિં તુલ સરિખો, નહિં જ્યું ઈ મા
 ને નિહોરાઈતને ચારિત જ્ઞાના નંદે, છોરો
 જિયો ચિત્ત ધોરા તું ગાણા ઈતિ

પાપદ્યેશાઠ મુંગ

तारागजिह्वागालगुदे निरपेज डोन
 दिजाया निगटेडा अपनो अपनो हठ स
 हुताने, कैसें मेज मिजायावेद पुराना सज
 हीं थाके, तेरी कवन येजाया ल्वाशा सज
 ल्वा निज गुदे ताके करन. भदगल छिपर
 हायागयान ध्यान कुछु लने नाहिं. पोते
 धर्म जताया ल्वाशा योर योर मिल मु
 लकने लूंख्यो, नहिं कोई नृप दिजलाया
 किनके आगल नरघ पूहारे, अंधो अंध प
 लाया ल्वाशा आग भ देजत ल्वा नयिति
 रंजुं. भन गमता पेज लाया तिनते भूरंज य
 र्म धर्म कर, भतजूडे भन लाया ल्वाशा र्चन
 डारण ल्वा मत पेज छांडी, निधि चारित्रज
 हाया ज्ञानानंद निज त्राये निरजत. ल्वा
 पाजंड लहाया ल्वाशा र्चति

तापदपांशाहमुं

तारागजिह्वागालगगुरे मूरजे लगत लना
 आलगाटेडा मूरजे मूरजे जहुषी लगलन, गूढ
 पंडित के छे लया पंडित मूरजे मूरजे जहु लन छी
 से, लग भतलज जेहे तयागालगाथा पंडित
 पंडित नहिं को छे लगमें, कजहीं को छे लनाया
 दिव्य विचारी तेहनें लाजे, संसृति आनप गिन
 आलगाशा तेहनुं छरीन लगमें पुल्ल, ते तारक
 लग भांहा तित्तनें नवनिधि थारित लाये, ज्ञान
 नंद अथाहा लगाडा

तापदछाशाहमुं

तारागरामग्रीग निरपेक्षता मोहुं लार्छी
 पियातमानिगटेडा पक्ष पातमें घर घर बर
 डी, नहिं निरपेक्ष दिजलार्छी पिना संयोगी सं
 योग नकीनी, योगी योगन लार्छी पिनाशा

संन्यासी संन्यासन कीनी, जाभाण जाभाणी
 साध्यापिनासम सनेही रामदीप्यारी, यनिग
 एयतिनी बाध्यापिनासा अपने अपने मत
 पण गहेला, सह दुनिया जहुराध्यापिनापणना
 न्नाणं कोणहे सायो, भवनी तो तरभाध्यापि
 पाडादिव्यविद्यारे नि न अनुभवतां, लग पाजंड
 दिभाध्यापिनानिधि चारित ओड ज्ञाना नंदनो.
 विमल वयेन सतसाध्यापिनासाध्यापि

तापहरसडशाठमुं

तारागंरामग्रीपायासम वयेन सुहाध्यापि
 या अभवाना पक्षपात नहिं दिव्यविद्यारे. नि
 न अनुभव दिभसाध्यापिनाध्यापि सुभ विर
 भाग यति कहिये, छायाति धर्म धराध्यापिना
 त्वय विर विगन संवेगी कहिये, योग यरणा नेयो
 गीपापिनाचारित्र त्वाय संन्यासी न्वनी, जरा

મન જરમ ગુણ ત્રોગીપિનાગાસાદિજ રમણેતે
 રામજા પ્યારા એકરૂપ સદુ ત્રાઈપાપિનાનિધિ
 ચારિત્ર જ્ઞાતા નંદ અનુભવ, ધ્યાન સમાધિ સુ
 હાઈપાપિનાગાઈતિા

તાપદગ્ધશઠમુખ

તારાગરામગ્રીના નારી પ્રેમ નિવારો સાધો
 ત્રાઈપાકુરિલા નારિ નિવારો સાનારેકાકુરિ
 જા નારી યોગે સાધો, તુમ ગતિ ચણિ દિસીકે
 રો સાનાતે તુમ મોહ મદ પાન કુરાઈ. ઈતશિત
 કલહ વિખેરો સાનાપાનિર્નર પાણ એહની
 થાહ ન પામે. નૂપર પંડિતા બ્રાણાઈદ્રાણીકે
 પગતલ લોટે. ઈદ્રાદિક પરમાગો સાનારા
 નારી પ્રેમ વિલૂથે ઢોલો, નહિં જ્યુઈ સમજે છે
 જો રાસાના તિનતે નવનિધિ ચારિત્ર સંગે, જ્ઞા
 ના નંદ મેં ખેલો સાનાગાઈતિા

तापहजोगोतेरमुं

तारागरामग्रीत नारी मेम लगावे साधो

त्वाँ, नान्नी नारी रभायोत सागारेक जेण सं

योगें योग लगावो. सहल प्रसिद्ध शुभ त्यावां

सागानिल परत्मावने देवे योगी, क्षण त्वर

अंग लपरावो सागाद्या अविनाशी अमलं

ता तुम गुन नेहिल शुभ आचारो सागाळ

पुद्गल चन लावरे, न्यारा, अहनी भभता वा

रोसागारा महेरा सह योगी पण वंछे. अह

नो संग सुंजरो सागा निधि यारित इतना

नंद प्रेम, जेले नारी आगो सागा उाँति

तापहसीतेरमुं

तारागरामग्रीत अनुभव योग रभायो

साधो त्वाँ निल घर अंतर त्यावो सागारे

कामेसा तेरा इहा इरतहे, नहिं कछु तेरा त्या

યોગસાનાજગજન કુરિયા કહા દિખલાવે,
 કહાજગજન સમજવોગસાગાથાનિજતિ
 જમત પંખ હઠતાવારો, અંતરભાવ વિચારો
 યોગસાના હાલા હલ અજ્ઞાન નિવારો, જ્ઞાન
 સુધારસુધારોયોગસાગાથાતત્વ વિચારે પ્રેમ
 લગાયો, નિજગુણ વિમલ નિપાયોગસાનાન
 વનિધિ આરિત પ્રેમે આદર, જ્ઞાનાનંદરમા
 યોગસાનાઝાઈતિ

પાપદએકોત્તેરમું

પાપજાળંગલોપાતુમસખિ નિરખોરે
 બાઈ, સોતડી લેગઈ અમ વાલમચાતુનારે
 કાઝાગેં આગેં પિયા ચેલતહે, પાછે સોત
 ડી વાઈપાદાસી પણ છે તેહને સાથે, કુરિલા
 ચિત્તલોભાઈપાતુનાશાઅમને લક્ષણ એહ
 વોધીસે, વાલમગયે ત્વરમાઈપામોહ ભૂપ

તિકે બલેં અટક્યો, અજ નહિં નિકલે બાઈનાતુ
 પારાઓં થાદિક તેહને રંજવાલા, હોટ વિષય
 દુઃખ દાઈનાતેહને ચેષ્ટિદિસિ સાત જિસનેહે,
 અહો નિશા બંપર સાંઈના તુનાગાદાસી યુત કુ
 દિસા તિન પાસેં, રમાણ કરે ચિત્ત લાઈનામદિરા
 પાનેતે મતવાસો, વિકથા ચેગિ બત લાઈનાતુ
 જાગ્રાહક વ્યાપક ભોગેં બંપર, સુખ ચિત્તાવસુ
 હાઈનાસંસૃતિ સંગ સહુ અપનો બને, વિગમે
 કાલ સદાઈનાતુનાપાઈન અવસર નિધિ ચા
 રિત્રનિરંજે, જ્ઞાનાન્દ્ર સહાઈનાબોલે પંખીકા
 દેખતમાસા, ગુણ સંબેગ રમાઈનાતુનાહાઈતિ

પાપદૂજહોત્તેર મુંપા

પારાગલંગણી પધીરલ ધારોરે બાઈ
 સાંબલ સ્વામિની ધાણી સોખી કહે પધીના
 દિકા સમતા સોખી પિયુ નિરંજન ચાલી, આ

गम मंत्री त्वाद्यादुर्धर चार सुत्तर संग लेई,
 हाम हाम निरोज्याद्याधीनाशा निरोजत निर
 जत मोहके वाडे, आद्य गुपत रहाद्या आह स
 जि अये चार सुत्तर युत, तेहने पासो हाद्याधी
 तारा आहाम मंत्री गुपत रहीने, अवसर त्यापल
 नाद्या अजो अजो अवसियोर, ततपर फारल त्याद्या
 धीनाडा मोहना परिकर आहाम निरोजी, सद्य
 ला थित्त येम हाद्याधर्म राखो परिकर निरोजी,
 नाहा सहु छिक्ताद्याधीनाहा सुमति आहाम
 मंत्री साथे, चालूजे निकसाद्या हरजे आख्या नि
 लधर मांहे, राणी भेल डराद्याधीनापातिन
 अवसर निधि चारित्र आह, ज्ञान नंद आ
 द्या अनुत्तर व्याला प्रेम भसाला रंगे पानकरा
 द्याधीनाडाद्या

पापहत हो तेर मुंदा

પાશાળંગલોપાતુમ કિહાં ચાલ્યોરે સાંઈ. તુમ
 સાંઈ હું યોગજ્ઞ ભઈ જાણાતુનાદેકા તેરે ખાતર
 હમ ઘર છાંડી. થાર સંગ ચિત્ત લાઈાકિન પર
 હમને છાંડિકે ચાલે. કેસેં પ્રીત લગાઈાતુનાશા
 કિત કારજ અમને ફુજ દીનો, કાફે હું ઘર મૂકાઈા
 ઘાત વિશ્વાસ કરે કહા મોસું, કુગને પુકાડે ભઈ
 પાતુનારા સાંઈ કહે અમ ઘરડી ચાહી, રીત પુરા
 ની ભઈા ભજલગ તેલ દિપડ માં બાતી
 તજલગ અમ તમ ભાઈાતુનાશા ઈતજી કહકરસં
 ઈ ચાલ્યો, અંપને હામ સુહાઈા અનુપમ નવનિધિ
 ચારિત્ર આદર, જ્ઞાનાનંદરમાઈાતુનાશા ઈતિ

પાપદયેન્મોતેર મુંપા

પાશાળંગલોપા મુનિ તમ નિરંજોરે ભાઈ
 જ્ઞાતિ ભાવ નત ભઈાદેકાને કેઈ ગંગા નિર પંખા
 લે, કાલી ઉતરાણા લાઈા વિવિધ ભાંત કર મહ

નતડીની, તો પાણ સિત નહિં ભર્યા મુગાણા ક
 ત્તીની તિહાં બુધિ નહિં થાણે, નહિં ઝોષધગુ
 જાણ્યા ભતિ રંગ તેહનો નહિં પાણ્યો, કહા કરે
 ચેતુર્યા મુગારા તેહની કિરિયા સઘણી ફોફર,
 જ્ઞાન ફોફરતા ભાઈા તિન કારણ નિધિ સંયમ
 અનુભવ, જ્ઞાનાનંદ રમાઈા મુગાડાઈતિા

પાપદ પર્યોત્તેર મુંબા

પારાગભંગાણા અનુભવ લાયકે યોગી, નિ
 લઘર માંહિ રમાયોણ અગારેકા અનુભવ જ્ઞાન
 ભગતમેં દુર્લભ, અણપ સંસ્કૃતિનેં ભર્યા દુર્લ
 બ્ય અભવ્ય ભવને, અનુભવ નાંહી બ્રહ્મા
 અગાથા કડવી તુંબડી ડોસોં ભરડી, અડશાઠ તી
 રથ બ્રહ્મા તો પાણ તુંબડી કદુતા ન છાંડી, કહા
 તીરથ ફરસાઈા અગારા તિનતેં નિલઘર અંતર
 નિરંબો, અનુભવ શૈલિ મુહાઈા તનમય નવ

निधि धारित्री योगे, ज्ञानानंदलहरी चरणा उपा

रति श्रीज्ञानाधिवास
संपूर्णः

अथ

श्रीसंयमतरंगप्रारब्धते
पदपद्मं

तारंगत्वेरया योग नंद आदर कर संतो,
अङ्गुली दुति लय जायो योगादेका अंतर पर
येक सोयन करे, चंड नाज कर त्वायो योगा
शायेन्द्र मूरु मारु बुग तल कर, सुषमन प
रवाह बल्लोपा दुल्लु रेपेक पूरु क त्वाये, प्रत्या
हार प्रभाणे योगा चाराधारस ध्यान समाधि

सपतम, श्वास रोधन करतानो ॥ अनुपम श्वा
 नहृद धनी अनुयोगे, सोहं सोहं गानो ॥ यो
 ॥ उगारोहं सोहं ररना ररतां, नय निधि संयम
 त्वायो ॥ ज्ञानानंद परमात्म रोधि, देवतह
 रंजलहायो ॥ योगा ॥ ४ ॥ छित्ति ॥

पदजीव्वा

पारागलेखा ॥ लंग लन निंदी तल कर सं
 तो, योग निंद संभारो ॥ लंगा देका नाना
 जधि निधातनुं ध्यानक, सफल संपद आधा
 रो ॥ लंगा आ विविध विषमय देधि नवि छरे
 निर्लेपी वीतरागो ॥ शत्रु मित्र समत्वाय रहे
 नित्य, हरदासन ध्यान लंगो ॥ लंगा रायोग
 निंद लय त्वाये, निननेगे ॥ न करे अपगारो ॥ मीत
 समान सेवे लसु रिपुगण, यथेन कुले लंग
 सारो ॥ लंगा उा तसु कर श्वा पदतो लसु नवि

त्वय, पंथविनय लहे सारो॥निधि चारित ज्ञाना
नंद आधर, परमानंद निहारो॥आना शार्छति॥

तापदची नुंता

तारागत्वैरयी॥प्राण पिया तम जैसी सज
ल पीयोरो॥साणाटेका निज सुख परिण
ति अनुपम सजल, तिंजी भरी विवेकसेयो
रो॥प्राणातल्य विचार विविध सुमसाजा, वि
पसम उंडर डूंडी मेयोरो॥प्राणाचा दुटिज नि
वृत्ति समता प्रेमें, संयम रगडा ताणोरो॥प्रा
णधरम शुंजल पय सुरती सर डेरा, संयर
साइ गुछानोरो॥प्राणारा अनुभव ज्ञान श
रतन पियाजा, लरलर समता पिखावेरो॥
प्राणा निधि चारि अज्ञानानंद योगी, पीक
ध्यान लगावेरो॥माना उाछति॥

तापदचोथुंता

તારાગતૈરવીત્તાગગાન્ન મંડલગત પરમ અરે
 ણ રૂચિ ત્વાયોરેત્તા ગગારેકાચેંદ્રકુંતો ચેંદ્ર
 ન નિરંજું, તરણિ પિણ ન જ્ઞનાયો રોગગા
 તેજ સિખા જિન દીપન નિરંજું, જગ મગરૂ
 ચિ સુખદાયોરોગગાપ્તા ઘન સમીર પરમુ
 ખ વિપાધિ, રહિત રૂચિર દરસાયોરોગગા
 સજ જગ વ્યાપી પાંચેહિ જ્ઞતે, પણ નહિં ત્વા
 ચ રમાયોરોગગારા પંડિત યોગી સ્વય
 તે થાકે, નિહ હૃદ પંજલપદાયોરોગગાગ્ના
 પહિં નિરંજે આપહિં જ્ઞતે, સહ જ્ઞમાધિ જ
 ગાયોરોગગાગાતવ ઘર ઘરકી ત્વશ્મના મે
 ટી, સહ જ્ઞ રૂપ પરજાયોરોગગા નિધિ સંઘ
 મ જ્ઞાના નંદ યોગી, જ્યોતિ નિરંજ હરંજાયો
 રોગગાશાઈતિ ॥

તાપદપાંચેનું

पारागवेसावसा निरूपणति यित्त
 धारिद्ये, परपरणति तन्सारा निगाटेका
 लजलग रहे पर परिणति, तजलग त्वयत्र
 मयारा निगाशा अपनी पूंन लोपनहिं,
 कुमता संग यित्त जोजारा न पूत होय पर
 मते, शायर सभ डोला निगारा किं पाडि
 लसभ डूपरेह, त्वयसंग सुज नेहा अंतर
 हासा हल लही, दुर्धर दुःखद लगे हा निगाडा
 डाये अंड तुं छांडे, यित्तामणि जीला न
 चनिधि संयम आदरी, ज्ञाना नंदे हीला
 निगाशा रतिता

पद छंदा

पारागवेसावसा पर परिणति कुंतल डरी
 निरूपणति लोह सारा पनारेका निरूप
 परिणति डर न स लहे, त्वय लोप सुजडा

रापणात्तुंगी होय निमई लिङ्गा, त्रुंगी
 सर अनुरागा अनरनी अरनी परगदे,
 पयगत सर पिब न्नागापना रा निम शशि
 धी अमृत लेहे, पारस कुनड चियाराति
 मनिन परिणति आयस्यो, सहने पर
 संग वारापना उा समता संग रमण
 डरे, पार सभि युत तेहान वनिधि संय
 म तन मय, इाना नंद सुजगेहान पनाशान

पदसातभुंगा

पारगजाहीन येतन तुं ड्यो डरे तूसा.
 हिंडोसा डरमडा भोसा मेयासासाधो
 तम निन घर देजो, मत पज हुता नहिं पे
 जोसाणा येतन बिलब हे सखही, अपनो
 न छांड हे डजही साणाशा डोई मडारे
 नहिं देजो, उषर जीन डो लेजो रास

ત્રગંગા જલ ધોયો, તો પાણી જોડે ઊડડા
 યોગ સાગરા સૂકર પાણી સંકુ છંડી, અ
 શુચિ ભોગે તે મંડી પામ્યું ધૂલ મર સીયો
 તજહી, નીજ ન મીઠો હોય કબહી પાસાબ
 ગાજાની ધ્યાની કે દેષી, નિજ મત પામ
 પાતે પેખી પાતિ નતે અનુભવ જ્ઞાના નંદે,
 સુભલે ચારિત્ર આનંદે પાસાગાજાઈતિ

પાપ દર્શાવ મુંગ

પારાગ કાફી પાદેખો પ્યારે સબ જગ
 કબહી, નહિ કોઈ શાંતિ મૂરત પેહી પાદેખ
 મુનિજન ઊપસમ ગુણ ધારી, કબહી કો
 પ કારણ સારી પાદેખાયા સેહકું તસકર
 સહુ ગાયે, તસકર સેહ કરી લાયે સતવા
 દીકું કહે કૂડા, બિરખાકું સત કહે મુંગા પેહ
 પારાગ કમલ મલ સૂરી જાનો, શ્રુતિ દશં

ત કહે માનોપાતિનતે નિધિ ચારિત ધારી, ત
ત્વેજ્ઞાનાબંદ અધિકારીપાદેશાગાઈતિપા

પાપદનવમુંપા

પારાગદ્ગાફીપાસખ ભગ્ન ભન અપની તાને,
ભિંહાં કોઈન પરમાનોપાસાગાદેશાત્વે કોઈ પરમા
નકૂં પૂછે, તાના તાની કુરકુછેપાસાગાપાગી
તારથની નહિં માને, કદીએ તો પાખંડ સહુ
ભનેપાશ્રુતિ ગત સાચી નહિં ભાવે, ભગ્ન ભન
કૂડ સહુ ભાવેપાસાગારામતવાસાઅમ બહુ
મનિયા, નહિંકેવરમાર્થી કનિયાપાતિનતે નિધિ
સંયમ ચિત્તે, ત્વેજ્ઞાનાતંદ્રસુખ નિત્યેપાસાગાઉ

પાપદદશમુંપા

પારાગદ્ગાફીપામતલખિયો ભગ્ન ભન દેખો,
કોઈ ભાપગારી નહિં પેખોપામનાદેશાદુનિયાં
પદુતર મ્યારથડી, પાછન પૂછે પરમારથડીપા

મનાશાંગેત ઘૌચન નિમ્નનેહી, તરૂણી પણ વિ
ષયી નરેહીાભોભન પાછે નહિ ત્રાયે, અમૃત
પણ કાંઈ કુણ ખાવેા મનારા એહ વિચારે મુ
નિ સમભે, પર ઊપગારકુગુન જૂલેા અનુપમ
નિધિ ચારિત પાવો, ભિમ નિર્મલ જ્ઞાના નંદ
ત્રાયોા મનાડાઈતિા

પાપદશ્મગીજ્ઞારમું

પારાગકુળા હમરી મુનકી કિન ખોરીરો
લોગોંા એચાલા અખલાની ઈજ બાત મુનોપિ
યા, એસી નખેલો હોરીરો અગારેકા તુમનકા
ની વહૂ સખિ સંયોગેં, તમઈ મતવાલી હોરીરો
અગા ફુટિલા સાથેં તુમેં પણ પહોતા, મદનખા
ગાં ખેલી હોસીરો અગાધા અવિરતનાં પદ્યાં
નન્નિહાં તુમ, હરખે ભોભત ભેરીરો અગામિ
ધ્યાલાવ ગુલાલ ઊડાઈ, યોગતેં કુમકુમ ફો

રીરોઃ અનારા ઈન્દ્રિય વિષય ત્રિહં રંગ પિયકા
 રી, મોહરાજી ત્રેરીરોઃ અનાચાર કથાયેં તું
 મતવાતો, રંગ મચાયો હોરીરોઃ અનાચાર મૈસી
 હોરી ખેલી તોયણ, તપત ન ત્વઈ તે ગોરીરોઃ અના
 ગ્યારમી તૂમસેં તુમને નાખી, લેગઈ ખેલન હો
 રીરોઃ અનાચાર અજતો પિયા મત માંહે સમભે,
 નારી ચયેત ચિત્ત ત્રેરીરોઃ અનાભિમચારિચ
 યુત જ્ઞાના નંદેં, નવ નિધિ પામે દોરીરોઃ અના

પાપદખરમું

પાપદહોરી પાપદહોરી ખેલે કાનહિયા પાપદરો
 અખ કેસેં નિકસન હોય ઈઈયાં પાપદચાલા હોરી
 ખેલે ચાલ મિયા, મેરો અખ કેસેં જ્યતો હોય
 ઈઈયાં પાપદગાદેકા પંચ મહાવ્રતવાધા પહેરી, શી
 લ વિભૂજન લે સૂઈયાં પાપદ ન ગુલાલ અખીર
 ઊડાઈ, કુમ કુમ શાંતિ ત્વરે સૂઈયાં પાપદગા

संयमतरंग सुरंग त्वरीने, पियदारी आजाप्रजे
सर्छियां॥ समता साथे सुभति गुप्ति सजी ,
होरी जेखे ताथै छियां॥ होनाशा शुल्न सभक्ति
पडवान नुं त्मोहन, येतन हुरेन घरे सर्छियां॥
निधि थारित युत ज्ञानानंदें, निलगुन होरी
घरे सर्छियां॥ होनाशा छियां

तापदेतेरभुं॥

पारागहमरी॥ परविड्या तुं कहा करतहे ,
अपनी न कहा जियारतहे॥ पगारेका लगमें
पर विड्याकर संतो , ज्ञानध्यात विग भावत
है॥ पगारा अपनी विड्या कहा न घारे, पोतें
दुरित त्वरावत है॥ गार्हा संयम दिव्य विद्यारे,
अंतरत्नायदिषाय ते है॥ पगारा लज लग अप
नी कथनी न बनने, कहा उपदेश सुनावत है॥ नि
धि थारित ज्ञानानंद निलपद, कहा न चित्त र

मायत है रोगनाशा र्छति ॥

॥ पदयो दभुंगा ॥

तारागदुमरीतागगन प्रेक्षा रम्यास आडघ

ग, नल परमित बसु छाया रोगनादे फाति

न पर अशेष प्रल गल भै धुन, करत कुलोस सु

त्माय रोगनाशा ताह आडघे पान युगत हे,

अनादि अनंत तसु संगे रोगता नीये अकर

हुत भरगवा, भायो गल निरु रोगे रोगनाशा

गरदन मित बसु बाहर दीसे, कैसे लयन यं

छे रोग फासांतर तेहथी गल नययो, भुगहन न

रपति संछे रोगनाशा बिन दिन बे गल नर

पति नने, अपनो ओल गभावे रेता तय निधि

यारि वृजाना नंदे, भातंग आसन पावे रेता

गनाशा र्छति ॥

॥ पदपन्नरभुंगा ॥

तारागसोयनीपादीपङ्क होत कीलियारोपादी
 पाटेडा जिन् दीपङ्क मंदिर अंधियारो, डेसें डरे इ
 थियारोपादीगागाघोर घराये रयाग अंधारी
 त्मन न पदारथ सारोपादीगारा नड नड योगे
 अं फ्त परिणति, बिन् गुण दीपवीसारोपादीगा
 गाबिन दीपङ्क येतन त्रयो पशुपर, स्वत्वाव
 वित्वाय संधारोपादीगागा सभ नग तप न
 प डिरिया विरथा, आतम अनुभव यारोघ
 दीगापाजिन अनुभव अंधङ्क नर हूढत, अ
 नुभव दीपङ्कगारोपादीगागा ताते अवधूम
 त हहराणी, ज्ञेय ज्ञान सुवियारोपादीगा
 गातेइथी निधि यारित रिधि पाभी, ज्ञाना
 नंद निहारोपादीगागा र्छिता

तापशोस्त्रमुं

तारागसोयनीपाथारी नेह तगारोपा

પ્યાનાટેકાજિન પ્યારી ઘર ઘરમેં ભદકત,
 કાયર ભાય દેખારોપા પ્યાનાશા કુમતિ યોગેં
 મ્યાર નગરમેં, વિવિધ રૂપ વિસતારોપા પ્યાના
 શા પાંચે જતકા ચેસ પહરાયા, જિન પ્યારી
 જિન હારોપા પ્યાના કાતેવીસ વિષયકે કુંદમે
 નાખી, પાપ ધ્યાન વિલગારોપા પ્યાના શા ફા
 સ્યાદિક વલ્ય કોરે ઘેરયો, જિન સુધ ખુધ
 જિસરારોપા પ્યાના પાતિનનેં પ્યારી યુતનિ
 ધિ ચારિત, જ્ઞાનાનંદલહે સારોપા પ્યાના કા

પાંચદસત્તરમું

પાશવચર્યાએક સમીરકા સફર ખતોહે
 અદભૂત પંચે ખાબર તત્તોહેપા એનાટેકા દસ
 મારગ દસ હી દરવાજે, ચણિ આસા ચણિ નગર
 ખિરાજેપા એનાશા નેવીસ વસંત તિહાં નિત
 પ્રતિ દીપે, લેત દેત સજ ભગદું ખીપેપા એના

જાના જનના એકઠી કાજે, એક વિના રહે નગર વિ
આજેના એવાગા એક દરમિયાન નિત્ય અનિત્યે, ચર
પટ ત્વાવ વસે સખ ચિત્તેના એવાનિન દિન સઘસો
ખોલ ગમાવે, તો નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાત નિપાવેના એ
પડાઈતો

પાપદ અઢાર મુંડા

પાપાવડવાના ગુડગમ અનુભવ શૈલી ધારો,
ઈસ પદ્મા નિર્વાહ જિયાનોના ગુનાદેવા સરવ સમ
ચરવિ રૂચિ કર હીના, વિવિધ સ્વાપદ યુત ગહન
વિજિનાના ગુનાં પાડાલા મિશ્રા નિભ જલ વલ રાત્ર
નિત પ્રતિ રાત્ર અખંડ સમાભના ગુના નિદિય નિભવે
રી ગણ મારે, માસ વિના નભજે જિન મારેના ગુના
ચાચકી હરિજલ પરમુખ નેચા, પિણ મિશ્રા ન
વિ વસ કિયા સોધાના ગુના તેહને પિન મિશ્રા પિન
ભાજી ડીધા, હન સમરથ વસ કરને સીધાના ગુનાડા

गमर जिह्म दुर्ये लज घारे, भरत लुवत नवि जे
 हुं सोरेण गुणार्थिग दिन हरिथी नपुंसक बनयो, ग
 नंत वसी पिण नहिं तो लायो गुणा शा भेद हिं चा
 नें भिरुने भाख्यो ; उंठी रयनो राब सुधा रयो गु
 पातय निधि थारि उमना संगे, लहै निर्मल ज्ञा
 नानंद रंगे गुणा पाठिना

पापछो गणी शम्भु

गाराग लंगला ज्ञान विचारोरे त्वां गुड
 गम शैली आदर संतो ज्ञानारे द्वा गन मंडल
 गत विविध तूर घनी, घोर स्वये डुर्या लो पाथोरण
 जिन घना घन वरसे, गिरीधम ताप समा हो ज्ञा
 पाथायामें रहत जतासा डोरा, बलर गले ठगता
 नो वासर विन अशेष प्रल त्यासै, तेनें भल हुत
 त्मानो ज्ञानारा भानस नहिं निम भानस मे
 ला, निरपत लहै आनंदे विधि थारित ज्ञानानं

दप्रेमे, रमण करे सुख कुंठे ताहावा उा र्छति।

पहवी शर्मुा

तारागलंगलोपाध्यान जियारो सांछी. अटप
 ट भनुत्तव प्रीत लग्गसी। अथावा देवता लगे कुंठे
 ये ये पायेगल, दांलग वासरुहसी। घना घन व
 रस्त तरन्नी पूरे, आपो आप चहासी। अथावा पा
 ताते भवधू यारने करल, निरसासू प्रतलावो।
 यार पांये सुमि वरगे दिलमिल, मो कुं हिरदय ला
 यो। अथावा शा अश दस विध लोबन लिमो, तिरि
 वेणी लसन्हांछी। पछिम पावड सात्ता मारग, आ
 रणिघाडो सांछी। अथावा उा विविध वास्त्र घस्ति सां
 लस निरजे, मुग ताद्वर तर सांछी। तव निवि यारित्र
 लाना नंदे, नाये हुरे। तराछी। अथावा उा र्छति।

पहजे कुवी शर्मुा

तारागतिस्नाना। लेगी यासे यारी दीनी

હો, જ્ઞાન દિનંદાત્મેનારેડા જ્ઞાન દિનંદા મિત્રુવ
 વનયેંદા, તટની તર નિવસંદા, જરમ ત્રાવડ છોટ
 ઘરંદા, ઘાતી ત્મસમ સિપંદાત્મેનાશાસ્ત્રાદિ સાંત
 દદ આસનધારી, સુંબિલ પરિણતિ ત્રાવીપાજો
 યમસાલા પ્રેમકાષ્ટાત્મા, યોગનીંદ લય ત્રાવીપાત્મે
 પારાતસ્ય વિચાર. ભરાવધારી, અનહદધુનિ ચિત્તજા
 ઈ પાનિધિચારિત્ર સુત્રમેલેંધારી, ત્તાનાંદ મયમ
 ઈત્ત્વેનાગાઈતિા

પાપદાવીશમું

પારાગતિલસાનાગગનેં ઘન નિરખાની
 હો, હરંખ લહનીપાગનારેડાતિહાં ચુચિ ઈગ
 અમિસર નિરખાની, પરમાનંદનિસાનીતટ મુખ
 તાફલ તર સોત્રાની, ફૂલ ફૂલ સાંજ ન જનીહોા
 હોાપાઅવાહેં યોગી બૈર્યોધ્યાની, ગતાગતિ
 ઓઈન જનીપાગરબરચ ચપલાકુતિમાની, ઝિર

मिरवर से पानी हो ॥ हुनारागना सुगुरे जाया मो
ती पानी, अलरा भर घर सानी ॥ निगुरे तूभ तिरी
घा परि भजानी, नहिं पाये गुण जानी हो ॥ होनाउ
॥ गना आपहिं तिरमे आपहिं बनी, आगल
हुहा जे जानी ॥ निधि संयम ज्ञाना नंदयोगी, अ
मिय सरहे सहजानी हो ॥ हुना रागना छेति ॥

॥ पद त्रैवीश भुं ॥

॥ राग मल्लारा पिछि मेरा निल घर आवै
रे ॥ पिनाटे कुवा लभ तुम तनी ॥ कुरि सा निसि
दिन, पर घर घर लटकावै ॥ सान परे निर्लंगु
ए जाहर, रंक लाव दिज लावै ॥ पिना रागु
न जोर निल घर में वा लभ, धन जोहार घर आवै ॥
से नें सुभ मुझ साथे लोगो, निभ मन वंछि
त पावै ॥ पिना राग राब सांल ल भोह नृपहु
न से ॥ थारी बहुत जराजी ॥ पिछि ताते कुरि सा

संगवरने, घरमें जैसे सिताबिापिवाडा
 रतनी सांत्वल या भुज घरनी, निहयें तेहने
 रतनीपनिधि संयम ते यानी घारी, झाना नंद
 बिलसातीपपिवाडा रतिप

पदपथीशामुं

परागम सहारा मेरी तु मेरी झाहा डेरा मे
 पदे झा मेरी प्यारी गुण गुण लूषित, हिरदय हा
 रपरेपानुभ विन नोहि रहुं दिग डामे, निभ शि
 व सगति येरे रेपामेपाना रतिप पियु चाणी सांत्व
 ल भहिषी, परम परमोद यहुं पति मिल कर से
 ने जैसे, अंतर तत्त्व गहरेपामेपाना अंगो अंग
 इरसन इर प्रेम, घन भुगति इर सायेपान तबनि
 धि संयम झाना नंद, शीतलत्वाय निपायेपामेपान

पदपथीशामुं

परागगोडीपानिबधन हृद गमाये संतोप

निष्कारदेकाजो मे आड जंभूलडे तैने, आध
 इहां से जाये। येसू पीसत तेस ननी डले, भूरोज
 लंग इहा जावौ। संगारु जोपी इण्डियर रिनु ता
 नपा मे, तिभ लडयंस निहालो। सेसडी गांहे र
 सनवि पामे, भंनन सेतन त्वालो। संगाराज
 नुपम दूधे साप पिलाये, हाताहस होय नवौ।
 धनधी पित्त मगसित नवि ली नै, निजंड भ
 घुता नपाये। संगारु जोपी इण्डियर उरी त्वाछि सं
 तो, निधि येरिच रमायो। तव ज्ञानानंद पदज
 नुलवतां, उमला सहज निपावो। संगारु छति

तापदछवीशभुं

तारागगोडी। तनभय सहगम सेवो।
 अजधूतगारेका नज लंग सहगम सेवन
 नांदि, पंजपतें जपरेवो। स्तनपुंन पाहुन
 सुत नने, रंछन छिद्यन समदेवो। अगाथा

मोटे मोटे पाहुन तरेवर, रत्न मंझु छिजला
 वारासल कुतर हय गळ मोले, लेवे ते मूढ क
 हाये। अगारा। रत्न उजल यल कुल भीवर सम,
 चर्यण घृत पूरमाने। सज्ज यस्तु छिग मोलये
 ला वै, मोर सारि नवि हने। अगारा। अन्त्या
 यपूर लन पछेमें रुकर, कुंकर ला लंगमायो।
 ते हथी निळघर संयम आछर, ज्ञानानंदर
 मायो। अगारा। रार्छिता

तापदस्त्रावीशामुं

ताराग जिहगा। हड क सान संग वारो।
 संतो। हगा टेका पयन योग निह हय पर ये
 ठकर, कुंत कृपाण शरधारो। कुतरा कुतरी छरसी
 हनकर, वळरे तूधर पाजो। संगा। विषहर
 अभृत पान संयोगे, निविष त्वाव वधारो।
 सदागम संयम घर नृप आता, निजिल

પુરે વરતારોડાસંગારા ભજાલગ તીનો હડક નમ્રાદે,
 હરશન નાણ નપાયોતે હવિના સંયમ પિણ નાંદિ,
 સાધ્ય સિદ્ધિ કિમલાયોડાસંગારા સાધક સુત્રસા
 ધન નવિ પામે, તેહથી હડક નિવારોડાનિધિ સયમ
 જ્ઞાનાનંદ અનુત્તમ; પરમાનંદ સુખ ધારોડાસંગારા

પાપદગ્ધાવીશમું

પારાગાહિહારા હડક શાન સંગ નાવોડામખ
 પાહવાટેડાભિમભિમ બિર્મલ ધનાધન વરસે. મહિ
 નવ પાસવરબોડાનિમતિમ હડકિય વાયુ વિકારે, અ
 હનિમ હડક સરાયોડામવાપાકાલી કુતરી પાછે
 તેહવી, સરિખો ભ્રેગ મિલાયોડાનિભ મતિ ભ્રેગેગિ
 રિયર ચેદિયો, હનતિ સંગતિ રજાયોડામવાપાનૃપ
 બિન નૃપજિતિ તે ચલાયે, ભગ ભન માન નમ્રાનેા
 તેહનેગુરુ ભન હિત બતલાયે, તોપિન આજ નભ
 નોડામવાડા હડક હડક બહુ કરે ભગ ભનતે, ન

ગરે, અપભ્રંશ ગાયો સન્મુખ વિહારે પાહન ના
 ખે, પોતે અશુચિ ત્રણો અનાજા પામે પાતીયુ
 તિ નિતિ વિલોપી, ચામતા દામતા ચલાવે તે હથી
 નિધિ સંયમ જ્ઞાના નંદ, સુધારસ અનુભવ પાયો
 અનાપા ઈતિ

પાપદગ્ગોગાગ્રીશમું

પાપદગ્ગોગાગ્રીશમું, સંતોષ
 ગૈવારેકા મમતા સૂતરો લેકર, તરણા મોજ લગા
 ઈસંગાશાકુતૂહલ રંગ વિરંગ તુકલી, મૂર્છા તીલી
 સુહાઈ વિવિધ માયા ધનુષ ત્રેકે, લેકેક ન મિચ્યા
 લહાઈ સંગારાકુટિલ પ્રવૃત્તિ પવન વસ્તે, ગગને શો
 ષવધાઈ ભોક લેકર કોર લીની, નયન વિષય વર ધાઈ
 સંગાડાકાપત કાપત આપવંધ ગમે, પરભાવેં હરજાઈ
 તિતે જ્ઞાના નંદ નવ નિધિ, મૈસે હી સંયમ ભાઈ સંચાર

પાપદગ્ગોગાગ્રીશમું

તારાગદ્વ્યાના ગૌસા પતંગ ચઢાઈ, સંતો
 ગૌવાટેદા ધ્યાન પતંગ વર જ્ઞાન ચિત્રિત, સંય
 મ ઝોરી લગાઈ સાંગાપામેડુંડ પદમા સન ધર
 ડર, ખેચરી મુદ્ધા ધારા સૂજેમ પરતે ગગન મંડલ
 ગત, દૃષ્ટિ પતંગ પર સારા સાંગારા ગુણ શ્રેણી
 ગત ઝોક રાતો, અપ્રમત ત્વાય વધારા સદૃશ પ
 રથકત થિતિ ખય, જગ જસ સૂર વિચારા સંગ
 ગાસમલ પર રિધિ કાપ સંતો, વીર પ્રમોદ ત
 રાયા જ્ઞાતાનંદ નવ નિધિ સંયમ, નાર્યૈ નિર
 ખહરખાયા સાંગા રાઈતિ

પાપદ્વેષત્રીશમું

તારાગઝીઝોરી નંગલા અનુભવ રસ
 ગત માતી રંગ રાતી અગાટેદા ગગન મંડ
 લ ગત ઈગ અમિસરવર, નિરમત પ્રમદ ત્વરાતીપર
 તાનટ ઈગ મુગતા ફૂલ તરેવર, નિફલંક ફૂલ ફૂલ

ત્રાતીપારંગાપા મુગતક અમિજા ખાવત પીવ
 ત, રંગ ખુમાર ધુમાતીપારંગા અહુનિશિ શશિ
 રવિ કરત વિકારા, દુર્ધર તિમિર હરતીપારંગાર
 પા અનહદ ધુનિ સંગ શંકર નાચે, નિસ્પૃહ ત્રા
 વરમાતીપારંગા નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાના નંદરંગે,
 ગાયત નાટક રાતીપારંગા રાષ્ટ્રિતિ

પાપદખચીશ મુંગ

પાપાકિંબોરી ભંગાલા વિરથા જનમગ
 માયા, યોગન ત્રાયા વિનાટેકા ભગમે પ્રહેલે
 હમહી જનમે, માત જનક પછે જયંતિ વિના
 મામા મામી નાના નાની, પછે ગુરુ ત્રાઈ રમા
 યા વિનાશા ભગ સમજન યા કેમ સમજાઈ,
 મો મન નાંહી રમાયા વિના ચેલેને નિજ ગુરુ
 જનમાયા, ગુરુને શીસ ત્રનાયા વિનારા પ્રહેલે
 યોગી પાછે ભોગી, અનાદિ અનંત ભોગાયા

આપદિં માત જનક ગુરૂ ચેલા, જગમાં હી ભરમા
યાપા પિનાગા પાહુન વાહુન જે સી થૂડે, અંધો
અંધ ચેલાયાપા વિનાતિ નતે અંતો નિધિ સંય
મયુત, જ્ઞાનાનંદ મુહાયાપા વિના જાઈતિા

પાપદ્વેત્રીશમું

પારાગચાજકાવાલમિયારે વિરથા જનમગમાયા
પાદેકા પરસંગતકર દસ્તદિસિ ભરકા, પરસેં પ્રેમજગા
યાપા પરસેં જનયા પરસંગભાયા, પરકું ભોગજગાયા
પાવિનાશા મારીખાના મારી પીના મારીમે રમ જનના
પામદીચીવરં મારી ભૂજન, મારીરંગસો ભીનારેપાવિ
પારાપરદેશીસે નાતરા કીના, માયામેં લપટનાપાનિધિ
સંયમજ્ઞાનાનંદ જનુભવ, ગુરૂવિનતાંદિં લહાનાંરેપાવિ
પાગાઈતિા

પાપદ્વેત્રીશમું

પારાગચાજકાચો ગિયારે ગુરૂ વિન જા

ન ન ત્વાયાપાટેકા પુર્થર કેસરી બફરી બઈ,
 બફરી વાઘ બંધાયાપા બફરી ચેહુદે વાઘન
 થાવે, દેખે લલન હરખાયા રેગુનાથાતુરિ
 ય વેગ હય ચાબુક યોગે, નાગ કુટુંબ ડસાયા
 પાસમય અનાદે ઈત ઊત ભરેકે, મમ જાચે
 ભરમાયારેગુનારાખિન ભર જ્ઞાનકી વા
 તન ભની, અનુભવ વાસન ત્વાયાપાગુર
 ફિરિયા સંયમ જ્ઞાનાનંદ, ચેરણ કમલલ
 પરાયારેગુનાગાઈતિા

પાપેદપાંચીશામુંગ

પારાગવસંતા અચરલ એક નભરગત
 આયો, જ્ઞાની ગુરે જતલાયોપાટેકા ચિત્તુચ
 નમેં એક બાલ કુમારી, બિરદસતિ કહસા
 યા એપાઅગાયાખિન ઘરમાં ઈગ પલમેં
 નિપતે, નંદન તિન સુખ દાયા એપા રૂપ

અનૂપા ચાર દીકરી, તે પિત્ર યોગજ્ઞ જનઈ જોનાજ્ઞ
 પારાજેહ જનક તેવલ્લભ તેહના, માત્ર વિનાજ
 ગજ્ઞયા જોતે કયા ચિદાનંદે પરની, યોગી ભાવ
 રંભાયા જોનાજ્ઞા ગાસેલેં દોષી અનુભવરંગે, અ
 હનિસિ પેમ લગાયા જોના નિધિ સંયમ જ્ઞાનાનંદ
 યોગી સુર કિરિયા દરસાયા જોનાજ્ઞાજ્ઞાઈતિ

પાપદહીશમુખ

પારાગવસંતાવિવિંતૂર ધુનિ નભમંડલગ
 ત, જ્ઞાની મુનિ ધિજલાયા જોનારેકાચી વિહ ધન
 શુધિર તત્તં વિતત, ધોર સરેં સંતલાયા જોનાવિનાશ
 પેદસૂરજ પરમાત્માનુભાવે, યોગી સાધન સાધના
 જોના અનુભવ તત્ત્વસુ જ્ઞાન બુભારી, કબહુ ન ઊત
 રે આરાધના જોનાવિનાશાતૂરજહિં પનતૂર ધનિ
 મુન, નવ નિધિ સહજ નિગાયા જોનાસંયમ જ્ઞા-
 નાનંદલહે તવ, નાચે હસે હરંભાયા જોનાવિના ગા

तापदसुखीशभुंता

ताराग जिंओरीतारहा जंगले में वालम उड़ते
 हे राळुरोटेडा निरु परिगति डा अनु पम जंग
 जा, संयम जोर सुगाळुरोतरहोना येरगा डरगा संपत
 तिडंगुरा, अनंत घिरु धांत्व साळुरोतरगाधारसीत
 तूमिपर निर्वय सेले, निरवेद परम पदताठिरारु
 ताविविधतत्व विचार सुजडी, ज्ञान दरस सुगनि
 त्माठिरारुगाराजह निस्त रवि शशि डरत बिकसा
 सखीज अमीरस धाठिरारुगा विविध तूर धुनिसां
 त्मल वालम, साहवाह अवगाठिरारुगा डा ध्येय
 ध्यानलय येदीहे जुमारी, अतरे डुजहुन रामीरारु
 तासुन निधि संयम घरनी वाया, ज्ञानानंद सुज
 धामीरारुगा हाठिता

ता ठिति श्री संयमतरंगसंपूर्णता

मथ

ताम्रीलशो विलयल इत आनंदघन
लनी स्तुति रूप अष्ट पदी ॥

प्रारंभगा

तापदपहेलुंगा

तासगडनडो ॥ भारग येतत येतत गात, आ

नंदघन आरे ॥ रहत आनंदलर पूरा भावाता

डो सरेपू लूप, मिहु जो कथें न्यारी ॥ जर जत सु

जे पर नूरां भावाशा सुभति सोजी के संग, नित

नित दोरता ॥ डजहु न होत ही दूर ॥ लश विलय ड

हे सुनो हो आनंद घन, हभ तुम मिजे हलूरा भाव

तारा छति ॥

तापदजीलुंगा

॥ आनंद घन डो आनंद, सुलश ही गाव

તાારહત આનંદ સુમતા સંગા આનંદા સુમ
 તિ સોજી ઝોર નવલ આનંદ ઘન, મિલ રહે ગં
 ગ તરંગા આનંદા ધા મંન મંજન કરે નિર્મલ ડી
 યોહે પિત્ત, તાપર લગાયોહે અવિહર રંગા ભસ
 વિભ્ય કહે સુનત હી દેજો, સુજ પાયો જોત અ
 ભંગા આનંદા રાઈતિા

પાપદ્વીનું પા

પારાગ નાયકી તાલ ચેપકા આનંદ કોણી
 નહીં પાવે, જ્યેઈ પાવે સોઈ આનંદ ઘન ધ્યાવેા
 આના આનંદ કોન રૂપ કોન આનંદ ઘન, આનંદ
 ગુણ કોન લેજાવેા આના ધા સહેલ સંતોષ આ
 નંદ ગુણ પ્રગટ, સજ દુવિધા મિટ જ્યેા ભસ
 કહે સોહી આનંદ ઘન પાવત, અતર જ્યોત
 બગાવેા આના રાઈતિા

પાપદ્વોયું પા

પારાગ તાલ ચપકા આનંદ હોર હોર નહિં પા
યા, આનંદ આનંદ મેં સમાયા આનંદ રતિ અ
રતિ દોષી સંગ લીય વચ્ચિત, અરથ ને હાય તણ
યા આનંદ ડોષી આનંદ ધન છિદ્ર હી પેખત,
જસ રાય સંગ ચડી આયા આનંદ ધન આનંદ
રસ જીવત, દેખત હી જસ ગુણ ગાયા આનંદ

પાપ દેખાંચ મુગા

પારાગ નાયકી આનંદ ડોષી હમ દેખાવાવો
આનંદ કહાં દૂદત તું મૂરખ પંછી આ આનંદ
હાટ ન જોડાંવો આનંદ આનંદ એસી દશા આનંદ
સમ પ્રગટ, તા જીવ અજીવ જીવો આ નેઈ પા
વે સોઈ કષ્ટ ન કહાયત, જીવ જીવ તાકો વધા
વો આનંદ રાઈતિ આ

પાપ દહાં

પારાગ કાનડો તાલ ચપકા આનંદ કી ગત

જ્ઞાનંદ ઘન ત્વણેાજ્ઞાનાવાઈ સુખ સહજ અ
ચલ અલેખ પદ, વાસુજ સુહસ જોજાનેાગા
પાપા સુહસ વિલાસ હજ પ્રગટે જ્ઞાનંદ રસ, જા
નંદ અક્ષય જલનેાજ્ઞાનાવાઈ એસી દશા હ
જ પ્રગટે ચિત્ત અંતર, સોહિ જ્ઞાનંદ ઘન પિછાનેા
જ્ઞાનાડાઈતિા

પાપદસાતમું

પાએરી જ્ઞાન જ્ઞાનંદ ત્વયો મેરેાતેરો-
મુખ નિરોજ નિરોજ રોમ રોમ શીતલ ત્વયો અં
ગો અંગાપાએરીનાપા શુદ્ધ સમંતલ સમતા
રસ જીલત, જ્ઞાનંદ ઘન ત્વયો અનંત સંગાએ
રીનારા એસી જ્ઞાનંદ દશા પ્રગટી ચિત્ત અં
તર, તાકો પ્રભાવ ચલત નિરમલ ગંગાવાહી
ગંગા સમતા દોહી મિલ રહે, નરસ વિનય જીલ
ત તાકે સંગાએરીનાડાઈતિા

પાંપદ જ્ઞાન મુંગ

પારાગ કાનડો તાજા જ્ઞાનંદ ઘનકે સંગ
 સુલસહીમિલે જાજ, તબ જ્ઞાનંદ સમ ત્વયો
 સુલસ, પારસ સંગ જોહાભે ફરસત, કેવેન
 હોતહી તાકે કસા જ્ઞાનાશા ખીર નીર ભે મિ
 જરહે જ્ઞાનંદ, લસ સુમતિ સર્જીકે સંગાભ
 યોહે એક રસ, તવ ખેપાઈ સુલસ ગિતાસા
 ભયે સિધ્ધ સ્વરૂપ લીયે ઘસ મસા જ્ઞાનાર
 પાઈતિશ્રી ભસો વિભવળ કૃત જ્ઞાનંદ ઘનલ
 નીસ્તુતિ રૂપ અષ્ટ પદી સંપૂર્ણા

पार्थिवि श्री नृस विलासत
थायिन्नय विलास भनेज्ञा
न विलासा ज्ये राग माता
रुमास्तता

